

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti***Reģionu komiteja****70. plenārā sesija 2007. gada 6. un 7. jūnijā**

2007/C 197/01	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas demogrāfiskā nākotne"	1
2007/C 197/02	Reģionu komitejas atzinums "2006. gada paplašināšanas pakete — Integrācijas spēja"	7
2007/C 197/03	Reģionu komitejas atzinums "Paplašināšanas pakete 2006 — Kandidātvalstis"	12
2007/C 197/04	Reģionu komitejas atzinums "Paplašināšanas pakete 2006 — Nākamās kandidātvalstis"	16
2007/C 197/05	Reģionu komitejas perspektīvas atzinums "Reģionālo un vietējo pašvaldību ieguldījums Eiropas savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijā"	21
2007/C 197/06	Reģionu komitejas pašiniciatīvas atzinums "Eiropas Savienības reformu procesa atsākšana, gatavojoties 2007. gada 21. un 22. jūnija Eiropadomei"	30
2007/C 197/07	Reģionu komitejas atzinums "Kopienas pasta pakalpojumi"	37
2007/C 197/08	Reģionu komitejas atzinums "ES stratēģija dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai"	48
2007/C 197/09	Reģionu komitejas atzinums "Pārvaldība "Eiropas konsensa attīstības jomā" kontekstā"	52
2007/C 197/10	Reģionu komitejas atzinums "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām"	57

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

70. PLENĀRĀ SESIJA 2007. GADA 6. UN 7. JŪNIJĀ

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas demogrāfiskā nākotne”

(2007/C 197/01)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver, ka demogrāfiskā attīstība reģionu, pilsētu un vietējo administratīvo teritoriju līmenī ir obligāti jāaplūko atsevišķi, jo, no vienas puses, dalībvalstīs vienlaikus vērojamas ļoti atšķirīgas un pat pretējas attīstības tendences, un, no otras puses, attīstība dažādos Eiropas reģionos liecina par zināmu līdzību. Reģionu, kā arī pilsētu un vietējo administratīvo teritoriju politiskās stratēģijas un pamatnostādnes turpmāk jāizstrādā, pamatojoties uz patiesiem datiem par iedzīvotāju skaita izmaiņām;
- uzskata, ka demogrāfiskajai attīstībai jābūt transversālai politikas tēmai, lai varētu savlaicīgi novērst ilgtermiņa risku, kā arī apzināt un izmantot radušās iespējas. Tāpēc ir svarīgi uzklaut arī nepatīkamu patiesību un publiskajās diskusijās ņemt vērā visus faktus. Tikai tad, kad politiķi un sabiedrība būs sapratusi, ka ne tikai sabiedrības novecošana kopumā, bet arī iedzīvotāju skaita samazināšanās ir nenovēršamas strukturālas pārmaiņas, varēsīm izstrādāt atbilstošus atbildes pasākumus;
- uzsver, ka nav iemesla demogrāfisko problēmu vērtēt tikai negatīvi. No vienas puses, jaundzimušo skaits ir mazāk, nekā tas nepieciešams iedzīvotāju skaita atjaunošanai — ilgtermiņā tā būs Eiropas valstu problēma, kurai ir jāatrod risinājums. No otras puses, cilvēki dzīvo ilgāk, un viņiem ir labāka veselība — tas ir fakts, par ko varam priecāties. Turklāt jāatzīmē, ka vecāku cilvēku ieguldījums sabiedrībā var būt nozīmīgs, un šajās debatēs tas ir jāatzīst. Ekonomiski attīstītas aglomerācijas joprojām pievilkina cilvēkus, un tas pašreiz vēl ļauj kompensēt zemo dzimstības līmeni.

I. Politiski ieteikumi

Komisijas paziņojums "Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju"

COM(2006) 571 galīgā redakcija

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes par Komisijas paziņojumu

1. **Ļoti atzinīgi vērtē** Komisijas iniciatīvu turpināt diskusijas par Zaļo grāmatu "Jauna solidaritāte paaudžu starpā saistībā ar demogrāfiskām izmaiņām", uzsverot, ka minētās pārmaiņas ne tikai rada problēmas, bet paver arī jaunas iespējas. Komisija sniedz lielu atbalstu dalībvalstīm, kā arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām, organizējot pieredzes apmaiņu un Eiropas mēroga diskusijas par to, kā rīkoties demogrāfisko pārmaiņu apstākļos. Minēto diskusiju rezultāti reizi divos gados tiks apkopoti "Forumā par Eiropas demogrāfisko attīstību". Minētā jautājuma konstruktīva un uz nākotni orientēta apspriešana tiks būtiski sekmēta, Eiropas līmenī izveidojot un atbalstot reģionālos tīklus, kā arī izmantojot un popularizējot paraugprakses piemērus;

2. **atbalsta** Komisijas vispārējo stratēģiju, kas paredz veidot Eiropu,

- kurā tiek veicināta demogrāfiska atjaunošanās, atbalstot ģimenes, kas vēlas bērnus, un apvienot ģimenes un profesionālo dzīvi;
- kurā tiek palielināta darba vērtība un kurā netiek sekmēta priekšlaicīga darba attiecību pārtraukšana, bet kurā, īstenojot mūžizglītības stratēģiju, aizliedzot diskrimināciju vecuma dēļ un atbalstot vecumam atbilstošas darba organizācijas formas, tiek atbalstīta plašāka nodarbinātība un ilgāka līdzdalība darba dzīvē, kas nodrošina augstu dzīves kvalitāti;
- kurā radīts pamats eiropiešu darba ražīguma un atdeves paaugstināšanai, lai nodrošinātu Eiropas konkurētspēju, neraugoties uz demogrāfiskajām pārmaiņām. Iedzīvotāju vecuma struktūras izmaiņas rada ne tikai ekonomiskās aktivitātes samazināšanās risku, bet paver arī iespējas izstrādāt jaunus produktus un pakalpojumus, kas ļautu apgūt jaunus tirgus;
- kura ir gatava uzņemt un integrēt legālos ieceļotājus, kuri, no vienas puses, ļaus apmierināt pieprasījumu pēc papildu darbaspēka un, no otras puses, sekmēs sociālo sistēmu stabilitāti;
- kuras publisko finanšu stabilitāte ļauj sociālās nodrošināšanas sistēmām apmierināt jaunās prasības, neuzveļot arvien lielāku parādu nastu nākamajām paaudzēm;

3. **uzskata**, ka demogrāfiskajai attīstībai jābūt transversālai politikas tēmai, lai varētu savlaicīgi novērst ilgtermiņa risku, kā arī apzināt un izmantot radušās iespējas. Tāpēc ir svarīgi uzklaut arī nepatīkamu patiesību un publiskajās diskusijās ņemt vērā visus faktus. Tikai tad, kad politiķi un sabiedrība būs sapratusi, ka ne tikai sabiedrības novecošana kopumā, bet arī iedzīvotāju skaita samazināšanās ir nenovēršamas struktūrālas pārmaiņas, varēsim izstrādāt atbilstošus atbildes pasākumus;

4. **uzsver**, ka nav iemesla demogrāfisko problēmu vērtēt tikai negatīvi. No vienas puses, jaundzimušo skaits ir mazāk, nekā tas nepieciešams iedzīvotāju skaita atjaunošanai — ilgtermiņā tā būs Eiropas valstu problēma, kurai ir jāatrod risinājums. No otras puses, cilvēki dzīvo ilgāk, un viņiem ir labāka veselība — tas ir fakts, par ko varam priecāties. Turklāt jāatzīmē, ka vecāku cilvēku ieguldījums sabiedrībā var būt nozīmīgs, un šajās debatēs tas ir jāatzīst. Ekonomiski attīstītas aglomerācijas joprojām pievīlina cilvēkus, un tas pašreiz vēl ļauj kompensēt zemo dzimstības līmeni. No otras puses, daudzos lauku rajonos demogrāfiskās pārmaiņas notiek salīdzinoši daudz straujāk, kas izskaidrojams ar jaunu cilvēku masveida aizbraukšanu un daļēji ar vecāku, pensijas vecuma cilvēku iebraukšanu. Minētās attīstības tendences vēl vairāk saasina iedzīvotāju skaita samazināšanās radītās problēmas viņu izcelsmes reģionos;

5. **piekrīt Komisijas viedoklim**, ka ir jāgarantē visu paaudžu tiesības, kas arī tieši atzīts Komisijas 2007. gada 10. maija paziņojumā "Veicināt paaudžu solidaritāti". Bērniem un jauniešiem jānodrošina iespējas plašai līdzdalībai sabiedriskajos procesos. Tas nozīmē arī, ka jāsniedz atbalsts viņu ģimenēm, jāveido un jāfinansē kvalitatīvas aprūpes un izglītības iestādes, jānodrošina viņiem profesionālā izglītība un nodarbinātības iespējas; vidējām paaudzēm vajadzīga palīdzība un atbalsts bērnu aprūpē un audzināšanā, kā arī saistībā ar vecākās paaudzes aprūpi un nodrošināšanu. Visbeidzot, vecākajai paaudzei vajadzīga palīdzība, lai iespējami neatkarīgi un aktīvi arī vecumdienās piedalītos sabiedriskajā dzīvē;

6. **uzskata**, ka Komisijas minētie faktori, kas nosaka demogrāfisko attīstību, ir **visbūtiskākie**. Attīstību Eiropā kopumā raksturo vidējā bērnu skaita uz vienu sievieti samazināšanās, vecu un ļoti vecu cilvēku īpatsvara palielināšanās kopējā iedzīvotāju struktūrā, arvien garāks vidējais dzīves ilgums, kas turpina pieaugt, un imigrācija, kas tikai daļēji mazina minēto iedzīvotāju struktūras izmaiņu ietekmi. Dalībvalstu līmenī apkopotie dati tomēr ļauj gūt tikai nepilnīgu priekšstatu par patiesajām attīstības tendencēm;

7. **uzsver**, ka demogrāfiskā attīstība reģionu, pilsētu un vietējo administratīvo teritoriju līmenī ir obligāti jāaplūko atsevišķi, jo, no vienas puses, dalībvalstīs vienlaikus vērojamas ļoti atšķirīgas un pat pretējas attīstības tendences, un, no otras puses, attīstība dažādos Eiropas reģionos liecina par zināmu līdzību. Reģionu, kā arī pilsētu un vietējo administratīvo teritoriju politiskās stratēģijas un pamatnostādnes, kurām jānodrošina iespēju vienlīdzība visiem, turpmāk jāizstrādā, pamatojoties uz patiem datiem par iedzīvotāju skaita izmaiņām nelielā teritorijā;

8. nav mainījusi **viedokli**, ko tā pauda atzinumā par Zaļo grāmatu "Jauna solidaritāte paaudžu starpā saistībā ar demogrāfiskām izmaiņām". Komisijas dokumentos "Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju" un "Veicināt paaudžu solidaritāti" ir iekļauti būtiski Komitejas atzinuma aspekti;

Komisijas secinājumu vērtējums

9. **piekrīt Komisijas viedoklim**, ka galvenokārt dalībvalstu kompetencē ir konkrēto pasākumu īstenošana, lai risinātu demogrāfiskās problēmas. Komiteja arī **uzsver**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāuzņemas īpaša atbildība par demogrāfisko problēmu risināšanu. Demogrāfisko pārmaiņu sekas īpaši skar pilsētas un vietējās administratīvās teritorijas;

10. stingri **atbalsta** Eiropas Komisijas pūliņus jauna paaudžu pakta izstrādāšanā. Tas nozīmē, ka:

— jānodrošina ikvienas paaudzes tiesību un interešu ievērošana. Katras paaudzes līdzdalības iespējas izglītības sistēmās, darba tirgū un sabiedriskajā dzīvē kļūst aizvien nozīmīgākas. Jo īpaši bērniem un jauniešiem, kuru skaits iedzīvotāju vidū proporcionāli samazinās, novecojošā sabiedrībā ir vajadzīgas labas un drošas līdzdalības iespējas. Kopumā jāveic lielāks darbs dažādo vecumu grupu interesēs, arī šajā gadījumā īpaši ņemot vērā bērnu un jauniešu situāciju, kā arī veidojot jaunus un diferencētus priekšstatus par vecumu;

— paaudžu pieredzes un zināšanu apmaiņa un savstarpējs atbalsts ir priekšnoteikums sabiedrības attīstības spējai un solidaritātei līdzāspastāvēšanai. Minētā apmaiņa galvenokārt notiek ģimenē. Ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt mobilitāti un elastīgumu, piemēram, darba tirgū, kā arī faktu, ka arvien lielāks skaits cilvēku dzīvo vieni, demogrāfisko pārmaiņu laikā aizvien nozīmīgākas kļūst arī paaudžu savstarpējās attiecības ārpus ģimenes. Minētais aspekts turpmāk ir vairāk jāņem vērā arī Eiropas līmenī. Visas paaudzes aptveroša pieeja ļaus mums labāk nekā līdz šim izmantot esošās iespējas, lai ietekmētu demogrāfiskās pārmaiņas. Tādēļ turpmāk ir vairāk jāatbalsta un jāveicina

tīkli un iniciatīvas, kas īsteno visas paaudzes aptverošu pieeju;

— tādēļ par jauno paaudžu paktu ir jānotiek pastāvīgai Eiropas līmeņa zināšanu un pieredzes apmaiņai ar "paraugprakses modeļiem" sociālajai attīstībai demogrāfisko pārmaiņu laikā. Tas attiecas arī uz "Foruma par Eiropas demogrāfisko attīstību" turpināšanu. Šajā pārredzamajā un atklātajā dialogā pēc iespējas plašāk jāiesaista pilsonisko sabiedrību pārstāvošās apvienības;

11. **uzskata, ka jāpiemin** reformas, kuru īstenošana jau sāka valstu un Eiropas līmenī, piemēram, pārskatītā Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai, Stabilitātes un izaugsmes pakts, Ilgtspējīgas attīstības stratēģija, Kohēzijas politika un atklātas koordinācijas metode sociālās aizsardzības un sociālās iekļautības jomā. Komiteja tomēr norāda — lai radītu pamatnosacījumus nepieciešamajām pārmaiņām Eiropas, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī, nepietiek tikai ar norādi, ka jāturpina aktīvi pūliņi, īstenojot arī nosauktos piecus politiskos pamatmērķus;

12. **uzskata, ka** Komisijas paziņojumā **bija jānorāda**, kāda ir gan valstu, gan arī reģionālās un vietējās politikas loma. Demogrāfiskā attīstība galvenokārt notiek reģionālajā un vietējā līmenī. Paziņojumā apkopotie valstu un Eiropas līmeņa dati rada iespaidu, ka jautājumi galvenokārt jārisina minētajos līmeņos, un šāds priekšstats, pēc Komitejas domām, ir maldinošs. Tas neveicina izpratni par reģionālo, tajā skaitā dalībvalstu iekšējās migrācijas izraisīto atšķirību palielināšanos;

13. **atzinīgi vērtē** Komisijas ieceri reizi divos gados organizēt demogrāfijas jautājumiem veltītu forumu, kura rezultāti tiks iekļauti ikgadējā progresa ziņojumā. Komiteja tomēr uzskata, ka pārāk lielās uzmanības pievēršana tikai vidējā dzīves ilguma palielināšanās jautājumam nav lietderīga. Dažādiem demogrāfisko pārmaiņu aspektiem ir jāvelta vienāda uzmanība;

14. **uzsver**, ka demogrāfiskās pārmaiņas paver ievērojamas iespējas ar jaunu produktu un pakalpojumu palīdzību uzlabot vecāku cilvēku dzīves kvalitāti un tādējādi Eiropā izveidot jaunas darbavietas un veicināt ekonomisko izaugsmi, kā arī paaugstināt Eiropas konkurētspēju. Tas attiecas uz visām rīcības jomām, kas veicina vecāku cilvēku neatkarīgu un aktīvu dzīvi: amatniecību, rūpniecību, tirdzniecību un sociālajām apvienībām tādās jomās kā tūrisms, kultūra, ar mājsaimniecību saistīti pakalpojumi, mobilitātes vai finanšu pakalpojumi;

15. **uzskata**, ka ES līmenī vairāk jāņem vērā vecāku cilvēku vajadzības un iespējas, ko paver tā sauktā "sudraba ekonomika" (*silver-economy*), piemēram, to iekļaujot Lisabonas stratēģijā.

RK priekšlikumi un prasības

16. **secina**, ka reģionālajā līmenī vispārējās Eiropas līmeņa demogrāfiskās attīstības tendences izpaužas ļoti atšķirīgi. Attīstība ir nevienmērīga, un tāpēc Eiropas reģionu vidū ir gan ieguvēji (piemēram, Londonas un Minhenes aglomerācija), gan zaudētāji (piemēram, Austrumvācija vai Rietumpolijas reģioni). Minētās attīstības tendences apdraud teritoriālo kohēziju. Iedzīvotāju skaita attīstību ietekmē ne tikai demogrāfiskās pārmaiņas, bet arī migrācija no Kopienā neietilpstošajām valstīm. ES iekšējā migrācija sekmē aglomerāciju veidošanos, un tieši attīstītām pilsētu aglomerācijām ir arvien lielāks pievilksanas spēks. Ar minētajām atšķirīgajām attīstības tendencēm izskaidrojams, kāpēc vienlaikus notiek skaita palielināšanās un samazināšanās procesi;

17. **piekrīt** Komisijas viedoklim, ka saistība starp inovācijas spēju un kvalifikāciju kļūst vēl svarīgāka. Sievietēm, īpaši mātēm, turpmāk būtu jānodrošina iespēja izmantot kvalifikāciju atbilstoši savām vēlmēm un vajadzībām. Turklāt izglītības sistēmām un uzņēmumiem jau šobrīd pakāpeniski jāpielāgojas aizvien lielākam vecāku cilvēku un imigrantu skaitam un, savstarpēji cieši sadarbojoties, jāievieš praksē jauni mūžizglītības veidi;

18. **uzskata**, ka svarīgs atsevišķu vietu konkurētspējas priekšnosacījums ir iespēja apvienot ģimenes un profesionālo dzīvi, kura jāstiprina arī ar Eiropas nodarbinātības politikas palīdzību un kurai ir būtiska nozīme jo īpaši, izstrādājot stratēģiju tādai Eiropai, kurā veicina demogrāfisko attīstību;

19. **atzinīgi vērtē** šajā sakarā Komisijas iesniegto paziņojumu "Veicināt paaudžu solidaritāti". RK tomēr brīdina, ka pasākumus ģimeņu atbalstam un privātās un profesionālās dzīves apvienošanai nevajadzētu paredzēt kā vienīgo politisko reakciju uz demogrāfiskajām pārmaiņām. Daudzos reģionos uz demogrāfisko attīstību jāreaģē ļoti konkrēti, samazinot maksājumus vai pielāgojot infrastruktūru — kaut arī ģimeņu politikas pasākumi ir ļoti vajadzīgi, tie demogrāfisko attīstību ietekmē tikai lēni. Turklāt daudzos reģionos kvalificētu jaunu cilvēku aizceļošana ir lielāka problēma nekā to iedzīvotāju dzimstības rādītāji, kas paliek attiecīgajā reģionā;

20. **atzinīgi vērtē** pieeju attiecībā uz paziņojumā "Veicināt paaudžu solidaritāti" minētās "aliances ģimenēm" izveidošanu, lai veicinātu nepieciešamo paraugpraksi un apjomīgu informācijas apmaiņu; tomēr noteikti iesaka aplūkot šo "aliances ģimenēm" ne tikai no dzimstības palielināšanas aspekta, bet arī kā instrumentu vispusīgai reakcijai uz demogrāfisko attīstību. Reģionu komiteja un ar to saistītās vietējās un reģionālās pašvaldības būtu pilnībā jāiesaista alianses darbā, un tās uzsver savu gatavību konstruktīvi līdzdarboties un iesniegt priekšlikumus par turpmāko Eiropas paaudžu politikas veidošanu;

21. **uzsver**, ka reģionu demogrāfiskā attīstība norit nevienmērīgi. Uz reģioniem, kuru iedzīvotāju skaits palielinās, pārceļas

galvenokārt jauni cilvēki, sievietes un iecelotāji. Vienlaikus minētajos reģionos palielinās segregācija un tās izraisītās sociālās atšķirības, un tas nozīmē, ka, no vienas puses, arvien lielāka uzmanība jāvelta sabiedrības integrācijas jautājumiem un, no otras puses, lielākas pūles jāvelta veciem cilvēkiem piemērotas infrastruktūras veidošanai un uzlabošanai, lai nepieļautu pārmērīgu sociālo atstumtību;

22. **atzīst**, ka imigrantu integrācijai ir izšķiroša nozīme sabiedrības nākotnē. Komiteja uzskata, ka, neraugoties uz lielākajiem pūliņiem izglītības jomā, lai labāk izmantotu jaunās paaudzes iespējas, pastāv vajadzība pēc augsti kvalificēta darbaspēka no valstīm ārpus Eiropas Savienības. Tomēr nozīmīgajiem centieniem piesaistīt augsti kvalificētu darbaspēku būs tikai ierobežota ietekme uz demogrāfisko attīstību;

23. **norāda**, ka reģionus, kuru iedzīvotāju skaits samazinās, atstāj galvenokārt jauni cilvēki (iedzīvotāji vecumā no 20 līdz 30 gadiem) un sievietes, kā arī labi izglītoti cilvēki. Migrācija nenotiek uz reģioniem, kuru iedzīvotāju skaits samazinās, bet gan uz reģioniem, kuru iedzīvotāju skaits palielinās. Neraugoties uz to, ka attīstības tendences makrolīmenī ir vienādas, Eiropas reģionos ir jārisina ļoti atšķirīgas problēmas;

24. tāpēc **norāda uz** problēmām, kas nākotnē radīsies aprūpes jomā. Reģionus, kuru iedzīvotāju skaits samazinās, atstāj neproporcionāli liela aktīvo iedzīvotāju daļa. Darbaspējīgo iedzīvotāju skaits uz vienu apgādājamo ("Old Age Dependency") nepalielinās vienmērīgi. It īpaši ņemot vērā to, ka aprūpi mājās piedāvā privātpersonas no citām valstīm, jauno cilvēku pārcelšanās uz citu dzīvesvietu saasina problēmas, kas saistītas ar atbalstu cilvēkiem, kuriem nepieciešama aprūpe. Tāpēc tieši reģionos, kuros iedzīvotāju skaits samazinās, palielināsies valsts un privāti finansēto sociālo pakalpojumu nozīme;

25. **uzskata, ka jāpievērš** uzmanība ļoti atšķirīgajām attīstības tendencēm reģionālajā līmenī un jāvāc attiecīgi dati, ar kuru palīdzību minētās tendences varētu novērtēt. Turklāt vietējā, reģionālā un valsts līmeņa datiem jābūt salīdzināmiem. Tāpēc būtu jānosaka, ka pastāvīgi jāveic "sociālā un demogrāfiskā stāvokļa pārraudzība";

26. **uzsver**, ka īpašas attīstības tendences vērojamas ES dalībvalstīs, kas atrodas Viduseiropā un Austrumeiropā, kā arī Vācijas jaunajās federālajās zemēs. Minētajos reģionos pašreiz visskaidrāk redzamas dzimstības samazināšanās un demogrāfisko faktoru izraisīto strukturālo pārmaiņu sekas, turklāt minētā attīstība notiek ļoti strauji. Minētajos reģionos vērojama tādas attīstības tendences, kas lielākajai daļai Eiropas reģionu būs raksturīgas tikai pēc kāda laika vai neradīs tik lielas problēmas. RK uzskata, ka atbalsts minētajiem reģioniem, piemēram, īstenojot Komisijas iniciatīvu "Reģioni ekonomiskajām pārmaiņām", paver iespēju radīt atbilstošus instrumentus demogrāfisko problēmu risināšanai visā Eiropā;

27. **norāda** uz problēmām, ar ko sastopas dalībvalstu mazākumtautības, kuru kultūru un valodu pastāvēšanu īpaši apdraud iedzīvotāju pārvietošanās un demogrāfiskās pārmaiņas. Pārmaiņas kopienu un ģimeņu struktūrā izraisa pārmaiņas ieradumos un valodu lietojumā, kas kopienām ir jāplāno un kam ir jāsegatavojas;

28. **uzsver**, ka Eiropai pašreiz jārisina vēl nepieredzētas demogrāfiskās problēmas. Tāpēc nav gatavu un pārbaudītu receptu, kā Eiropas valstīm šādā situācijā rīkoties. Pasaules mērogā ar līdzīgām problēmām saskārusies tikai Japāna. Tāpēc RK **atzinīgi vērtē** Komisijas atklāto pieeju minētajam tematam;

29. **uzskata**, ka Komisijas paziņojumā pārāk liela uzmanība veltīta jautājumiem, kas skar cilvēku vidējā dzīves ilguma palielināšanos un tās sekas. Tajā nav aplūkots tikpat nozīmīgais iedzīvotāju skaita samazināšanās jautājums un ar to saistītie jautājumi, kas skar pārmaiņas, kas jāveic reģionos, kur iedzīvotāju skaits samazinās. Kaut arī minētie jautājumi drīzāk jārisina valsts un reģionālajā līmenī, gadījumos, kad runa ir par minēto reģionu infrastruktūru, tie ir jāapspriež, diskutējot par strukturfondu līdzekļu izlietošanu;

30. tāpēc **uzskata**, ka jāpārskata Eiropas stratēģiju vienpusīgā orientācija uz izaugsmi. Reģionos, kuros iedzīvotāju skaits samazinās, jāmaina attīstības koncepcijas, infrastruktūras saglabāšanas un finansēšanas izmaksām jābūt tādām, lai tās varētu segt, iedzīvotāju skaitam samazinoties, reģionu attīstības plānos atbilstoši jāņem vērā mazāka iedzīvotāju skaita vajadzības. Tas tomēr nenozīmē, ka jāsamazina ieguldījumi, bet gan to, ka tie jāveic citādi. Apstākļos, kad iedzīvotāju skaits samazinās un pastāv lielas reģionālās atšķirības, tautsaimniecības un sabiedrības attīstības jautājumi nav galvenokārt kvantitātes, bet gan kvalitātes jautājumi. Tas nozīmē, ka līdzšinējā politiskā izpratnē, kas orientēta vienīgi uz ekonomisko izaugsmi, jāpapildina ar iedzīvotāju skaita samazināšanās un pārmaiņu nepieciešamības aspektu;

31. **secina**, ka jārada šādi politiskie pamatnosacījumi, lai atrisinātu demogrāfisko pārmaiņu radītās problēmas:

— jāpārtrauc veicināt nevajadzīgo pilsētu un reģionu konkurenci, lai piesaistītu vairāk iedzīvotāju. Cilvēkus piesaista lielāko un attīstītāko pilsētu un reģionu pievilcība vai piešķirtās priekšrocības. Taču tas kaitē citām pilsētām un reģioniem, kur demogrāfiskā situācija vēl vairāk pasliktinās;

— meklējot risinājumus, savlaicīgi jāiesaista attiecīgi augstākais pārvaldes līmenis. Biežāk nekā līdz šim reģioniem būs kopīgi

jāizstrādā visaptverošas stratēģijas, kuru pamatā ir sadarbības princips;

— jāiesaista visa sabiedrība, to savlaicīgi informējot par demogrāfisko pārmaiņu sekām, lai visi sabiedrības dzīves dalībnieki minētās pārmaiņas ņemtu vērā savas darbības pamatnostādņēs;

— valdībām, radot attiecīgus priekšnosacījumus, jācenšas palēnināt demogrāfisko pārmaiņu procesu. Visām dalībvalstīm dažādās politikas jomās būtu jāņem vērā jauno sieviešu, kuras vēlas apvienot karjeru un ģimeni, vajadzības un, lai tas būtu iespējams, jāizveido labāki sociālā atbalsta mehānismi. Arī vecākiem cilvēkiem jābūt pieejamiem līdzīgiem mehānismiem, kas ļautu elastīgāk organizēt darba laiku;

32. **uzskata**, ka jāatbalsta dažādas reģionu vajadzībām atbilstošas stratēģijas, kas nodrošina iedzīvotājiem pēc iespējas labāku piekļuvi vispārējās nozīmes pakalpojumiem, informācijas un sakaru tehnoloģijas pakalpojumiem, kā arī izglītībai;

33. **uzsver**, ka demogrāfiskās pārmaiņas liek citādi raudzīties uz cilvēku profesionālo biogrāfiju. Tautsaimniecībā un pārvaldes iestādēs arvien lielāka nozīme būs gados vecāku darba ņēmēju pieredzes izmantošanai. Ir svarīgi, lai vecākiem cilvēkiem viņu darba dzīves pēdējos gados būtu lielākas elastīguma iespējas. Būtu noteikti jāpiedāvā tādas svarīgas iespējas kā mājdarbs, elastīgs darba laiks un pakāpeniska pensionēšanās, kas var rosināt vecākus darba ņēmējus strādāt ilgāk. Eiropas valstīm un galvenokārt koplīgumu pusēm jāizstrādā jauni mūža darba laika sadalīšanas modeļi, lai, no vienas puses, nodrošinātu plašākas nodarbinātības iespējas jauniem darba ņēmējiem un, no otras puses, veicinātu vecumam atbilstošu nodarbinātību;

34. **aicina** veicināt mūžizglītību, uz ko iedzīvotājiem ir tiesības un kas ir iedzīvotāju pienākums, lai viņi spētu izpildīt tautsaimniecības un sabiedrības izvirzītās prasības, kas nepārtraukti mainās;

35. **secina**, ka reģionos, kur iedzīvotāju skaits samazinās, vispārējās nozīmes pakalpojumus, infrastruktūru un sabiedrisko dzīvi nepieciešams attiecīgi pielāgot iedzīvotāju skaitam, kā arī pieprasījumam, kas mainās un samazinās. Pēdējā paplašināšanas kārtā pievienojušos Viduseiropas un Austrumeiropas valstu, kā arī Austrumvācijas problēmas liecina, ka politiskie risinājumi, lai atjaunotu un pārveidotu infrastruktūru, kļūst par minēto reģionu turpmākās konkurētspējas jautājumu;

36. tāpēc **ierosina** pārbaudīt, kāda vispār ir struktūrfondu un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) loma demogrāfiskās attīstības seku pārvarēšanā. Tāpēc Komiteja atziniģi vērtē Komisijas apņemšanos veltīt īpašu uzmanību struktūrfondu iespējamai nozīmei minētajā jomā, līdz 2008. gada beigām pieņemot paziņojumu ar priekšlikumiem, kā labāk ņemt vērā novecojošas sabiedrības vajadzības;

37. tāpēc **ierosina** pārbaudīt, vai struktūrfondu un ELFLA instrumentos pietiekami ņemtas vērā reģionu, kuros iedzīvotāju skaits palielinās, un reģionu, kuros iedzīvotāju skaits samazinās, vajadzības. RK arī **lūdz** veikt minēto pārbaudi tā, lai tās rezultāti būtu pieejami vēl finansēšanas perioda pirmajā pusē. RK aicina Komisiju 3. mērķa programmās/Interreg IV c iniciatīvā nozīmīgu vietu ierādīt tematam "Demogrāfiskās pārmaiņas";

38. **norāda**, ka pilsētas ar lielu iecelotāju skaitu saskaras ar ievērojām problēmām dažādo iedzīvotāju grupu integrācijas jomā. Demogrāfiskā attīstība atšķirīgi ietekmē dažādas iedzīvotāju grupas. Gados jauno iecelotāju integrācijas jautājums kļūst par Eiropas valstu nākotnes jautājumu. Turklāt jāņem vērā, ka īpaši pilsētās dažādo iedzīvotāju grupu sastāvs strauji mainās;

39. **ierosina**, ņemot vērā iepriekš minētās atziņas, Eiropas līmenī apzināt raksturīgās reģionālās un vietējās problēmas un attīstības tendences, kurām nepieciešami dažādi risinājumi un stratēģijas. Pielikumā aprakstītie piemēri palīdzēs apzināt minētās problēmas un attīstības tendences.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums "Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju"
Atsauces dokuments	COM(2006) 571 galīgā redakcija
Juridiskais pamats	EK dibināšanas līguma 265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Komisijas vēstules datums	12.10.2006.
Priekšsēdētāja lēmuma datums	25.4.2006.
Atbildīgā komisija	Ekonomikas un sociālās politikas komisija (ECOS)
Ziņotājs	Gerd Harms (DE/PSE), Brandenburgas federālās zemes pilnvarotais federālajās un Eiropas lietās un valsts kancelejas, valsts sekretārs
Paskaidrojuma raksts	14.12.2006.
Izskatīts komisijā	2.2.2007.
Datums, kad pieņemts komisijā	30.3.2007.
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.-7.6.2007, 6. jūnija sēde
Iepriekšējais Komitejas atzinums	Komisijas paziņojums "Zaļā grāmata "Jauna solidaritāte paaudžu starpā saistībā ar demogrāfiskām izmaiņām" CdR 152/2005 fin (1) — COM(2005) 94 galīgā redakcija

(1) OV C 115, 16.5.2006, 61. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “2006. gada paplašināšanas pakete — Integrācijas spēja”

(2007/C 197/02)

REĢIONU KOMITEJA

- **uzskata**, ka “integrācijas spēja” ir noteikums, kas pienācīgi jāņem vērā, nosakot paplašināšanas procesa tempu, nevis iegansts neuzņemšanai ES vai papildu kritērijs; Komiteja to drīzāk uzskata par vienu no pārredzamības pamatelementiem, kas vispirms skar ES un pēc tam — kandidātvalstis;
- **uzskata**, ka ES paplašināšana pirmām kārtām nozīmē līdzdalību kopīgā politiskā projektā, kas ir balstīts uz kopējām vērtībām un principiem, kā arī uz kopējām politikām un iestādēm, tādēļ “integrācijas spēja” ir uzskatāma par instrumentu minēto principu un vērtību, politiku un Kopienas iestāžu darbības saglabāšanai. Lai “neatšķaidītu” kopīgo politisko projektu, tas turpmāko paplašināšanu gaitā ir jānostiprina;
- **atgādina**, ka paplašināšanas gaitā ES ir jāsaglabā spēja rīkoties un pieņemt lēmumus, īstenojot efektīvas kopējas politikas; tādēļ tās paplašināšanas politikai ir jābūt atkarīgai no ES spējas saglabāt tās specifisko institucionālo, finansiālo un politisko struktūru, kas paplašināšanas dēļ nedrīkst ne vājināties, ne arī tikt pakļauta riskam apdraudēt tās nozīmi un sākotnēji izvirzīto mērķi;
- **uzsver**, ka katrā atsevišķā paplašināšanas kārtā, kas nevar notikt, pamatojoties uz iepriekšējiem līgumiem un jo īpaši Nicas Līgumu vai negrozot līdzšinējos finanšu plānus, ir vajadzīgs visu Eiropas iestāžu un struktūrvienību ieguldījums iespējamo izmaiņu novērtēšanā;
- **uzskata**, ka būtu lietderīgi iesaistīt Reģionu komiteju ES finansēšanas sistēmas reformā, kurai jānotiek kopā ar institucionālās reformas procesu un kas nevar būt atrauta no ES paplašināšanas politikas. Šajā saistībā Komiteja atkārtoti izsaka savu pārliecību, ka ir neiespējami panākt “vairāk Eiropas” ar mazākiem resursiem un atkārtoti uzsver, ka turpmākajai finanšu struktūrai īpaši nozīmīga ir resursu koncentrācija tajās jomās, kuras Eiropai dod pievienoto vērtību;

I. Politiskie ieteikumi

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — “2006.-2007. gada paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi, tajā skaitā pievienots speciālais ziņojums par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis”

COM (2006) 649 galīgā redakcija

REĢIONU KOMITEJA

“Integrācijas spēja” un reģionālās un vietējās pašvaldības

1. **uzskata**, ka “integrācijas spēja” ir noteikums, kas pienācīgi jāņem vērā, nosakot paplašināšanas procesa tempu, nevis iegansts neuzņemšanai ES vai papildu kritērijs; Komiteja to drīzāk uzskata par vienu no pārrēķināšanas pamatelementiem, kas vispirms skar ES un pēc tam — kandidātvalstis;

2. tādēļ **piekrīt** 2006. gada decembra Eiropadomes secinājumiem, kuros “integrācijas spēja” tiek vērtēta kā viens no galvenajiem līdzekļiem atjauninātas iedzīvotāju vienprātības nodrošināšanā attiecībā uz paplašināšanas politiku;

3. **norāda**, ka spēja integrēt Eiropas Savienībā jaunas valstis veidojas šādi: tā ir ES finansiālā spēja īstenot savu politiku, īpaši KLP un kohēzijas politiku; darba tirgus spēja uzņemt jaunus darba ņēmējus no jaunajām dalībvalstīm; tās iestāžu spēja atbilstoši Kopenhāgenas Eiropadomes ieteikumiem efektīvi darboties arī ar lielāku dalībvalstu skaitu;

4. **atgādina**, ka paplašināšanas gaitā ES ir jāsaglabā spēja rīkoties un pieņemt lēmumus, īstenojot efektīvas kopējas politikas; tādēļ tās paplašināšanas politikai ir jābūt atkarīgai no ES spējas saglabāt tās specifisko institucionālo, finansiālo un politisko struktūru, kas paplašināšanas dēļ nedrīkst ne vājināties, ne arī tikt pakļauta riskam apdraudēt tās nozīmi un sākotnēji izvirzīto mērķi;

5. **uzskata**, ka ES paplašināšana pirmām kārtām nozīmē līdzdalību kopīgā politiskā projektā, kas ir balstīts uz kopējām vērtībām un principiem, kā arī uz kopējām politikām un iestādēm, tādēļ “integrācijas spēja” ir uzskatāma par instrumentu minēto principu un vērtību, politiku un Kopienas iestāžu darbības saglabāšanai. Lai “neatšķaidītu” kopīgo politisko projektu, tas turpmāko paplašināšanu gaitā ir jānostiprina;

6. **uzskata**, ka pašreizējās debates par “integrācijas spēju” ir novēlotas, jo piemērotāks brīdis tām būtu bijis sarunu par Programmu 2000 laikā un vēlāk tieši pirms katras jaunas paplašināšanas, kā arī sarunu laikā par finanšu plānu 2007.-2013. gadam;

7. **norāda uz** līdzsvara trūkumu Komisijas dokumentā, atspoguļojot debates par “integrācijas spēju”, kura vairāk tiek uzskatīta par kandidātvalstu nevis pašas ES atbildību;

8. **uzsver**, ka katrā atsevišķā paplašināšanas kārtā, kas nevar notikt, pamatojoties uz iepriekšējiem līgumiem un jo īpaši Nicas Līgumu vai negrozot līdzšinējos finanšu plānus, ir vajadzīgs visu Eiropas iestāžu un struktūrvienību ieguldījums iespējamo izmaiņu novērtēšanā (piemēram, vienotā tirgus noteikumu, ES budžeta un finanšu, kā arī iestāžu darbības jomā), kuras ir nepieciešamas sekmīgai paplašināšanai. Šajā novērtēšanā nozīmīga loma ir reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī valstu parlamentiem un pilsoniskajai sabiedrībai attiecībā uz sabiedrības piekrišanu (sabiedrības spēja integrēt jaunus Eiropas iedzīvotājus, kuriem ir tādas pašas vērtības un kas veido kopīgu identitāti un kopīgu pilsoniskumu, kas vērsts uz aizvien dziļāku Eiropas tautu vienotību);

9. **uzskata**, ka ES, risinot sarunas ar kandidātvalsti, papildus Kopenhāgenas kritēriju ievērošanas uzraudzībai attiecīgajās kandidātvalstīs ir jābūt spējīgai nodrošināt, lai “integrācijas spēja” tiek ņemta vērā. Tādēļ Komiteja **piekrīt** Eiropas Parlamenta izteiktajai kritikai, kas uzskata, ka Komisijas atbilde ir neapmierinoša, jo tajā nav sniegta detalizēta informācija par šobrīd notiekošajām sarunām no “integrācijas spējas” aspekta un nav norādīti principi, saskaņā ar kuriem šādu definīciju vajadzētu veidot;

10. **vēlas**, lai pirms nākamajām paplašināšanas kārtām Komisija analizē paplašināšanas ietekmi uz dažādām saistītām politikām un to finansējumu, kā arī ES iestāžu struktūru; turklāt ir jābūt analīzei par kandidātvalstīs notiekošiem dažādiem reformu procesiem, īpaši saistībā ar iedzīvotāju lielāku līdzdalību pievienošanās procesā, kā arī administratīvo decentralizāciju;

11. **ierosina** iestādēm veicināt pasākumus, lai iedzīvotājiem un apvienībām, kurās tie darbojas, būtu iespēja publiski paust savu viedokli un apmainīties ar uzskatiem jautājumā par paplašināšanas procesu.

12. šajā sakarā **uzskata**, ka ir vajadzīga padziļināta kohēzijas politikas nākotnes analīze, un uzsver, ka būtu lietderīgi piedāvāt simulāciju, kas atspoguļo dažādus iespējamus paplašināšanas scenārijus; šāda veida “integrācijas spējas” vingrinājums, kas ir saistīts ar vienu no svarīgākajām Eiropas politikas jomām no ekonomiskā un sociālā aspekta, kā arī ir nozīmīgs, lai iedzīvotāji pamanītu Eiropas pievienoto vērtību, būtu jāveic sadarbībā ar Reģionu komiteju;

13. tomēr **apzinās**, ka mērīt “integrācijas spēju” ir sarežģīti, jo tā pēc definīcijas nav statiska un ir iespējams, ka ES instrumenti tās mērķu sasniegšanai gadu gaitā var mainīties; tādēļ aicina skaidri definēt integrācijas spēju un kā to var novērtēt;

14. **uzsver**, ka reģionālās un vietējās pašvaldībās ir tieši jāiesaista atsevišķu Eiropas politikas jomu ietekmes novērtēšanā, kas tiek skartas, kad norisinās iespējamās ar paplašināšanu saistītas izmaiņas. Tas ir īpaši svarīgi reģionos, kas robežojas ar kandidātvalstīm;

15. **atbalsta** Eiropas Parlamenta prasību sniegt tā piekrišanu ne tikai sarunu beigās, bet arī pirms to atklāšanas;

16. **atgādina** par savu lēmumu izveidot darba grupas (Rietumbalkānu, Horvātijas un Turcijas) kā praktisku instrumentu, lai atbalstītu kandidātvalstu reģionālās un vietējās pašvaldības to centienos uzlabot veiktspēju un izvērst vajadzīgo ES un kandidātvalstu politisko dialogu; Komiteja arī izsaka cerību, ka tās pārveidosies par apvienotām konsultatīvajām komitejām, saskaņā ar dažādos asociācijas līgumos paredzēto, kļūstot par kandidātvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību viedokļu apmaiņas vietu visā sarunu posmā;

17. **uzsver**, ka debatēm par “integrācijas spēju” jākalpo arī, lai izstrādātu alternatīvas norādes ES nepaplašināšanas gadījumā ar konkrētu kandidātvalsti vai citas valstis, kas ir izteikušas vēlēšanos, bet kuru kandidatūra ir noraidīta, kā, piemēram, kaimiņattiecību politikas (EKP) pastiprināšanu vai pragmatiskas pieejas īstenošanu (piemēram, brīva tirdzniecība vai teritoriāla sadarbība), kuras vērstas uz diferencētu integrācijas veidu un/vai priviļģētu partnerattiecību izveidošanu;

Institucionālā un finanšu reforma

18. **piekrīt** 2006. gada decembra Eiropadomes secinājumiem un no savas puses uzsver nepieciešamību pirms jebkuras turpmākas paplašināšanas un 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām atrisināt ar institūcijām saistītos jautājumus; atkārtoti aicina reformu procesa gaitā noteikt veidus, kā padarīt ES lēmumu pieņemšanas procedūru efektīvāku un vienlaicīgi palielināt iedzīvotāju un vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību Eiropas likumdošanas procesā, atzīstot daudzlīmeņu pārvaldības potenciālu paplašinātajā Eiropā;

19. **uzskata**, ka būtu lietderīgi iesaistīt Reģionu komiteju ES finansēšanas sistēmas reformā, kurai jānotiek kopā ar institucionālās reformas procesu un kas nevar būt atrauta no ES paplaši-

nāšanas politikas. Šajā saistībā Komiteja atkārtoti izsaka savu pārliecību, ka ir neiespējami panākt “vairāk Eiropas” ar mazākiem resursiem un atkārtoti uzsver, ka turpmākajai finanšu struktūrai īpaši nozīmīga ir resursu koncentrācija tajās jomās, kuras Eiropai dod pievienoto vērtību;

Pārredzamība un saziņa sabiedrības konsensa panākšanā

20. **atzinīgi vērtē** Komisijas priekšlikumus par pārredzamību attiecībā uz sarunām par kandidātvalstu pievienošanu, lai stiprinātu paplašināšanas procesa demokrātisko leģitimitāti un mazinātu plaisu starp sabiedrību un tās politiskajiem līderiem, kas ir iesaistīti lēmumu pieņemšanā par pievienošanu un paplašināšanu, un uzskata, ka nolūkā sasniegt šo mērķi un paaugstināt sarunu kvalitāti būtu lietderīgi aktīvi iesaistīt kandidātvalstu pilsonisko sabiedrību, vietējās un reģionālās pašvaldības un Reģionu komiteju dažādos pievienošanās procesa posmos, izvērtējot nodaļas, kas saistītas ar kohēzijas un decentralizācijas politiku;

21. **uzsver**, ka Komisijai atbilstoši savai pārredzamības un atklātuma pret iedzīvotājiem pieejai gada ziņojums par ES kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm ir jāiesniedz šo valstu iedzīvotāju valodās, lai uzlabotu pievienošanās procesa kvalitāti, ļaujot iedzīvotājiem piedalīties viņu valstī notiekošajās diskusijās par pievienošanu ES;

22. **uzsver** arī, ka pievienošanās process tā pašreizējā formā kopumā šķiet “uzspiests no augšas” un norises gaitā tas nav obligāti pakļauts kandidātvalstu parlamentu vai reģionālo un vietējo pašvaldību demokrātiskai kontrolei un tajā nav tieši iesaistīti ne iedzīvotāji, ne politiskās partijas, ne pilsoniskā sabiedrība un vietējās un reģionālās pašvaldības. Šādas situācijas sekas ir:

a) kandidātvalstu modernizācijas un demokratizācijas izraisītā paātrinātā attīstība ne vienmēr ir notikusi ar sabiedriskās domas atbalstu;

b) šādas izmaiņas ne vienmēr ir notikušas kopā ar administratīvo decentralizāciju, kas tomēr darbojas kā katalizators gan demokratizācijas, gan konsensa veidošanā;

c) paplašināšanas politikas dēļ nepieciešamās iekšējās politiskās un sociālās reformas ir balstītas uz drīzāk vājām atsevišķu valstu, reģionālajām un vietējām pārvaldes struktūrām, kurām ir vajadzīga citu Eiropas administrāciju zinātība, kā arī uz daudzveidības un subsidiaritātes respektēšanu;

23. tādēļ **uzskata**, ka ir lietderīgi ierosināt lielākas līdzdalības pieeju, arī ar partnerību palīdzību, kas jau ir izrādījušās nozīmīgas iedzīvotāju savstarpējas pazīšanas veicināšanā, un lai palīdzētu kandidātvalstu varas iestādēm cīņā pret korupciju valsts pārvaldē un rosinātu vietējās, reģionālās un valsts pārvaldes iestādes veikt nepieciešamās administratīvās un tieslietu reformas;

24. **piekrīt** Eiropas Parlamenta un Komisijas nostājai attiecībā uz vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi saziņas politikas jomā, kurai vajadzētu būt pēc iespējas vairāk decentralizētai un atvērtai pilsoniskās sabiedrības ieguldījumam, lai veicinātu sabiedrības uzskatu konsensa veidošanos gan dalībvalstīs, gan kandidātvalstīs, nostiprinot pārredzamību un atbildību paplaši-

nāšanas procesa laikā, padarot to pēc iespējas pieņemamu visiem; tādēļ tā atbalsta Komisijas priekšlikumus, tomēr vienlaicīgi nepiekrīt, ka Komisijai jāatsakās no savām politiskajām saistībām attiecībā uz paplašināšanas saziņas politiku, tādēļ aicina Komisiju vietējās un reģionālajās pašvaldībās sekmēt vajadzīgos instrumentus, lai šie kopējie centieni būtu sekmīgi;

25. **aicina** ES budžeta lēmēj institūciju finansiāli atbalstīt ES dalībvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību atbalstītos centienus, piešķirot finansējumu reģionālām un vietējām informācijas kampaņām par paplašināšanu, kā arī dalībvalstu un kandidātvalstu reģionālo un vietējo administrāciju atbalstam, lai tās varētu darboties kā Eiropas vēsts pastiprinātāji;

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — “2006.-2007. gada paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi, tajā skaitā pievienots speciālais ziņojums par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis”
Atsauces	COM (2006) 649 galīgā redakcija
Juridiskais pamats	EK dibināšanas līguma 265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Komisijas pieprasījuma datums	8.11.2006
Biroja lēmuma datums	25.4.2006
Atbildīgā komisija	Ārējo attiecību un decentralizētas sadarbības komisija (RELEX)
Ziņotājs (-a)	Isidoro Gottardo kgs (IT/PPE), Sacile (PN) municipālās padomes loceklis
Paskaidrojuma raksts	7.12.2006
Izskatīts komisijā	25.1.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	29.3.2007

Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	2007. gada 6. jūnijā
Iepriekšējais Komitejas atzinums	CdR 115/2006 fin⁽¹⁾, atzinums par tematu “Komisijas paziņojums: “Rietumbalkāni ceļā uz ES — stabilitātes nostiprināšana un labklājības celšana” COM(2006) 27 galīgā redakcija”. Ziņotājs: Franz Schausberger (AT/PPE), pieņemts RK plenārajā sesijā 2006. gada 11. oktobrī. CdR 50/2006 fin⁽²⁾, atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES un kandidātvalstu pilsoniskās sabiedrības dialogs” COM (2005) 290 galīgā redakcija”. Ziņotājs: Isidoro Gottardo kgs (IT/PPE), pieņemts RK plenārajā sesijā 2006. gada 27. aprīlī. CdR 499/2004 fin⁽³⁾, atzinums par tematu “Padomes lēmuma priekšlikums attiecībā uz Eiropas partnerībā ar Horvātiju noteiktajiem principiem, prioritātēm un priekšnoteikumiem” COM(2004) 275 galīgā redakcija. Ziņotājs: Isidoro Gottardo kgs (IT/PPE), pieņemts RK plenārajā sesijā 2005. gada 13. oktobrī. CdR 495/2004 fin⁽⁴⁾, atzinums par tematu “Eiropas Komisijas ieteikums par Turcijas virzību uz pievienošanos” COM (2004) 656 galīgā redakcija. Ziņotāja: Helen Lund kdze (DK/PSE), pieņemts RK plenārajā sesijā 2005. gada 6. jūlijā.

⁽¹⁾ OV C 51, 6.3.2007, 16. lpp.

⁽²⁾ OV C 206, 29.8.2006, 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 81, 4.4.2006, 42. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 31, 7.2.2006, 11. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “Paplašināšanas pakete 2006 — Kandidātvalstis”

(2007/C 197/03)

REĢIONU KOMITEJA

atgādina, ka paplašināšanai bija pozitīva ietekme uz Eiropas Savienību un Eiropu kopumā un

- uzsver reģionālās un vietējās perspektīvas nozīmi paplašināšanas procesā iekšējās stabilitātes nodrošināšanā, kuras neatņemama sastāvdaļa ir iedzīvotājiem tuva demokrātija;
- uzsver, ka ir svarīgi turpināt Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildi, īpaši vārda brīvības, reliģiskās pārliecības brīvības, sieviešu tiesību, minoritāšu tiesību un arodbiedrību tiesību nostiprināšanas jomā, kā arī turpināt institucionālā satvara pilnveidošanu cilvēktiesību jomā;
- uzsver, ka paplašināšanas procesa politiskā pārraudzība valstu, reģionālajā un vietējā līmenī ir ļoti svarīgs uzdevums no Eiropas Savienības nākotnes viedokļa. Tādēļ, lai definētu Komitejas politisko nostāju, tika pieņemts lēmums izveidot Horvātijas darba grupu, kas veicinātu dialogu ar visām ieinteresētajām pusēm;
- atzinīgi vērtē Horvātijas panākumus politisko un ekonomisko kritēriju izpildē, *acquis* pārņemšanā, kā arī Stabilizācijas un asociācijas nolīguma izpildē un atzinīgi vērtē Horvātijas valsts iestāžu īstenoto Kopenhāgenas politisko kritēriju konsekventu izpildi;
- atzinīgi vērtē būtiskās reformas, kas veiktas Turcijā, tomēr atkārtoti pauž bažas par reformu tempa palēnināšanos un atgādina, ka ES un Turcijas Apvienotās konsultatīvās komitejas izveide joprojām ir tās politiskais mērķis;
- atzinīgi vērtē reformu procesa turpināšanos un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas virzību Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildes jomā, tomēr norāda uz reformu palēnināšanos 2006. gadā.

I. Ieteicamie politiskie pasākumi

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2006.-2007. gadam ar pievienoto īpašo ziņojumu par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis

COM(2006) 649 galīgā redakcija

REĢIONU KOMITEJA

Vispārējie ieteikumi

1. atgādina, ka secīgās paplašināšanas jau sākotnēji tika uzskatītas par Eiropas veidošanas projekta būtisku sastāvdaļu;

2. **atzīst**, ka paplašināšanas procesam ir svarīga nozīme, lai nodrošinātu pievienošanās procesā esošo valstu demokrātisku un stabilu attīstību, kā arī stiprinātu Eiropas reģiona stabilitāti un Eiropas Savienības drošību;

3. **atgādina**, ka paplašināšanai bija pozitīva ietekme uz Eiropas Savienību un Eiropu kopumā. Tā palīdzēja pārvarēt Eiropas sašķeltību un sekmēja mieru un stabilitāti visā kontinentā;

4. **uzsver** reģionālās un vietējās perspektīvas nozīmi paplašināšanas procesā un **atzīst** reģionālā un vietējā līmeņa politikas svarīgo lomu iekšējās stabilitātes nodrošināšanā, kuras neatņemama sastāvdaļa ir iedzīvotājiem tuva demokrātija;

5. **uzsver**, ka jebkura valsts, kas vēlas iestāties Eiropas Savienībā, ir jāvērtē pēc tās panākumiem stingri noteikto dalības kritēriju izpildē;

6. **uzsver**, ka labu Eiropas pārvaldību, kuras pamatā ir subsidiaritātes un proporcionālītātes princips, var nodrošināt, veicot decentralizāciju un neuzspiežot vienotus modeļus;

7. **norāda**, ka līdzsvarotai varas un finanšu resursu nodošanai decentralizētām institūcijām ir būtiska nozīme, lai demokrātiskās norises vietējā un reģionālā līmenī būtu efektīvas;

8. **aicina** ES dalībvalstu un kandidātvalstu vietējās un reģionālās pašvaldības turpināt pirmspievienošanās periodā uzsāktu sadarbību, kā arī pieredzes un paraugprakses apmaiņu.

Horvātija

9. **atzinīgi vērtē** panākumus politisko un ekonomisko kritēriju izpildē, *acquis* pārņemšanā, kā arī Stabilizācijas un asociācijas nolīguma izpildē un **atzinīgi vērtē** Kopenhāgenas politisko kritēriju konsekvēto izpildi;

10. **uzsver**, ka paplašināšanas procesa politiskā pārraudzība valstu, reģionālajā un vietējā līmenī ir ļoti svarīgs uzdevums no Eiropas Savienības nākotnes viedokļa. Tādēļ, lai definētu Komitejas politisko nostāju, tika pieņemts lēmums izveidot Horvātijas darba grupu, kas veicinātu dialogu ar visām ieinteresētajām pusēm;

11. **uzsver**, ka, izveidojot minēto darba grupu, RK vēlas sekmēt pastāvīgu dialogu ar Horvātijas politiskajiem pārstāvjiem. Darba grupa arī rosinās un atbalstīs informācijas un saziņas kampaņu par paplašināšanas procesu organizēšanu Eiropas savienībā un Horvātijas pilsētās un reģionos;

12. **uzsver**, ka viens no veidiem, kā veicināt labklājību un stabilitāti Horvātijā un Rietumbalkānu reģionā, ir aktīva vietējo un reģionālo pašvaldību pārrobežu sadarbība;

13. **atzinīgi vērtē** publiskās pārvaldes reformas izstrādi un **norāda**, ka jārisina vietējās un reģionālās pārvaldes veiktspējas jautājumi;

14. **uzskata**, ka valdības sāktā tiesu sistēmas reformas un korupcijas apkarošanas stratēģijas īstenošana **ir svarīga**, un **atzinīgi vērtē** Horvātijas sasniegumus mazākumtautību, kā arī ar bēgļu atgriešanos saistīto jautājumu risināšanā, tomēr **uzsver**, ka visās minētajās jomās ir jāturpina reformas, un **iesaka** paātrināt īpaši abu iepriekš minēto jautājumu risināšanu;

15. **uzsver** labas demokrātiskas un decentralizētas pārvaldības nozīmi iedzīvotāju vajadzību risināšanā un **norāda** uz vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgo lomu reformu politikas īstenošanā;

16. **atzinīgi vērtē** Horvātijas konsekvēto sadarbību ar Starptautisko Kriminālo tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai un **uzsver** nepieciešamību turpināt kara noziegumu iztiesāšanu, kā arī nodrošināt liecinieku aizsardzību;

17. **iesaka** turpināt pūliņus publiskā iepirkuma jautājumu risināšanā, lai nodrošinātu pārredzamas procedūras visos pārvaldes līmeņos;

18. **atzinīgi vērtē** nesenās pārmaiņas reģionālās politikas un strukturālo instrumentu saskaņošanas jomā, taču **norāda**, ka jāpalielina administratīvā veiktspēja ES finansējuma apguvē.

Turcija

19. **atzinīgi vērtē** būtiskās reformas, kas veiktas Turcijā, tomēr atkārtoti **pauž bažas** par reformu tempa palēnināšanos;

20. **uzsver**, ka paplašināšanas procesa politiskā pārraudzība valstu, reģionālajā un vietējā līmenī ir ļoti svarīgs uzdevums no Eiropas Savienības nākotnes viedokļa. Tādēļ, lai definētu Komitejas politisko nostāju, tika pieņemts lēmums izveidot darba grupu attiecībā ar Turciju, lai veicinātu dialogu ar visām ieinteresētajām pusēm;

21. **atgādina**, ka ES un Turcijas Apvienotās konsultatīvās komitejas izveide joprojām ir tās politiskais mērķis;

22. **uzsver**, ka, izveidojot minēto darba grupu, RK vēlas sekmēt pastāvīgu dialogu ar Turcijas politiskajiem pārstāvjiem. Turklāt darba grupa rosinās un atbalstīs informācijas un saziņas kampaņu par paplašināšanas procesu organizēšanu Eiropas Savienības un Turcijas pilsētās un reģionos;

23. **uzsver**, ka ir svarīgi turpināt Kopenhāgenas politisko kritēriju izpildi, īpaši vārda brīvības, reliģiskās pārliecības brīvības, sieviešu tiesību, minoritāšu tiesību un arod biedrību tiesību nostiprināšanas jomā, kā arī turpināt institucionālā satvara pilnveidošanu cilvēktiesību jomā;

24. **vērš uzmanību** uz iedzīvotājiem tuvas demokrātijas nozīmi un vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgo lomu minētās politikas īstenošanā;

25. **uzsver** vietējo pārvaldes iestāžu nozīmi un pilsētu pašvaldību īpaši svarīgo lomu;

26. **atzinīgi vērtē** faktu, ka nesen izveidota tiesībsarga institūcija strīdu risināšanai publiskās pārvaldes jomā;

27. **uzsver**, ka tiesiskā regulējuma pilnveide publiskā iepirkuma jomā ir būtisks nosacījums pārredzamai un atbildīgai vietējai pārvaldībai, kas nodrošina iedzīvotājiem nepieciešamos pakalpojumus;

28. **atzinīgi vērtē** faktu, ka pieņemts Likums par reģionālās attīstības aģentūru izveidošanu, un **ierosina** uzlabot aģentūru vadības pārredzamību un kontroli.

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika

29. **atzinīgi vērtē** reformu procesa turpināšanos un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas virzību Kopenhāgenas

politisko kritēriju izpildes jomā, tomēr **norāda** uz reformu palēnināšanos 2006. gadā;

30. **atzinīgi vērtē** to, ka 2006. gada jūlijā notikušās vēlēšanas kopumā atbilda starptautiskajiem standartiem, taču **uzsver**, ka vēl daudz jāstrādā, lai novērstu atlikušās nepilnības un nākamajās vēlēšanās panāktu pilnīgu atbilstību minētajiem standartiem;

31. **iesaka** pastiprināt korupcijas apkarošanu, lai nodrošinātu pārredzamību un demokrātisko kontroli visos līmeņos, kā arī īstenot policijas un tiesu sistēmas reformu;

32. **uzsver**, ka pilnībā jāīsteno Ohridas līgums;

33. **uzsver** iedzīvotājiem tuvas demokrātijas nozīmi un **norāda uz** svarīgo lomu, ko var pildīt vietējās un reģionālās pašvaldības, īpaši, nodrošinot minoritāšu aizsardzības tiesību normu pareizu piemērošanu un veicinot labas starptautiskās attiecības;

34. **atzinīgi vērtē** 2000. gada Civildienesta likuma ieviešanu un nesenos decentralizācijas pasākumus, kā arī **aicina** pašvaldības rīkoties aktīvāk, lai nodrošinātu savu tiesību un kompetenču ievērošanu;

35. **uzsver** nepieciešamību nodrošināt pārvaldes patstāvību un profesionālismu;

36. **aicina** valdību darīt visu nepieciešamo, lai saskaņotu normatīvos aktus reģionālās attīstības jomā ar Kopienas *acquis* un uzlabotu administratīvo veikspēju šajā jomā, nodrošinot reģionālās politikas efektīvu īstenošanu;

37. **atzinīgi vērtē** sarunu uzsākšanu par vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas jautājumiem ar visām reģiona valstīm, tiecoties pēc šo sarunu pabeigšanas iespējami drīzā laikā. Šādu nolīgumu noslēgšana veicinās ES un Rietumbalkānu reģiona valstu iedzīvotāju savstarpējos kontaktus un palielinās ceļošanas iespējas, īpaši jauniešiem.

38. **aicina** Eiropas Komisiju veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu juridisko pamatu Reģionu komitejas un bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Apvienotās konsultatīvās komitejas izveidošanai.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2006.-2007. gadam ar pievienoto īpašo ziņojumu par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis
Atsauces	COM(2006) 649 galīgā redakcija
Juridiskais pamats	EKL 265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Komisijas pieprasījuma datums	8.11.2006.
Biroja lēmuma datums	25.4.2006.
Atbildīgā komisija	Ārējo attiecību un decentralizētas sadarbības komisija (RELEX)
Ziņotājs	Antti Liikkanen kgs (FI/PSE), Rovaniemi domes loceklis
Paskaidrojuma raksts	7.12.2006.
Izskatīts komisijā	25.1.2007.
Datums, kad pieņemts komisijā	29.3.2007.
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts vienbalsīgi. Vienkāršota procedūra, 26. pants
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007.
Iepriekšējie Reģionu komitejas atzinumi	CdR 50/2006 fin ⁽¹⁾, atzinums par tematu “Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Dialogs starp ES un kandidātvalstu pilsoniskajām sabiedrībām”, COM (2005) 290 galīgā redakcija”, ziņotājs Isidoro Gottardo kgs (IT/PPE), pieņemts RK plenārsesijā 26.4.2006.; CdR 499/2004 fin ⁽²⁾, atzinums par tematu “Priekšlikums Padomes Lēmumam par Eiropas un Horvātijas partnerības principiem, prioritātēm un nosacījumiem”, COM(2004) 275 galīgā redakcija, ziņotājs Isidoro Gottardo kgs (IT/PPE), pieņemts RK plenārsesijā 13.10.2005.; CdR 495/2004 fin ⁽³⁾, atzinums par tematu “Eiropas Komisijas ieteikums par Turcijas virzību uz pievienošanu”, COM (2004) 656 galīgā redakcija, ziņotāja Helene Lund kdze (DK/PSE), pieņemts RK plenārsesijā 6.7.2005.

⁽¹⁾ OV C 206, 29.8.2006., 23. lpp.⁽²⁾ OV C 81, 4.4.2006., 42. lpp.⁽³⁾ OV C 31, 7.2.2006., 11. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “Paplašināšanas pakete 2006 — Nākamās kandidātvalstis”

(2007/C 197/04)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir saistīta ar Eiropas Savienību, kā arī atzīst iespējamo kandidātvalstu panākumus, īstenojot Eiropas perspektīvas precizēšanas plānu;
- uzskata arī, ka, objektīvi izvērtējot pastāvošos priekšnosacījumus un visus līdzšinējos panākumus, svarīgās politikas un ekonomikas jomās, kā arī pilsoniskajā sabiedrībā vēl joprojām pastāv būtiskas problēmas, kuru risināšana prasīs ievērojamus visu iesaistīto pušu pūliņus;
- vēlētos arī uzsvērt, ka tas, cik drīz iespējamās kandidātvalstis pievienosies ES, galvenokārt ir atkarīgs no reformu procesu rezultātiem attiecīgajās valstīs. Vienlaikus jāņem vērā arī ES spēja integrēt jaunas dalībvalstis;
- tajā pašā laikā arī uzsver, ka tas nav tikai “tehnisks” jautājums: spēja integrēt jaunas dalībvalstis ir saistīta ne tikai ar ES iestāžu veikspēju, bet vienmēr arī ar to, vai dalībvalstu iedzīvotāji atbalsta attiecīgos lēmumus;
- uzsver — lai arī ES un Rietumbalkānu reģions sadarbojas, īstenojot reformas tādās jomās kā tirdzniecības liberalizācija, privatizācija, tiesiskais regulējums un ārvalstu investīciju veicināšana, joprojām nav radīts satvars kopīgam darbam reģionālā un vietējā līmenī; Reģionu komitejas 2006. gada februārī izveidotā Rietumbalkānu darba grupa ir iecerējusi izstrādāt šādu satvaru, palielinot vietējā un reģionālā līmeņa sociālās un ekonomiskās attīstības nozīmi ES politiskajā programmā;
- atgādina, ka paplašināšanas procesa pārraudzība valsts, reģionālā un vietējā līmenī ir viens no svarīgākajiem uzdevumiem, ievērojot minētā jautājuma nozīmi no Eiropas Savienības nākotnes viedokļa, kā arī nepieciešamību stabilizēt stāvokli Rietumbalkānos; tāpēc Reģionu komiteja uzskatīja, ka svarīgi ir izveidot politisku forumu, kurš veicinātu minēto procesu, kas ietver arī dialogu ar ieinteresētajām pusēm, un palīdzētu definēt Komitejas politisko nostāju;

I. Politiskie ieteikumi

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — "Paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi 2006.-2007. gadam ar pievienoto īpašo ziņojumu par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis"

COM(2006) 649 galīgā redakcija

REĢIONU KOMITEJA

Paplašināšanas stratēģija un vispārēji uzdevumi

1. uzskata, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir saistīta ar Eiropas Savienību, kā arī atzīst iespējamo kandidātvalstu panākumus, īstenojot Eiropas perspektīvas precizēšanas plānu;

2. uzskata arī, ka, objektīvi izvērtējot pastāvošos priekšnosacījumus un visus līdzšinējos panākumus, svarīgās politikas un ekonomikas jomās, kā arī pilsoniskajā sabiedrībā vēl joprojām pastāv būtiskas problēmas, kuru risināšana prasīs ievērojamus visu iesaistīto pušu pūliņus;

3. stingri iestājas par to, lai tiktu turpinātas reformas, kas nepieciešamas visa reģiona stabilizācijai; apzinās dilemmu, kas saistīta ar to, ka iespējamās kandidātvalstis varēs pievienoties ES ilgākā laika termiņā: jo grūtāk sasniedzams būs pievienošanās mērķis, jo ticamāki ir draudi, ka reformu process var zaudēt dinamiku. Tas gan nenozīmē, ka drīkstam atkāpties no pievienošanās kritērijiem vai atteikties no stingras nosacījumu ievērošanas principa; norāda, ka ir jārada pietiekami stimuli un jāsniedz palīdzība, kas veicina reformu procesa turpināšanu visos līmeņos;

4. atzinīgi vērtē visus piemērotos ES pasākumus, kas sekmē atsevišķu valstu attīstības stabilitāti, galvenokārt — cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību, kā arī atbalsta pasākumus efektīvu pārvaldes struktūru izveidē, kuriem katrā ziņā jāaptver arī reģionālais un vietējais līmenis; šajā ziņā atzinīgi vērtē arī visus piemērotos pasākumus, kas veicina patstāvīgu pieeju reģiona politiskās un ekonomiskās sadarbības veidošanai;

5. vēlētos arī uzsvērt, ka tas, cik drīz iespējamās kandidātvalstis pievienosies ES, galvenokārt ir atkarīgs no reformu procesu rezultātiem attiecīgajās valstīs. Vienlaikus jāņem vērā arī ES spēja integrēt jaunas dalībvalstis;

6. tajā pašā laikā arī uzsver, ka tas nav tikai "tehnisks" jautājums: spēja integrēt jaunas dalībvalstis ir saistīta ne tikai ar ES iestāžu veikspēju, bet vienmēr arī ar to, vai dalībvalstu iedzīvo-

tāji atbalsta attiecīgos lēmumus, un atgādina ES vadītājiem, ka ir svarīgi ieklausīties sabiedrības viedoklī, kā arī to, ka gadījumos, kad vispārējais paplašināšanas novērtējums ir pozitīvs, sabiedrības atbalsta nodrošināšanā turpmākām paplašināšanas kārtām liela nozīme ir arī vadībai;

7. ierosina Kopienas iestādēm veicināt pasākumus, lai iedzīvotājiem un apvienībām, kurās tie darbojas, būtu iespēja publiski paust savu viedokli un apmainīties ar uzskatiem jautājumā par paplašināšanas procesu.

8. atzīst, ka Rietumbalkānu — atsevišķu minētā reģiona valstu un tautu — pievienošanās ir nozīmīga, vērtīga un bagātinās visu ES;

9. tāpēc atbalsta visus centienus, lai pirmspievienošanās un pievienošanās procesi noritētu, stingri ievērojot noteiktos kritērijus, un lai tie — ņemot vērā iespējamo ietekmi uz kopējām politikām — būtu pēc iespējas pārredzami, kas ļautu uzsākt plašas politiskas debates par turpmāko paplašināšanos. Tikai šādā veidā būs iespējams panākt nepieciešamo sabiedrības atbalstu. RK, kā arī tās locekļi aktīvi piedalīsies šajās debatēs, apzinoties, ka tieši Rietumbalkānu valstu nākotne ir nozīmīgs pārbaudījums kopīgajai Eiropas idejai;

10. aicina visas iesaistītās puses aktīvi un konstruktīvi piedalīties reģiona strīdīgo jautājumu risināšanā, kas pagaidām vēl traucē sasniegt kopīgos mērķus; Kosovas jautājums neapšaubāmi ir īpaši svarīgs, jo tas ietekmē arī reģionu kopumā;

11. stingri iestājas par to, lai līdz brīdim, kad minētās valstis pievienosies ES, tiktu veikti piemēroti pasākumi, kas — katrā ziņā saglabājot arī pievienošanās iespējas —, no vienas puses, uzlabo iespējas ilgtermiņā veicināt attiecīgo Rietumbalkānu valstu konstruktīvu attīstību un, no otras puses, praktiski palīdz šīs valstis tuvināt ES;

12. šajā sakarā atzīst vīzu izsniegšanas atvieglojumu (*visa free movement*) nozīmīgumu Rietumbalkānu iedzīvotājiem un stingri atbalsta vēlmi veicināt tiešus kontaktus (*people-to-people contacts*), piedāvājot arī vairāk stipendiju šī reģiona studentiem un jauniem darba ņēmējiem;

13. atbalsta pasākumus, kas veicina pārrobežu un starpreģionālo sadarbību ar ES dalībvalstu reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī Rietumbalkānu reģiona valstu sadarbību, kurai būtu jānotiek iespējami daudzās politikas jomās;

14. uzsver — lai arī ES un Rietumbalkānu reģions sadarbojas, īstenojot reformas tādās jomās kā tirdzniecības liberalizācija, privatizācija, tiesiskais regulējums un ārvalstu investīciju veicināšana, joprojām nav radīts satvars kopīgam darbam reģionālā un vietējā līmenī; Reģionu komitejas 2006. gada februārī izveidotā Rietumbalkānu darba grupa ir iecerējusi izstrādāt šādu satvaru, palielinot vietējā un reģionālā līmeņa sociālās un ekonomiskās attīstības nozīmi ES politiskajā programmā;

15. atgādina, ka paplašināšanas procesa pārraudzība valsts, reģionālā un vietējā līmenī ir viens no svarīgākajiem uzdevumiem, ievērojot minētā jautājuma nozīmi no Eiropas Savienības nākotnes viedokļa, kā arī nepieciešamību stabilizēt stāvokli Rietumbalkānos; tāpēc Reģionu komiteja uzskatīja, ka svarīgi ir izveidot politisku forumu, kurš veicinātu minēto procesu, kas ietver arī dialogu ar ieinteresētajām pusēm, un palīdzētu definēt Komitejas politisko nostāju;

16. uzsver, ka, izveidojot minēto darba grupu, tā plāno veicināt pastāvīgu dialogu ar vietējā un reģionālā līmeņa politiskajiem pārstāvjiem Rietumbalkānu valstīs. Komiteja arī veicinās un atbalstīs informācijas un saziņas kampaņas par paplašināšanas procesu ES un Rietumbalkānu vietējās pašvaldībās un reģionos.

Albānija

17. norāda, ka joprojām ir nepieciešams pielikt ievērojamas pūles, lai stiprinātu decentralizētas struktūras un līdz ar to arī nosacījumus vietējā līmeņa demokrātijas attīstībai; pārvaldes restrukturizācija un modernizācija nav jāveic, lai likvidētu reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes, bet lai sekmētu to veikspējas palielināšanos;

18. atzinīgi vērtē panākumus mazākumtautību aizsardzības jomā, tomēr ir norūpējusies par to, ka cilvēku tirdzniecības apkarošanā tiek ieguldīts pārāk maz resursu. Pirmām kārtām strauji jāuzlabo neaizsargātāko sabiedrības grupu, piemēram, čigānu bērnu, stāvoklis. Komiteja norāda, ka vietējā un reģionālā līmeņa atbildīgajām personām ir svarīga nozīme tiesisko pamatnosacījumu ieviešanā minētajā jomā;

19. saistībā ar izstrādāto Likuma par pašvaldību budžetu projektu atzinīgi vērtē visus pasākumus, kas ļauj uzlabot vietējā un reģionālā līmeņa finansiālo nodrošinājumu un paplašina iespējas veicināt investīcijas vietējā un reģionālajā līmenī;

20. atzinīgi vērtē uzlabojumus publiskajā pārvaldē, īpaši iepirkumu jomā (Parlaments šobrīd apspriež jaunu likumprojektu arī minētajā jomā), kas līdz šim ir bijusi visai nepārre-

dzama, un ierosina turpmākajā dokumenta izstrādē vairāk iesaistīt vietējo un reģionālo līmeni;

21. atzinīgi vērtē ievērojamo ekonomiskā stāvokļa uzlabošanos un pauz cerību, ka tiks pieliktas visas pūles, lai izpildītu saistības, kas noteiktas 2006. gadā parakstītajā stabilizācijas un asociācijas nolīgumā;

22. ir iepazinies ar 2007. gada 18. februārī notikušo pašvaldību vēlēšanu rezultātiem, kā arī ar Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) novērotāju secinājumiem un aicina veikt lielākas pūles, lai vēlēšanu norise turpmāk atbilstu starptautiskajiem standartiem;

23. atzinīgi vērtē panākumus korupcijas apkarošanas un cilvēktiesību aizsardzības jomā un pauz cerību, ka arī turpmāk tiks darīts viss, lai panāktu uzlabojumus minētajā jomā.

Bosnija un Hercegovina

24. atzīmē, ka ir vajadzīgas konstitucionālās reformas un ka ir jāizpilda ar Eiropas Savienību noslēgtajā stabilizācijas un asociācijas līgumā noteiktās saistības, lai turpmākajos mēnešos ievērojami paātrinātu pievienošanās procesu;

25. atbalsta visus pasākumus, kas var sekmēt situācijas stabilizāciju Bosnijā un Hercegovinā, īpašu nozīmi piešķirot vietējās demokrātijas stiprināšanai abās teritoriālajās vienībās. Tā ļautu ne tikai uzlabot politisko situāciju vietējā līmenī, bet arī visai ievērojami veicināt stāvokļa stabilizāciju kopumā;

26. atzinīgi vērtē panākumus cīņā pret korupciju, kā arī cilvēktiesību un mazākumtautību jomā un aicina vēl vairāk aktivizēt darbu minētajās jomās. Svarīga nozīme šajā ziņā ir aktīvai vietējai demokrātijai un pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai;

27. stingri iestājas par ciešu sadarbību ar Starptautisko krimināltiesu Hāgā;

28. atbalsta visus pasākumus, kas var sekmēt patiesa valsts iekšējā tirgus veidošanos, un uzskata, ka nozīmīgu ieguldījumu šajā ziņā var sniegt rīcība vietējā līmenī;

29. tieši tāpēc iestājas par vietējā līmeņa institucionālu un finansiālu nostiprināšanu, kurai jānorit vienlaikus ar efektīvas pārvaldes izveidi;

30. aicina abas valsts teritoriālās vienības patiesi censties panākt konstruktīvāku sadarbību un atzinīgi vērtē nevalstisko struktūru un bezpeļņas organizāciju panākumus darbā, kas saistīts ar jaunu vietējā līmeņa pārvaldes attīstības stratēģiju.

Melnkalne

31. atzīst valsts centienus pēc neatkarības atgūšanas izveidot valsts struktūras un atzinīgi vērtē šajā jomā paveikto;

32. īpaši atzinīgi vērtē vietējo pašvaldību reformas īstenošanu, kas tika sākta, ierosinot virkni likumprojektu, kuru mērķis ir nostiprināt vietējās pārvaldes vienības saskaņā ar pašpārvaldes pilnveidošanas darba programmu;

33. atzinīgi vērtē arī valdības nodomu izveidot koordinācijas iestādi decentralizācijas procesa uzraudzībai, šīs iestādes uzdevums būs arī precizēt pilnvaru sadalījumu un to finansiālo nodrošinājumu;

34. atzinīgi vērtē publiskās pārvaldes darbinieku jauno ētikas kodeksu, kas attiecas arī uz vietējās pašvaldībās nodarbinātajiem. Kodekss nodrošinās to, ka, īstenojot publiskās pārvaldes reformu, tiks novērsti arī tie trūkumi, kas joprojām pastāv, piemēram, korupcijas apkarošanas jomā;

35. atzīst panākumus korupcijas apkarošanas jomā un atzinīgi vērtē sadarbību ar Starptautisko krimināltiesu Hāgā.

36. aicina aktīvāk veikt pasākumus, kuru mērķis ir mazākumtautību aizsardzība. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš čigānu un bēgļu stāvoklim.

Serbija

37. norāda uz 2006. gada oktobra atzinumu par Rietumbalkānu valstīm, kurā pausts viedoklis, ka ES vēlas, lai visas minētās valstis pievienotos Eiropas Savienībai, un vēlreiz apliecina gatavību turpināt sadarbību ar Serbijas vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

38. izsaka nožēlu par Serbijas parlamenta lēmumu neatbalstīt ANO īpašā pārstāvja *Martti Ahtisaari* projektu par Kosovas nākotnes statusu un pauž cerību, ka turpmāko sarunu gaitā izdosies panākt konstruktīvu risinājumu, kas būtu pieņemams visām pusēm; aicina Serbijas valdību aktīvi un lietišķi iesaistīties konsultācijās par Kosovas jautājuma risinājumu;

39. atzinīgi vērtē panākumus, attīstot publisko pārvaldi un palielinot tās efektivitāti, bet aicina arī veikt atbilstošus pasākumus,

kumus, lai izveidotu decentralizētas un vietējā līmeņa pārvaldes struktūras, tādējādi nodrošinot subsidiaritātes principa ievērošanu;

40. iesaka Komisijai, kas sniedz atbalstu iestāžu izveidei, īpašu uzmanību veltīt vietējo pašvaldību veikspējai, lai īpaši uzlabotu tiesību aktu ieviešanu, kā arī valdības un pašvaldību saziņu un sadarbību;

41. aicina Serbiju pēc iespējas ātrāk ratificēt Eiropas vietējo pašvaldību hartu;

42. atzinīgi vērtē panākumus korupcijas apkarošanā un aicina turpināt darbu minētajā jomā;

43. iestājas par bezierunu sadarbību ar Starptautisko krimināltiesu Hāgā;

44. atzinīgi vērtē ievērojamos panākumus sarunās par vīzu izsniegšanas atvieglojumiem un par personu atpakaļuzņemšanu.

Kosova

45. atzinīgi vērtē ANO īpašā pārstāvja *Martti Ahtisaari* pūliņus, kas vērsti uz Kosovas nākotnes tiesiskā statusa noteikšanu, un uzsver, ka tuvākajā nākotnē ir nepieciešams atrast stabilu minētā jautājuma risinājumu, kas nodrošinātu visu Kosovas iedzīvotāju tiesības;

46. aicina Kosovas valdību aktīvi un lietišķi iesaistīties konsultācijās par Kosovas statusa noteikšanu;

47. atzinīgi vērtē panākumus cīņā pret korupciju, atzīst līdz šim paveikto cilvēktiesību un mazākumtautību aizsardzības jomā un aicina šos centienus turpināt;

48. atzinīgi vērtē to, ka Kosovas varas iestādes ir izstrādājušas pamatprogrammu pašvaldību pārvaldes reformai, kuras mērķis ir uzlabot drošību un dzīves apstākļus vietējās pašvaldībās;

49. uzsver, ka, neraugoties uz visiem panākumiem, vietējā līmeņa pārvaldes iestāžu veikspēja joprojām ir nepietiekama, un tas attiecas gan uz administratīvo, gan uz stratēģiskās plānošanas jomu.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei — Paplašināšanas stratēģija un galvenie uzdevumi 2006.-2007. gadam ar pievienoto īpašo ziņojumu par ES spēju integrēt jaunas dalībvalstis
Atsauces	COM(2006) 649 galīgā redakcija
Juridiskais pamats	EK Līguma 265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Komisijas pieprasījuma datums	8.11.2006.
Biroja lēmuma datums	25.4.2006.
Atbildīgā komisija	Ārējo attiecību un decentralizētas sadarbības komisija (RELEX)
Ziņotājs	Wolfgang Gibowski kgs (DE/PPE), Valsts sekretārs, Lejas-saksijas pilnvarotais pārstāvis federālajā valdībā
Paskaidrojuma raksts	7.12.2006.
Izskatīts komisijā	25.1.2007.
Datums, kad pieņemts komisijā	29.3.2007.
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007.
Iepriekšējais Komitejas atzinums	<i>CdR 115/2006 fin (*)</i> , atzinums par Komisijas paziņojumu par tematu "Rietumbalkāni ceļā uz ES — stabilitātes nostiprināšana un labklājības celšana", COM (2006) 27 galīgā redakcija. Ziņotājs Franz Schausberger kgs (AT/PPE), pieņemts RK plenārsesijā 14.6.2006.

(*) OV C 51, 6.3.2007, 16. lpp.

Reģionu komitejas perspektīvas atzinums “Reģionālo un vietējo pašvaldību ieguldījums Eiropas savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijā”

(2007/C 197/05)

REĢIONU KOMITEJA

- **iesaka** Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 99. un 128. pantu, uz kuriem pamatojas politiku veidošanas trīs gadu cikls un ekonomikas un nodarbinātības politiku integrētu pamatnostādņu noteikšana, īstenot visaptverošā sistēmā, kas integrētā pamatnostādņu paketē papildus ekonomiskajiem un sociālajiem ietvertu arī vides un institucionālos aspektus, lai ar IAS palīdzību pierādītu praksē ilgtspējīgās attīstības transversālo un prioritāro raksturu;
- **ierosina** Eiropas Komisijai kā daudzgadu institucionālas partnerības sastāvdaļu attīstīt ciešāku sadarbību, lai izvērtētu vietējo un reģionālo pašvaldību ieguldījumu ilgtspējīgās attīstības politikā;
- **aicina** Eiropas Komisiju papildus tirgus regulācijas instrumentiem un vides nodokļu politikai ierosināt piemērotus politiskus pasākumus, kā, piemēram, noteiktu piesārņojošu vielu ražošanas vai noteiktu resursu izmantošanas robežvērtības noteikšana, tajā skaitā lauksaimniecības un zivsaimniecības darbībās. Attiecībā uz vides nodokļu politiku ir steidzami jānovērš tirgus traucējumi, ko radījušas subsīdijas, kuras veicina ražošanu vai produktus, kuriem ir pastiprināta ietekme uz vidi vai augsts vides riska līmenis;
- **uzskata**, ka stratēģijā ir jāprecizē: lai pārtrauktu saikni starp ekonomisko izaugsmi un vides degradāciju, būs jākontrolē, jāsamazina un jāstabilizē enerģijas, materiālu un ar tiem saistītu atkritumu plūsma, kas apgādā ekonomisko sistēmu, lai pēc tam atgrieztos ekosistēmā mazāk izmantojamā veidā;
- **uzsver** vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi ilgtspējīgās attīstības īstenošanā; **iesaka** veicināt Vietējo programmu 21 kā galveno instrumentu plašu līdzdalības procesu īstenošanā, tajā skaitā Eiropas fondu izmantošanā; **iesaka** katrā Orhūsas Konvencijas par piekļuvi informācijai noteikumu īstenošanas un izvērtēšanas līmenī veicināt sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesos un iespēju griezties tiesās attiecībā uz visām ilgtspējīgās attīstības jomām: ekonomiku, sabiedrību, vidi un iestādēm.

1. Reģionu komitejas viedoklis

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1.1 **atzinīgi vērtē** jaunās Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas (IAS) pieņemšanu;

1.2 **atzinīgi vērtē** faktu, ka jaunā stratēģija vēlreiz apstiprina ilgtspējīgas attīstības mērķa transversālo raksturu, kas ir prioritārs ⁽¹⁾ un nosaka visas ES politiku jomas un darbības;

1.3 saskaņā ar Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija sanāksmes secinājumiem **uzsver**, ka rezultāti, kas sasniegti, sākot no Gēteborgas ilgtspējīgas attīstības stratēģijas pieņemšanas 2001. gadā līdz pat šodienai, nav pietiekami, un **ir nobažījusies** par šo nepietiekamo rezultātu cēloņu un ne visai pozitīvo galveno vides rādītāju tendenču atbilstošas izpētes trūkumu;

1.4 **piekrīt** Komisijas secinājumam, ka attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību tagad vajadzētu dot priekšroku proaktīvai pieejai un konkrētām darbībām uz vietas, kā arī izšķirošajai nozīmei, kas ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai izveidotu ilgtspējīgu sabiedrību gan Eiropas Savienības, gan pasaules mērogā;

1.5 tāpat kā iepriekšējā atzinumā **uzsver**, ka ir svarīgi integrēt un padarīt redzamu ilgtspējīgu attīstību visās ES politikas nozarēs. Vēl joprojām ir aktuāla norāde, ka kohēzijas politikai jāatbalsta ekonomiskā, ekoloģiskā, institucionālā un sociālā dimensija un ka pienācīgi jānovērtē visu politiku jomu ilgttermiņa rezultāti;

1.6 Reģionu komiteja **vēlas uzsvērt**, ka drošība un aizsargātība ir labas dzīves kvalitātes svarīgs priekšnoteikums. Kopīgi ar plašu veselības aizsardzības perspektīvu drošība un aizsargātība ir ilgtspējīgas attīstības jomā paveiktā darba atskaite punkts. Drošībai un aizsargātībai ir daudzi aspekti — sākot no klimata pārmaiņu sekām līdz pat vardarbības pret sievietēm un bērniem apkarošanai. Reģionu komiteja **vēlas uzsvērt** arī to, ka, veicinot ilgtspējīgu attīstību, jāņem vērā sieviešu un vīriešu līdztiesības aspekts.

1.7 **atgādina** dažādas jomas, kurās vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme ir izšķiroša. Starp tām, piemēram, teritoriju plānošana, kur daudzus attīstības veicināšanai vajadzīgus pasākumus — augsnes un ūdens resursu izmantošanu, atkritumu apsaimniekošanu, pilsētvides politiku jomas — galvenokārt īsteno vietējā un reģionālā līmenī; **uzskata**, ka Stratēģijas ieviešanas, uzraudzības un pārskatīšanas procesā vietējām un reģionālajām pašvaldībām jā piedalās kā galvenajiem partneriem;

1.8 **apstiprina**, ka uzmanība jāvērs uz vides prasību iekļaušanu publiskajos iepirkumos tehnoloģiju nozarē, sevišķi attiecībā uz atkritumiem, enerģiju, transportu, ūdens apgādi un kanalizāciju, ielām un citām infrastruktūrām, un uz videi nekaitīgu publisko iepirkumu (*green public procurement*) veicināšanu; uz vides vadības un audita sistēmu (EMAS) izplatīšanu un izvēršanu reģionos un publiskās iestādēs, kuras būtu jāuzlabo un jāpieņem ilgtspējīgas attīstības problēmām un prasībām, ņemot vērā ekonomisko, ekoloģisko un sociālo dimensiju. Šajā sakarā turpmāk būtu jāizskata iespēja ņemt vērā vietējo preču un pakalpojumu priekšrocības videi;

1.9 **uzskata**, ka pieredzes apmaiņas un jaunu zināšanu uzkrāšanas iespējām ar dažādu ieinteresēto pušu sadarbības un savstarpējās mijiedarbības palīdzību ir liela nozīme ilgtspējīgas attīstības veicināšanas darbā;

par galvenajiem mērķiem

1.10 **piekrīt** galvenajiem mērķiem, kurus nosaka jaunā stratēģija un kurus turpmāk jāskaidro un jāpapildina;

1.11 **uzskata**, ka ir jāprecizē: saiknes pārtraukšana starp ekonomisko izaugsmi un vides degradāciju prasa, lai atjaunojamo resursu atjaunošanas līmenis būtu vienāds vai augstāks par atjaunojamo un neatjaunojamo resursu izmantošanas līmeņu summu un atkritumu rašanās līmenim jābūt zemākam par to pārstrādes līmeni ekosistēmā. Bez tam stratēģijās būtu jāpievērš uzmanība ne tikai ekosistēmu iznīkšanai, bet pirmām kārtām to darbības pilnīgai atjaunošanai, veicinot pasākumus minēto sistēmu veselības un integritātes reģenerācijai un saglabāšanai, tādēļ būtu jānodrošina vides preču un pakalpojumu izmantošana atbilstīgi attiecīgā reģiona sociāli ekoloģiskajai funkcionalitātei;

1.12 **uzskata**, ka nepietiek atsaukties uz ekoeftīvu ekonomiku, tādēļ ir jāprecizē, ka vides efektivitāte balstās uz nepieciešamību, lai izaugsmes radītā labklājība atbilstīga vai nepārsniegtu ar to saistītās sociālās un vides izmaksas;

1.13 **uzskata**, ka ir jāpaskaidro: ka šajā sakarā ilgtspēja paredz resursu izmantošanas un piesārņojuma radīšanas līdzsvaru. Nav ilgtspējas globālā situācijā, kad bagātās valstis (11 % no pasaules iedzīvotājiem) piesavinās vairāk nekā 80 % dabas resursu un tiem atbilstošu pasaules ienākumu apjomu;

par politiku jomu galvenajiem principiem

1.14 **piekrīt** jaunajā stratēģijā noteiktajiem galvenajiem principiem, kuri turpmāk jāpapildina un jāskaidro;

⁽¹⁾ CdR 66/2005 galīgā redakcija.

1.15 attiecībā uz iedzīvotāju, uzņēmumu un sociālo partneru līdzdalību **uzskata**, ka ir nepieciešama īpaša atsaucē uz līdzdalības (*participatory*) un balstiesiskas demokrātijas (*deliberative democracy*) veidiem, tas ir, uz līdzdalības un lēmumu pieņemšanas noteikumiem un mehānismiem, kas dažādās situācijās papildina tradicionālās pārstāvības demokrātijas veidus, un ka uzņēmumu sociālās atbildības veicināšana ietver eksperimentus ar pasākumiem attiecībā uz uzņēmumu īpašuma veida struktūru, kā, piemēram, kooperatīvie uzņēmumi un programmas akciju piešķiršanai darbiniekiem vai ieinteresētajām kopienām;

1.16 **piekrīt**, ka ir jānodrošina pārvaldības (*Governance*) politikas jomu atbilstība, politikas jomu integrācija un labāko pieejamo zināšanu izmantošana, bet uzskata, ka pašreizējā situācijā šī atbilstība nav panākta, integrācija ir nepilnīga, labākās zināšanas galvenokārt tiek izmantotas konkurētspējā un jaunradē, kas vērstas uz ekonomisko izaugsmi un jaunu tirgu iekarošanu, bet mazāk uz attīstības ilgtspējas prasībām;

1.17 **uzskata**, ka šajā nolūkā ir jāpaskaidro: ilgtspējīga attīstība ir saistīta ar dzīves un eksistences kvalitāti, ko var īstenot arī bez ekonomiskās izaugsmes, ko saprot kā lielāku preču un pakalpojumu ražošanu vai kā iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu uz vienu iedzīvotāju. Galvenokārt ir runa par tādu ilgtspējīgu attīstību, kas atbilst pašreizējām vajadzībām, vienlaikus saglabājot iespēju apmierināt arī nākamā paaudžu vajadzības;

1.18 **piekrīt**, ka visām Eiropas iestādēm un dalībvalstīm visos līmeņos ir jānodrošina, lai pieņemtie galvenie politiskie lēmumi balstītos uz priekšlikumiem, kas tikuši pakļauti augstas kvalitātes ietekmes novērtējumam, uz kura pamata līdzsvaroti vērtēta ilgtspējīgās attīstības sociālā, vides, institucionālā un ekonomiskā dimensija;

1.19 attiecībā uz iespējamām sinerģijām starp Lisabonas un Ģeīborgeas stratēģijām **atgādina**, ka, saskaņā ar tās iepriekšējā atzinumā uzsvērtu, Lisabonas stratēģija ir pamatā ES atbildei uz globalizācijas ietekmi uz konkurenci, ekonomiku un darbaspēku Eiropā, bet tai vajadzētu atspoguļot arī ietekmi uz ilgtspējīgu attīstību Eiropas un starptautiskā mērogā;

1.20. **vēlas uzsvērt**, ka abu stratēģiju saikne izjauca sākotnējās ievirzes, kad saskaņā ar Ģeīborgeas stratēģiju bija paredzēts veikt Lisabonas stratēģijas piesaisti Piektais vides rīcības programmas pārskatīšanas procesam un noteikt Sesto vides rīcības programmu;

1.21. **nozēlo**, ka minētā piesaiste netika izveidota, ka abas stratēģijas tiek īstenotas atšķirīgu lēmumu pieņemšanas procesu ietvaros un ka praksē ilgtspēja tiek reducēta tikai uz vides

dimensiju. Lisabonas stratēģija un tās devīze “izaugsme, konkurētspēja, jauninājumi” nobīdīja otrajā plānā ilgtspējīgas attīstības stratēģiju;

1.22. **konstatē**, ka aicinājums par labu lielākai sinerģijai šķiet nepārliciešošs un neatbilstošs abu procesu pārvaldībai (*Governance*). Pirmais — Lisabonas process — pamatojas uz Līguma 99. un 128. pantā paredzētajām procedūrām. Tas ietekmē dažādu valstu ekonomikas un nodarbinātības politikas jomu veidošanas procesu un Padomju lēmumus, kas nosaka ES politiku;

1.23. **nozēlo**, ka pavasara Eiropadome, kas varēja būt iespēja pārbaudīt iekšējo un ārējo saistību izpildi ilgtspējīgās attīstības jomā (?), ir pilnībā veltīta tikai Lisabonas ekonomikas un sociālo politiku ciklam;

1.24. **ņem vērā** Komisijas nodomu izstrādāt gada ziņojumu par vidi, kas dotu ieguldījumu Padomes “Vide” darbos pavasara sanāksmes sagatavošanas posmā;

par galvenajiem uzdevumiem

1.25. **pieņem zināšanai** stratēģijā norādītos septiņus galvenos uzdevumus un atbilstošos sasniedzamos rezultātus, darbības mērķus un darbības, kaut arī **apzinās** risku, ka sadalījums var kaitēt dziļajai dažādo noteikto rīcības jomu savstarpējai saiknei, vājinot galveno jautājumu par integrētu un vispārēju vielas un enerģijas plūsmas, kas apgādā ekonomisko sistēmu, kontroli;

1.26. ar bažām **konstatē**, ka sasniedzamajiem rezultātiem un darbības mērķiem nav atsaucē uz precīzi noteiktiem mērķiem, kā būtu vēlams, bet drīzāk uz principiem vai pamatnostādņiem, un **atzīmē**, ka ir jāpārskata mērķi, kas attiecas uz klimata izmaiņu problēmu, ņemot vērā Starptautisku ekspertu grupas klimata pārmaiņu jautājumos (*Intergovernmental Panel on Climate Change — IPCC*) I un II darba grupas rezultātus un Eiropadomes 2007. gada marta sanāksmē pieņemtās pamatnostādnes;

1.27. **uzskata**, ka ir jāpārskata biomasas izmantošanas veicināšana, ņemot vērā jaunākos pētījumus, lai dažādotu ES degvielas apgādes avotus;

(?) “ATGĀDINOT, ka saskaņā ar ilgtspējīgās attīstības stratēģiju, kuru pieņēma Ģeīborgeas Eiropadome, pavasara Eiropadomes sanāksmēs tiks izskatīti šīs stratēģijas īstenošanas gaitā sasniegtie rezultāti un tiks sniegtas turpmākās politiskās pamatnostādnes ilgtspējīgās attīstības veicināšanai; ka Barselonas Eiropadome būs sākums šai jaunai politiskai pieejai, pamatojoties uz līdzsvarotas un saskaņotas stratēģijas triju dimensiju (sociālās, ekonomiskās un vides) analīzi, Eiropas Savienības stratēģisko politisko pamatnostādņu noteikšanas, izskatīšanas, novērtēšanas un uzraudzības brīdi.” Prezidentvalsts secinājumi, Barselonas Eiropadome, 2002. gada 15. un 16. martā.

1.28. **pieņem zināšanai** nesenās Eiropas aptaujas rezultātus, saskaņā ar kuriem 61 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka ir jāsamazina atomenerģijas ražošanas līmenis, un **uzskata**, ka stratēģijā jānorāda nepieciešamība novērst tirgus traucējumus, ko izraisa Eiropas Savienības budžeta atbalsts atomenerģijai (vairāk nekā 550 miljoni *euro* gadā), kas ir četras reizes vairāk par atjaunojamai enerģijai un energoefektivitātei sniegto atbalstu (168 miljoni *euro*);

1.29. **nozēlo**, ka attiecībā uz transportu kvantitatīvie mērķi aprobežojas ar vieglo automašīnu raksturojumiem, neietverot arī transporta veidus. Ir jānosaka īpaši mērķi attiecībā uz dažādu transporta veidu saikni, jāievieš tirgus noteikumi, kas padara dzelzceļa transportu konkurētspējīgāku, tai skaitā ieviešot novatoriskus instrumentus, kā, piemēram, gadā nobraukto kilometru robežlīmeņa noteikšana katram transporta veidam un apmaiņas vadītāja apliecības preču pārvadāšanai. Nosakot šos mērķus, būtu jāņem vērā dažādās atšķirīgās situācijas, saistītas ar personām, ģimenēm, uzņēmumiem un ekonomiku, dažādiem ģeogrāfiskiem faktoriem, pieejamo transportu un citām infrastruktūrām;

1.30. ar interesi **pieņem zināšanai** lomu, ko vietējās pašvaldības var veikt, kā tas norādīts stratēģijā, lai tematiskās stratēģijas par pilsētvidi ietvaros izstrādātu un piemērotu transporta plānus un sistēmas;

1.31. **atzinīgi vērtē** to, ka ir piešķirta nozīme pasaules nabadzības un attīstības problēmām, bet **pauž bažas** par kavējumiem, kas pieļauti attiecībā uz palīdzības sniegšanas apjomu jaunattīstības valstīm; **uzskata**, ka stratēģijā jāpārskata pieeja attiecībā uz palīdzību jaunattīstības valstīm un uz tirdzniecības politiku, ņemot vērā gan atšķirību padziļināšanos starp bagātajiem un nabadzīgajiem, gan draudošo ekoloģisko krīzi;

par visaptverošām politiku jomām zināšanu sabiedrības atbalstam

1.32. **piekrīt**, ka izglītošana ir būtisks noteikums, lai veicinātu pārmaiņas patēriņā un līdz ar to arī attieksmes veidos vispār, un **apzinās**, ka tie var novirzīties no ilgtspējas izvirzītajām prasībām, ja nekas netiek darīts jomās, kas tos ietekmē vai pat nosaka. Ir jāievieš vērtību sistēma, kas ir atbilstošāk piemērojama dzīvesveidiem (un līdz ar to arī ražošanas un patēriņa modeļiem);

1.33. **atzinīgi vērtē** pašlaik ANO Ilgtspējīgas vides izglītības dekādes ietvaros notiekošās iniciatīvas, bet **apzinās**, ka ar izglītību tomēr nepietiek, lai tirgū nodrošinātu ilgtspējas prasībām atbilstošu attieksmi, kuru jāpapildina ar regulācijas mehānismiem un sabiedrības uzraudzību;

1.34. **uzskata**, ka ir jānošķir audzināšana un izglītība no apmācības, un **konstatē**, ka mūžizglītība ir viens no svarīgākajiem instrumentiem, lai tirgus sabiedrībā nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas visiem, nostiprinot sociālo pilāru ilgtspējīgas attīstības labā;

1.35. **piekrīt** prasībai, ka pētījumos par ilgtspējīgu attīstību jāiekļauj īstermiņa projekti lēmumu pieņemšanas atbalstam, kā arī uz nākotni vērsti ilgtermiņa projekti, un jāuzsāk reģionālu un globālu problēmu risināšana;

1.36. **uzskata**, ka ir steidzami jāattīsta jaunas, videi draudzīgas tehnoloģijas. Šajā sakarā noderīgi šķiet Septītās pētniecības un attīstības pamatprogrammas mērķi, kā arī paplašināmie pasākumi iniciatīvu atbalstam, kurus var īstenot kā darbības ilgtspējīgas attīstības veicināšanai vietējā līmenī un videi draudzīgu uzņēmumu, sevišķi MVU, attīstības atbalstam;

1.37. **piekrīt** prasībai veicināt starpnozarju pieeju, ņemot vērā nemitīgo mijiedarbības attīstību starp dažādām sistēmām: ekonomisko, ekoloģisko, sociālo un institucionālo, un **uzskata**, ka ir vajadzīga maksimāla pārredzamība un līdzdalība, ņemot vērā nenoteiktības pakāpi, kas saistīta ar sistēmu attīstību, daudzajām interesēm lēmumu pieņemšanas procesā, ar nepieciešamību atbildēt uz jautājumiem, kas skar ne tikai zinātniskās pētniecības tematu (no kura aspekta pētīt), bet arī veselības un vides kvalitātes aizsardzību un lēmumu pieņemšanas procesu atbilstību ētikas vērtībām un principiem;

1.38. **piekrīt**, ka ir nepieciešama ienākumu radīšanas, uzskaites un labklājības savstarpējās saiknes labāka izpratne. Jo sevišķi uzskata, ka nacionālā kopienākuma aprēķinu vajadzētu papildināt ar rādītāju aprēķināšanu, kuru mērķis ir uzskaitīt enerģijas un vielu plūsmu, kas apgādā ekonomiku, un izmērīt saimnieciskās darbības vispārējo mērogu;

par finanšu un ekonomikas instrumentiem

1.39. **uzskata**, ka instrumentu klāsts ilgtspējīgas politikas īstenošanai nevar aprobežoties vienīgi ar tirgus regulācijas pasākumiem, kaut arī derīgiem un nepieciešamiem. "Pamatotas cenas" meklēšana, kas atspoguļotu sociālas un vides izmaksas ar pārredzamības un korigējošu pasākumu starpniecību, ir darbība, kura ņem vērā faktu, ka nav iespējams pietiekami precīzi noteikt dažādu sistēmu mijiedarbības dinamiku;

1.40. **piekrīt**, ka ir nepieciešama lielāka saskaņošana starp dalībvalstīm un Komisiju, lai labāk izmantotu ES fondus, un šajā sakarā **pauž bažas** par iespēju, ka 2007.-2013. gada struktūrfondi veicinās CO₂ emisiju palielināšanos, kā atzīts nesenajā CEE Bankwatch Network ziņojumā;

par saziņu, dalībnieku iesaistīšanu un panākumu vairošanu

1.41. **piekrīt**, ka, veicot atbilstošus saziņas pasākumus, ir jāatvieglo informēšana un izpratnes palielināšana ilgtspējas jautājumos, kurām jābūt saskaņotām ar konsekventa un realistiska ES viedokļa izstrādi par ilgtspējīgu attīstību ilgtermiņā;

1.42. **piekrīt**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām, pateicoties pilsētu un lauku teritoriju kopienu darbībām, var būt liela nozīme ilgtspējīgās attīstības īstenošanā. Vietējā programma 21 ir galvenais instruments, lai īstenotu politiku jomas, kuras noteiktas un ieviestas, pateicoties sabiedrības līdzdalību veicinošiem procesiem, bet **uzskata**, ka šos līdzdalības procesus nevarēs nodrošināt pilnībā, jo tie netiek noteikti ņemti vērā attiecīgo pārvaldes līmeņu budžeta un jo īpaši Kopienas budžeta līdzekļu pārvaldībā;

1.43. **uzskata**, ka uzraudzībai jākoncentrējas ne vien uz rādītāju tendenču noteikšanu un kontroli, bet arī uz Eiropas Savienības un atsevišķu dalībvalstu uzsāktajām politiku jomām un pasākumiem līdz pat vietējam un reģionālajam līmenim;

1.44. **uzskata**, ka minēto centieni dēļ ir vajadzīgas izmaiņas pašreizējā lēmumu pieņemšanas procesu norisē Eiropas pārvaldības (*Governance*) par labu ilgtspējīgai attīstībai ietvaros;

1.45. **ir pārliecināta**, ka tas nozīmē radikālu pavērsieni Lisabonas un Ģēteborgas procesu savstarpējā saiknē, kas no pašreizējās prakses būtu jāatjauno to sākotnējās iecerēs. Piemēram, ES IAS rezultātiem nav jāsniedz ieguldījums Lisabonas stratēģijas ietvaros veiktajiem darbiem saskaņā ar Ilgtspējīgās attīstības stratēģijas 38. punktā apgalvoto, bet drīzāk Lisabonas stratēģijas rezultātiem ir jānodrošina ieguldījums ilgtspējīgās attīstības mērķu sasniegšanā. Iemesls tam ir atzītā ilgtspējīgās attīstības prioritārtāte salīdzinājumā ar Eiropas politiku jomām;

1.46. RK vēlas **uzsvērt**, ka ir būtiski Komisijas priekšlikumus attiecībā uz ilgtspējīgas attīstības veicināšanas pasākumiem formulēt tā, lai atvieglotu to īstenošanu 27 dalībvalstu reģionālajā līmenī. Svarīgi, lai ierosinātos pasākumus būtu iespējams veikt vietējā un reģionālajā līmenī un atbilstīgi atšķirīgajiem apstākļiem dažādās dalībvalstīs.

1.47. **pauž** bažas sakarā ar Komisijas norādi, ka IAS pārvaldības (*governance*) norises veidošana jāuztic Eiropadomes decembra sanāksmei. Šāds risinājums palielinātu plaisu starp Ģēteborgas un Lisabonas stratēģijām un veicinātu tālāku ilgtspējas marginalizāciju Eiropas pārvaldībā;

1.48. **tādēļ atgādina**, ka sakarā ar Lisabonas stratēģijas atkārtotu izvēšanu Eiropadomes 2005. gada pavasara sanāksmē tika

no jauna apliecināts, ka tā jāuztver plašākā saistībā kopā ar ilgtspējīgas attīstības prasību;

2. Reģionu komitejas ieteikumi.

Reģionu komiteja

2.1 **pauž** pārliecību, ka pieeja ilgtspējīgai attīstībai, kas ietver ekonomiskos, ekoloģiskos, sociālos un institucionālos aspektus, ir priekšnoteikums augošai labklājībai, vairāk un labākām darbvietām, ekonomiskai izaugsmei, kas nerada papildu vides izdevumus, un līdz ar to — tikai šķietamu labklājību; šādas pieejas īstenošanai ir nepieciešama dziļa Eiropas ilgtspējas pārvaldības (*Governance*) reforma;

2.2 **iesaka** Eiropas Kopienas dibināšanas Līguma 99. un 128. pantu, uz kuriem pamatojas politiku veidošanas trīsgrādu cikls un ekonomikas un nodarbinātības politiku integrētu pamatnostādņu noteikšana, īstenot visaptverošā sistēmā, kas integrētā pamatnostādņu paketē papildus ekonomiskajiem un sociālajiem ietvertu arī vides un institucionālos aspektus, lai ar IAS palīdzību pierādītu praksē ilgtspējīgās attīstības transversālo un prioritāro raksturu;

2.3 turklāt **iesaka** šādi reformētā cikla dažādos posmos paredzēt vietējo un reģionālo līmeni kā galvenos partnerus globālo mērķu un ilgtspējīgas sabiedrības veidošanai nepieciešamo izmaiņu noteikšanai un īstenošanai, vajadzības gadījumā arī sākot no vietējā līmeņa; šajā sakarā jāparedz, ka ziņojumiem par ekonomikas un nodarbinātības politikām, kas katrai dalībvalstij jāiesniedz līdz katra gada oktobra mēnesim, tiek pievienots vēl viens ziņojums par Sestās vides rīcības programmas īstenošanu. Visiem trim ziņojumiem jābūt integrētiem un saskaņotiem, un jāparāda katras politikas ieguldījums IAS noteikto ilgtspējas mērķu sasniegšanā;

2.4 **uzskata**, ka stratēģijā ir jāprecizē: lai pārtrauktu saikni starp ekonomisko izaugsmi un vides degradāciju, būs jākontrolē, jāsamazina un jāstabilizē enerģijas, materiālu un ar tiem saistītu atkritumu plūsma, kas apgādā ekonomisko sistēmu, lai pēc tam atgrieztos ekosistēmā mazāk izmantojamā veidā;

2.5 **iesaka** programmu dokumentus papildināt ar minēto plūsmu analīzi nolūkā pārbaudīt to ieguldījumu ekonomiskās izaugsmes un ietekmes uz vidi nodalīšanu (*de-coupling*) un kohēzijas pasākumu mērķus balstīt galvenokārt uz ilgtspējīgas attīstības stratēģijas mērķu īstenošanu, atsaucoties uz Lisabonas stratēģijas integrētām pamatnostādnēm izaugsmei un nodarbinātībai tikai tiktāl, ciktāl tās atbilst IAS;

2.6 **tādēļ aicina** Komisiju iesniegt atbilstošu priekšlikumu, bet Padomi un Eiropas Parlamentu — to ātri izskatīt;

2.7 **aicina** Eiropas Komisiju papildus tirgus regulācijas instrumentiem un vides nodokļu politikai ierosināt piemērotus politiskus pasākumus, kā, piemēram, noteiktu piesārņojošu vielu ražošanas vai noteiktu resursu izmantošanas robežvērtības noteikšana, tajā skaitā lauksaimniecības un zivsaimniecības darbībās. Attiecībā uz vides nodokļu politiku ir steidzami jānovērs tirgus traucējumi, ko radījušas subsīdijas, kuras veicina ražošanu vai produktus, kuriem ir pastiprināta ietekme uz vidi vai augsts vides riska līmenis;

2.8 **iesaka** IAS noteikt gan kvantitatīvi, gan attiecībā uz termiņiem precīzus mērķus un aicina dalībvalstis noteikt ilgtspējīgās attīstības stratēģijas, kas atbilstu Eiropas stratēģijai un dotu tajā savu ieguldījumu. Šajā sakarā **aicina** reģionālās un vietējās pašvaldības ierosināt savas stratēģijas, kas atbilstu valsts un Eiropas līmenī pieņemtiem stratēģiskiem mērķiem ar atbilstošiem atgriezeniskās saiknes (*feedback*) nodrošināšanas mehānismiem;

2.9 **aicina** Komisiju apsvērt pielāgošanās klimata pārmaiņām plāna izstrādi, kurā ņemtu vērā temperatūras paaugstināšanās ietekmi uz zvejniecību, piekrastes aizsardzību un iekšzemes ūdeņiem, kā arī plūdu un citu postošu parādību ietekmi uz lauksaimniecību un lopkopību, zvejniecību un akvakultūru audzēšanu, mežu ugunsgrēkiem, sausumu, bioloģisko daudzveidību un mežu, tūrismu, piekrastes aizsardzību, veselību u.c.;

2.10 **iesaka** noteikt procedūras un pastiprināt iestāžu veikspēju, lai veiktu plānu, programmu un projektu ilgtspējas un ietekmes uz vidi novērtēšanas procedūras, kas veicina sabiedrības efektīvu informētību un līdzdalību; **uzskata**, ka minēto procedūru galvenajam mērķim jābūt atbilstības un ieguldījuma novērtējumam — vai plānotie pasākumi atbilst katrā ilgtspējīgās attīstības stratēģijas atbilstošajā līmenī izvirzītajiem mērķiem un veicina to sasniegšanu;

2.11 **uzsver** vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi ilgtspējīgās attīstības īstenošanā; **aicina** Komisiju īstenot ierosmes, lai atbalstītu pilsētu perifēriju sociālās, pilsētplānošanas un vides uzlabošanas plānu; **iesaka** veicināt Vietējo programmu 21 kā galveno instrumentu plašu līdzdalības procesu īstenošanā, tajā skaitā Eiropas fondu izmantošanā; **uzskata**, ka minētajā nolūkā **ir jāplašina** līdzdalības procesi, lai nodrošinātu gan lēmumu pieņemšanas procesu atbilstību ieinteresēto kopienu vērtību sistēmai, — funkcija, ko tirgus, ņemot vērā tā raksturu, nevar

uzņemt, — gan arī uzlabotu zinātniskās prakses kvalitāti; **iesaka** katrā Orhūsas Konvencijas par piekļuvi informācijai noteikumu īstenošanas un izvēršanas līmenī veicināt sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesos un iespēju griezties tiesās attiecībā uz visām ilgtspējīgās attīstības jomām: ekonomiku, sabiedrību, vidi un iestādēm;

2.12 attiecībā uz iedzīvotāju, uzņēmumu un sociālo partneru līdzdalību **iesaka** paredzēt izteiktāku atsauci uz līdzdalības un balstiesiskās demokrātijas (*participatory e deliberative democracy*) veidiem, eksperimentēšanu ar pasākumiem attiecībā uz uzņēmumu īpašuma veida struktūru, kā, piemēram, programmas akciju piešķiršanai darbiniekiem un kopienām, un kooperatīviem uzņēmumiem;

2.13 **aicina** pārskatīt: i) atbalsta attīstībai apjomu un noteikumus, kad *trickle down* pieeja vairs nav izmantojama, ņemot vērā atšķirību padziļināšanos starp bagātajām valstīm un nabadzīgajām valstīm un ekonomiskās izaugsmes robežas, kuras nosaka ekosistēmas ierobežotība; ii) globalizācijas izraisīto izaugsmes modeli un tā ilgtspēju; iii) sakarus un prioritātes starp Eiropas reģionālo tirgu un tā kapitālu un starptautiskajiem tirgiem un kapitāliem; iv) centienus PTO sarunās panākt sabiedrisko pakalpojumu un sabiedrisko labumu kā, piemēram, ūdens, privatizāciju, un uzskata, ka tas ir pilnībā jāpārtrauc; v) subsīdijas, stimulus un citus pasākumus, kas rada šķēršļus jaunattīstības valstu tirdzniecībai;

2.14 **cer**, ka ilgtspējīgās attīstības stratēģijas novērtējuma gaitā, kā arī, izstrādājot rīcības programmu, Komisija paplašinās un padziļinās dialogu ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām; Komiteja **gatavojas** aktīvi atbalstīt uzsāktos centienus panākt ilgtspējīgas sabiedrības izveidi gan Eiropas Savienībā, gan pasaulē;

2.15 **ierosina** Eiropas Komisijai kā daudzgadu institucionālas partnerības sastāvdaļu attīstīt ciešāku sadarbību, lai izvērtētu vietējo un reģionālo pašvaldību ieguldījumu ilgtspējīgās attīstības politikā. Saskaņā ar šo sadarbību Reģionu komiteja izstrādātu (skatīt I pielikumu) īpašus atzinumus par virkni Eiropas Komisijas 2007.-2009. trīsgadu perioda darba programmā ietvertu dokumentu, kurus vietējās un reģionālās pašvaldības uzskata par sevišķi svarīgiem ilgtspējīgai attīstībai. Komiteja izstrādās arī konkrētus priekšlikumus, lai īstenotu kopīgas iniciatīvas.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

3. Kārtība

Nosaukums	Reģionālo un vietējo pašvaldību ieguldījums Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijā
Atsauces	—
Juridiskais pamats	265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	Reglamenta 40. panta 2. punkts
Eiropas Komisijas atzinuma pieprasījuma datums	11.12.2006
Priekšsēdētāja lēmuma datums	9.1.2007
Atbildīgā komisija	Ilgspējīgas attīstības komisija (DEVE)
Galvenais ziņotājs	Nichi Vendola kgs (IT/PSE), Apūlijas reģiona priekšsēdētājs
Paskaidrojuma raksts	26.2.2007
Izskatīts komisijā	—
Datums, kad pieņemts komisijā	—
Komisijas balsojuma rezultāts	—
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007
Iepriekšējais Komitejas atzinums	Atzinums par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES 2005. gada pārskats par ilgtspējīgas attīstības stratēģiju — sākotnējie apsvērumi un turpmākā orientācija” CdR 66/2005 galīgā redakcija ⁽¹⁾ — COM(2005) 37 galīgā redakcija.

⁽¹⁾ OV C 81, 4.4.2006., 18. lpp.

I PIELIKUMS

Reģionu komitejas darba grafiks attiecībā uz Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģiju 2007.-2009. gadam.**Darbības veidi**

1. Padomdevēja darbība

1a. Sakarā ar Eiropadomes 2007. gada decembra sanākumi

Eiropas Komisijas dokumenta atsauce	Eiropas Komisijas dokumenta nosaukums	Kārtība	Iespējamā pieņemšana RK
2006/ENV/012	Zaļā grāmata par pielāgošanos klimata pārmaiņām	Nelegislatīvs priekšlikums	2007. gada novembris

1b. Sakarā ar Eiropadomes 2008. gada marta sanākumi

Eiropas Komisijas dokumenta atsauce	Eiropas Komisijas dokumenta nosaukums	Kārtība	Iespējamā pieņemšana RK
2006/ENV/012	Zaļā grāmata par pielāgošanos klimata pārmaiņām	Nelegislatīvs priekšlikums	2007. gada novembris
—	Perspektīvas atzinums par Kopējās lauksaimniecības politikas nākotni	—	2008. gada februāris
2007/EMPL/013	Paziņojums par starpposma pārskatu sakarā ar Sociālas programmas izpildi (2005–2010)	Nelegislatīvs priekšlikums	2008. gada februāris

1c. Citas padomdevējas darbības

Eiropas Komisijas dokumenta atsauce	Eiropas Komisijas dokumenta nosaukums	Kārtība	Iespējamā pieņemšana RK
COM(2006) 571 galīgā redakcija	Komisijas paziņojums "Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju"	Nelegislatīvs priekšlikums	2007. gada jūnijs
—	Perspektīvas atzinums par sieviešu migranšu stāvokli Eiropas Savienībā	—	2007. gada oktobris
2007/ENV/012	Rīcības plāns ilgtspējīgai ražošanai un patēriņam	Nelegislatīvs priekšlikums	2008. gada februāris
2007/FISH/001	Komisijas paziņojums "Ceļā uz turpmāko ES jūrniecības politiku: politiskie secinājumi pēc iepazīšanās ar Zaļo grāmatu"	Nelegislatīvs priekšlikums	2008. gada februāris
2007/FISH/003	Padomes paziņojums un regulas priekšlikums par cīņas pastiprināšanu, lai novērstu nelegālu, nedeklarētu un patvaļīgu zveju	Priekšlikums tiesību aktam	2008. gada februāris
2007/TREN/005	Zaļā grāmata par pilsētas satiksmi	Nelegislatīvs priekšlikums	2008. gada otrais trimestris
—	Perspektīvas atzinums par Kopējās lauksaimniecības politikas nākotni	—	2008. gada pavasaris
2006/SANCO/004	Baltā grāmata par veselības aizsardzības stratēģiju	Nelegislatīvs priekšlikums	2008. gada otrais trimestris
2006/SANCO/005	Kopienas tiesību pamats labākiem veselības pakalpojumiem	Priekšlikums tiesību aktam	2008. gada otrais trimestris

2. Papildus padomdevēja darbībām

Darbības veidi	Iespējamais īstenošanas datums
Iespēju analīze iedibināt pastāvīgu kopīgu vietējo pašvaldību ieguldījuma ilgtspējīgas attīstības politikā uzraudzības centru (ja iespējams, sadarbība ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju)	2007. gada otrais pusgads
Reģionu komitejas pētījums par "Vietējo un reģionālo pašvaldību ieguldījumu ilgtspējīgas attīstības stratēģijās"	2008. gada otrais trimestris
Teritoriālais dialogs 2009: Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģijas būtisko aspektu iekļaušana Lisabonas stratēģijas Savstarpējā mācību platformā (<i>Mutual Learning Platform</i>)	2009. gada pirmais trimestris
Piedalīšanās tematiskajās konferencēs un darba grupās par ilgtspējīgu attīstību	Divu gadu periods no 2007. līdz 2009. gadam

Reģionu komitejas pašiniciatīvas atzinums "Eiropas Savienības reformu procesa atsākšana, gatavojoties 2007. gada 21. un 22. jūnijā Eiropadomei"

(2007/C 197/06)

REĢIONU KOMITEJA

- atbalsta Eiropas Savienības prezidentvalsts centienus veicināt Eiropas Savienības reformu procesu, kā arī nepieciešamību saglabāt 2004. gada 29. oktobrī visu valstu un valdību vadītāju parakstītā Līguma par Konstitūciju Eiropai pamatprincipus;
- aicina valstu un valdību vadītājus 2007. gada 21. un 22. jūnijā Eiropadomes sanāksmē apņemties virzīt Līgumu reformu procesu uz pabeigšanu, neatgriežoties pie tā, ko panākušas vietējās un reģionālās pašvaldības un kas panākts to labā, īpaši attiecībā uz subsidiaritātes un labas pārvaldības principu ievērošanu, kā arī Eiropas Savienības teritoriālo kohēziju, un aicina visus minētos noteikumus pilnībā saglabāt jebkādā nākamajā Līgumā;
- aicina konsultēties ar Reģionu komiteju par ceļvedi, ko Eiropadome ierosinās ar mērķi turpināt Eiropas Savienības reformu procesu, un vēlas, lai Komiteja tiktu iesaistīta sarunu posmā jo tās līdzdalība veicinās plašāku iesaisti, kas ir iedzīvotāju interesēs;
- uzskata, ka Konstitucionāla līguma neesamība negatīvi ietekmētu Eiropas integrācijas modeļa, kura mērķis ir veicināt cieņu pret daudzveidību un šādas daudzveidības stiprināšanu Eiropas Savienībā, labo īpašību atzīšanu un secina, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienībā reģionālā un vietējā autonomija netiks atzīta par Eiropas Savienības demokrātiskās sistēmas pilāru, kā arī Eiropas Savienībai trūks attiecīgas rīcībspējas, lai nodrošinātu teritoriālo kohēziju un stiprinātu Kopienas solidaritāti;
- atkārtoti uzsver savu pārliecību, ka, izmantojot decentralizētu saziņas politiku, ir noteikti jāveicina debates par kopīgām vērtībām, Eiropas integrācijas un Kopienas politiku priekšrocībām, kā arī par Eiropas Savienības turpmākajiem uzdevumiem un pieņemt divvirzienu pieeju saziņā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas šobrīd ir pārāk vienpusēja un norisinās virzienā no augšas uz leju;
- uzskata, ka Eiropas Savienības saziņas politika kļūs saskaņotāka un efektīvāka, ja Eiropas iestādes izveidos juridisku ietvaru vai pamatu, ar ko nodrošināt īpašas, mērķtiecīgas programmas īstenošanu saziņas politikas jomā, minētajai programmai piešķirot arī attiecīgus finanšu resursus.

I. Politiskie ieteikumi

Komisijas dienestu 2006. gada 21. novembra darba dokuments "Konstitūcijas nepieņemšanas sekas".

Wallström kdzes 2006. gada 29. novembra informatīvs ziņojums Komisijai "D plāns — paplašināt un padziļināt debates Eiropā".

SEC(2006) 1553

REĢIONU KOMITEJA

1. atbalsta Eiropas Savienības prezidentvalsts centienus veicināt Eiropas Savienības reformu procesu, kā arī nepieciešamību saglabāt 2004. gada 29. oktobrī visu valstu vai valdību vadītāju parakstītā Līguma par Konstitūciju Eiropai pamatprincipus;

2. atzinīgi vērtē 2007. gada 25. marta Berlīnes deklarāciju, kurā piecdesmit gadus pēc Romas Līgumu parakstīšanas ir atzīts Eiropas Savienības pašreizējais mērķis atjaunināt tās kopīgos pamatus līdz 2009. gadā paredzētajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām, un pauž gandarījumu par to, ka deklarācijā ir atzīta Eiropas Savienības teritoriālā dimensija un principi un vērtības, kuras Komiteja uzskata par ļoti nozīmīgām;

3. atkārtoti pauž tās 2007. gada 23. marta Deklarācijā Eiropai, kas pieņemta par godu Romas Līgumu parakstīšanas piecdesmitajai gadskārtai, izteikto apņemšanos īstenot tādu Savienību, kas aizvien ciešāk vienotu Eiropas tautas; Savienību, kurā tiek ievērotas tās pamatā esošās brīvības un vērtības, solidaritātes un atbildības principi un kas, izstrādājot kopīgas politikas un pasākumus, vienlaicīgi saglabātu daudzveidību un vietējo un reģionālo identitāti saskaņā ar subsidiaritātes un labas pārvaldības principiem;

4. aicina valstu un valdību vadītājus 2007. gada 21. un 22. jūnija Eiropadomes sanāsmē apņemties virzīt Līgumu reformu procesu uz pabeigšanu, neatgriežoties pie tā, ko panākušas vietējās un reģionālās pašvaldības un kas panākts to labā, īpaši attiecībā uz subsidiaritātes un labas pārvaldības principu ievērošanu, kā arī Eiropas Savienības teritoriālo kohēziju;

5. tādēļ atbalsta pēc iespējas drīzāku jaunas Starpvaldību konferences sasaukšanu, tai nosakot precīzas pilnvaras un darba grafiku, lai izstrādātu jaunu Eiropas Savienības līgumu, kurā tiktu saglabāti Eiropas Konventa izstrādātie un 2004. gadā parakstītajā Līgumā par Konstitūciju Eiropai noteiktie pamatprincipi un līdzsvars un kas Eiropas Savienībā gūtu pēc iespējas lielāku atbalstu;

6. atzīst, ka daudziem iedzīvotājiem vairs nav skaidrs Eiropas Savienības 21. gadsimta mērķis, un saskaņā ar *D plānu* Komiteja uzskata, ka ES ir jāatzīst, ka iedzīvotāji nelasīs garus un tehniski sarežģītus līgumus, un ka ES ir jāspēj iedzīvotājiem un nākamajām paaudzēm īsi un konkrēti izskaidrot tās pastāvēšanas būtību. Tādēļ RK aicina ES vadītājus izstrādāt nodomu deklarāciju, kas nepārsniegtu vienu lappusi un būtu paredzēta ilgām

laika posmam, papildinātu ikvienu turpmāk noslēgtu līgumu un kurai ES iestādes gan tagad, gan nākotnē varētu pievērst iedzīvotāju uzmanību;

7. aicina konsultēties ar Reģionu komiteju un pilnībā iesaistīt to Eiropas Savienības reformu procesa nākamajos posmos, pamatojoties uz ceļvedi, ko ierosinās Eiropadome; vēlas tikt iesaistīta sarunu posmā par nākamo Starpvaldību konferenci, jo tās līdzdalība veicinās plašāku iesaisti, kas ir iedzīvotāju interesēs;

RK ieguldījums Konstitūcijas nepieņemšanas politisko seku analīzē

8. atbalsta Komisijas pieeju attiecībā uz Konstitūcijas simbolisko nozīmi, lai pastiprinātu Eiropas Savienības iedzīvotāju piederības izjūtu Eiropas pilsonības idejai, pamatojoties uz kopīgām vērtībām un mērķiem;

9. uzskata, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienība atteiktos no iespējas panākt ievērojamu progresu pārstāvības un līdzdalības demokrātijas jomā un Kopienā nepastāvētu ne atbilstošs juridiskais pamats, ne arī lēmumu pieņemšanas mehānismi, kas uzlabotu tās rīcības spēju — galvenokārt aizvien vairāk izmantojot kvalificēto balsu vairākumu —, kā arī spēju uzņemt jaunas dalībvalstis;

10. uzsver, ka bez Konstitucionālā līguma Savienība atteiktos no juridiskas personas statusa un nevarētu nodrošināt kopīgu pamatu pamattiesību garantēšanai saistošas hartas veidā, kas sniegtu patiesas juridiskas un demokrātiskas garantijas Eiropas Savienības iedzīvotājiem;

11. secina, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienība nevarētu izmantot priekšrocības, ko iegūtu, atzīstot reģionālo un vietējo autonomiju par Eiropas Savienības demokrātiskās sistēmas pilāru;

12. uzskata, ka Konstitucionālā līguma neesamība negatīvi ietekmētu Eiropas integrācijas modeļa, kura mērķis ir veicināt cieņu pret daudzveidību ES un šādas daudzveidības stiprināšanu, labo īpašību atzīšanu;

13. atgādina, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienība atteiktos no skaidrākas kompetenču sadales un politiskas un juridiskas sistēmas, kas uzlabotu subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu un ievērošanu, tostarp attiecībā uz izteiktu reģionālās un vietējās dimensijas atzīšanu, tādējādi Eiropas Savienībai aizvien vairāk atzīstot vietējo un reģionālo pašvaldību kompetenci; attiecībā uz pašvaldību lielāku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, tās sistemātiski iesaistot pirmslikumdošanas konsultāciju posmā, kā arī attiecībā uz minētās līdzdalības juridiskajām garantijām, kas galvenokārt tiktu nodrošinātas, piešķirot Reģionu komitejai tiesības iesniegt sūdzību Eiropas Kopienas Tiesā, tādējādi Eiropas Savienībā stiprinot pārredzamību un demokrātiju;

14. secina, ka ar Konstitucionālo līgumu, Eiropas Savienībai būtu attiecīga rīcībspēja, lai nodrošinātu teritoriālo kohēziju un stiprinātu Kopienas solidaritāti;

15. uzsver, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienība zaudētu kopīgu patvēruma politiku un konkrētus instrumentus nelegālās imigrācijas apkarošanai, kas ir īpaši būtiski vietējām un reģionālajām pašvaldībām, jo tām ir jānodrošina imigrantu uzņemšana reģionos un pilsētās;

16. atgādina, ka bez Konstitucionālā līguma Eiropas Savienība nespētu attīstīt vērienīgu enerģētikas politiku; tas nozīmē atbalsta trūkumu vietējām un reģionālajām pašvaldībām to centienos sekmēt atjaunojamu enerģiju izmantošanu un energoefektivitāti, lai mazinātu klimata pārmaiņu sekas;

Reģionālās un vietējās dimensijas ievērošana institucionālā kārtībā

17. Komiteja aicina jebkurā nākotnes līgumā noteikti saglabāt normas, kurās:

— atzītu ES mērķu, pamatvērtību un pamattiesību nozīmi, tostarp vietējo un reģionālo pašvaldību autonomijas, kā arī kultūras un valodu daudzveidības nozīmi (Līguma I-3., I-5. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību Hartas preambula);

— ietvertu subsidiaritātes principa jauno definīciju (I-11. panta 3. punkts);

— ņemtu vērā Kopienas tiesību aktu ietekmi uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām (Protokols par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu);

— atzītu konsultāciju principu un tādēļ nepieciešamību īstenot daudz ciešāku vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbību Kopienas politiku izstrādē, ieviešanā un izvērtēšanā (Protokols par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu);

— dotu iespēju reģionālajiem parlamentiem, kuriem ir likumdošanas pilnvaras, piedalīties agrās brīdināšanas procesā, kas ir subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanas *ex ante* uzraudzības mehānisma sastāvdaļa (Protokola par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu 6. pants);

— Reģionu komitejai piešķirtu pārsūdzības tiesības tās prerogatīvu aizsardzības nolūkā (III-365. pants), kā arī subsidiaritātes principa neievērošanas gadījumā (Protokola par subsi-

diaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu 8. pants);

— Reģionu komitejas locekļu pilnvaru termiņu saskaņotu ar Parlamenta un Komisijas locekļu pilnvaru termiņu (III-386. panta 2. punkts);

— ieviestu jaunu sistēmu, kas regulē locekļu skaitu, locekļu un viņu aizstājēju iecelšanu, ar ko aizstāj pašreizējo sistēmu un tiecas uz tādu sistēmu, kas pamatota ar politiskiem vai teritoriāliem kritērijiem (III-386. pants);

— atzītu iedzīvotājiem tuvas demokrātijas nozīmi Eiropas Savienībā (I-46. pants);

— ietvertu jaunus noteikumus līdzdalības demokrātijas jomā, kuros ES iestādes tiek aicinātas dot iespēju pārstāvības apvienībām, tostarp vietējā un reģionālā līmeņa apvienībām, izteikt un publiski apmainīties viedokļiem par visām Savienības darbības jomām, un ar šo apvienību pārstāvjiem uzturēt atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu (I-47. pants);

— Eiropas Savienības mērķos iekļautu teritoriālās kohēzijas jautājumu (I-3. pants), kā arī minētu dalībvalstu apņemšanos sekmēt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (Protokols par sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju);

— noteiktu īpašu statusu visattālākajiem reģioniem (III-424. pants);

— iekļautu reģionālās un vietējās dimensijas jautājumus attiecībā uz civilās aizsardzības jomu (III-284. pants);

18. tādēļ aicina Protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iekļaut ikvienā jaunā līgumā vai saglabāt kā Protokolu Nr. 2, kas seko uzreiz aiz Protokola Nr. 1 par valstu parlamentu lomu;

19. atzīst nepieciešamību ņemt vērā šādas jomas: klimata pārmaiņas, enerģētika, Eiropas sociālā modeļa pielāgošana demogrāfiskajām pārmaiņām un globalizācijai ⁽¹⁾, migrācijas politika, tostarp cīņa pret nelegālo imigrāciju, ekonomikas politika *euro* zonā, un uzsver, ka ES darbība minētajās jomās būs efektīva tikai tad, ja to atbalstīs vietējās un reģionālās pašvaldības un tās īsteno ES politiku; tādēļ aicina jebkādā jaunajā Līgumā paredzēt pienākumu konsultēties ar Komiteju minētajās jaunajās rīcības jomās;

⁽¹⁾ Ziņojuma projekts par Eiropas Savienības Konstitucionālā procesa ceļvedi (2007/000(INI)), Eiropas Parlamenta Konstitucionālo lietu komiteja, ziņotāji: *Enrique Baron Crespo* kgs un *Elmar Brok* kgs, 8. punkts.

20. norāda, ka papildus atkārtoti minētajām saziņas problēmām iedzīvotāji vēlas, lai ES un dalībvalstis veido tādas politikas, kas vairāk atbilst iedzīvotāju interesēm. Iedzīvotāju jautājums “Kāds labums man ir no ES?” ir likumīgs, un uz šādiem jautājumiem Eiropas politikās ir jāsniedz pārliecinošas atbildes;

21. ja Starpvaldību konference būs pilnvarota pārskatīt Konstitucionālā līguma III. daļā iekļauto juridisko pamatu, Komiteja aicina paredzēt pienākumu konsultēties ar to par pasākumiem civilās aizsardzības (III-284. pants), tūrisma (III-281. pants) un administratīvās sadarbības jomās (III-285. pants);

RK turpmākā darbība saistībā ar D plānu “Decentralizācija”

22. atzīmē, ka kopš pārdomu perioda sākuma ir panākta vienprātība par nepieciešamību apspriest Eiropas jautājumus iedzīvotājiem iespējami tuvu līmenī, kā arī panākta viedokļu saskaņa par nepieciešamību sniegt reģionāla un vietēja rakstura informāciju par ES un noteikt šīs informācijas konkrētu mērķauditoriju;

23. atkārtoti uzsver savu pārliecību, ka, izmantojot decentralizētu saziņas politiku, ir būtiski veicināt debates par kopīgām vērtībām, Eiropas integrācijas un Kopienas politiku sasniegumiem, kā arī par Eiropas Savienības turpmākajiem uzdevumiem;

24. uzsver, ka Eiropas Komisijas ierosinātajam D plānam (demokrātija, dialogs un diskusijas) pievienojot ceturto “D” — decentralizācija, Komiteja ir vēlējusi uzsvērt iedzīvotājiem tuvu politisku un sabiedrisku debašu nozīmi, kā arī nepieciešamību visā Eiropā veicināt decentralizētu saziņas politiku;

25. atgādina, ka Komiteja gatavo programmu, kurā paredzēti nozīmīgi pasākumi Briselē (reģionu un pilsētu Eiropas nedēļa OPEN DAYS, forumi, tematiskās nedēļas), tādējādi Eiropas iestādēm, kas iesaistītas minēto pasākumu organizēšanā, piedāvājot patiesu iespēju sazināties ar reģionālo un vietējo pašvaldību pārstāvjiem, reģionālajiem un vietējiem plašsaziņas līdzekļiem, kā arī ar izdevējiem, kas izdod vietējo un reģionālo pašvaldību Eiropas un valstu līmeņa apvienību publikācijas;

26. atzinīgi vērtē arī visus Reģionu komitejas politisko grupu un vietējo un reģionālo pašvaldību pasākumus saistībā ar iniciatīvu “Eiropas izpratnei”, kurus Komiteja apkopojusi savos divos pirmajos progresā ziņojumos par D plāna “Decentralizācija” īstenošanu⁽²⁾ un kas veicina publiskas dialoga un debašu telpas izveidi, ko atspoguļo vietējā un reģionālā prese;

⁽²⁾ Veicināt izpratni par Eiropu reģionos un pilsētās, D plāna “Decentralizācija” īstenošana, pirmais progresā ziņojums (2005. gada oktobris–2006. gada oktobris).

27. tādēļ atkārtoti uzsver nepieciešamību ieviest Eiropas Komisijas Baltajā grāmatā par Eiropas Savienības komunikācijas politiku ieteikto divvirzienu pieeju, jo šobrīd saziņa ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām notiek pārāk vienpusēji no augšas uz leju;

28. ņemot vērā Komisijas darbības pagarināšanu, Komiteja apņemas turpināt piemērot jau D plānā “Decentralizācija” izstrādāto teritoriālo pieeju, un, lai konsolidētu decentralizētu saziņas politiku, tā iesaka:

- izveidot vietējo un reģionālo pašvaldību preses biroju tīklu, kas informāciju par Eiropas aktualitātēm saskaņotu ar vietējā līmeņa interesēm un tādējādi atvieglotu un padarītu efektīvāku informācijas par Eiropu apriti vietējos un reģionālajos plašsaziņas līdzekļos;

- sadarbībā ar vietējo un reģionālo pašvaldību valsts līmeņa apvienībām organizēt dažādās dalībvalstīs seminārus reģionālo un vietējo pašvaldību pārstāvjiem, lai apspriestu no valsts interešu viedokļa visnozīmīgākos jautājumus;

- vietējām un reģionālajām padomēm organizēt īpašu sesiju, piemēram, Eiropas dienā (9. maijā), kur varētu piedalīties Eiropas Parlamenta un Reģionu komitejas locekļi, kas pārstāv vienu un to pašu vēlēšanu apgabalu, un kurā tiktu apspriesti Eiropas integrācijas procesa sasniegumi un ES institucionālās reformas process;

- paralēli RK komisiju izbraukuma sanāksmēm rīkot konferences — debates saistībā ar D plānu, lai iedibinātu mērķtiecīgu tematisku RK locekļu dialogu ar iedzīvotājiem;

- dažādu Eiropas pašvaldību, pilsētu un reģionu mājas lapās publicēt standarta dokumentu par D plānu “Decentralizācija”, īpaši uzsverot iniciatīvas “Eiropas izpratnei” prioritātes. Turklāt Komiteja iesaka pievērst uzmanību attiecīgajām saitēm, kas atrodas tās tīmekļa vietnē “Going local”, kā arī Eiropas Komisijas tīmekļa vietnē, tādējādi sekmējot paraugprakses izplatīšanu saistībā ar izpratnes veicināšanu un informēšanu par ES vietējā un reģionālajā līmenī;

29. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas pieeju, kad tā 2007. gada 18. un 19. janvārī Berlīnē organizēja konferenci, lai izvērstu Eiropas iestāžu un vietējo un reģionālo pašvaldību partnerattiecības saziņas jomā;

30. vērš uzmanību uz minētās konferences secinājumos iekļautajiem ieteikumiem, tostarp uz nepieciešamību:

- nodrošināt attiecīgo budžeta resursu palielināšanu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai tās tādējādi var sniegt ieguldījumu atjauninātas informācijas un saziņas politikas veidošanā un īstenošanā;
- skolu mācību programmās iekļaut Eiropas pilsoniskās audzināšanas kursu;
- reģionālā un vietējā līmeņa vēlēšanu kampaņu ietvaros rosināt kandidātus programmās iekļaut ar Eiropas Savienību saistītus jautājumus, izmantojot atbilstošus informācijas līdzekļus;
- kā arī izplatīt paraugprakses piemērus, kas atspoguļo informācijas izplatīšanu dalībvalstīs vietējā un reģionālajā līmenī;

31. atbalsta Komisijas viedokli turpmāk pasākumiem saziņas jomā noteikt konkrētu mērķauditoriju, īpašu uzmanību pievēršot sievietēm un jauniešiem;

32. uzskata, ka Eiropas Savienības saziņas politika kļūs saskaņotāka un efektīvāka, ja Eiropas iestādes izveidos juridisku ietvaru vai pamatu, kas varēs nodrošināt īpašas konkrētas programmas īstenošanu saziņas politikas jomā, šai programmai piešķirot arī attiecīgus finanšu resursus. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām un to tīkliem jābūt pieejamam šo nākotnes programmu ietvaros piešķirtajam Kopienas finansējumam; tādēļ Komiteja atbalsta Eiropas Parlamenta 2008. gada budžeta procedūras pamatnostādnes, kurās aicināts panākt aktīvāku līdzdalību un saziņas jomā izstrādāt jaunus rīcības plānus, kas vērsti uz vietējiem un reģionālajiem plašsaziņas līdzekļiem;

33. ņem vērā, ka gan Komisija ⁽³⁾, gan Eiropas Parlaments ⁽⁴⁾ atzīst, ka Eiropas Savienības iestādēm ir jāsadarbojas, lai iedzīvotājus saskaņotā veidā informētu par Eiropas jautājumiem, un

atzinīgi vērtē sadarbības atsākšanu ar reģionālā un vietējā līmeņa iestādēm, lai tādējādi atspoguļotu Savienības lēmumu nozīmīgumu un ietekmi uz iedzīvotāju dzīvi;

34. atbalsta Eiropas Parlamenta priekšlikumu attiecībā uz starpiestāžu līgumu, kurā tiktu paredzēti iespējamie kopīgie iestāžu sadarbības principi saziņas jomā, un aicina to iesaistīt minētā līguma sagatavošanā un īstenošanā ⁽⁵⁾;

35. atbalsta Eiropas Parlamenta priekšlikumu novērtēt Starpiestāžu Informācijas darba grupas (GII) pasākumus, lai noteiktu, vai ir iespējams panākt uzlabojumus un vai būtu jāizveido grupa, kas būtu atbildīga par GII noteikto pamatnostādņu īstenošanas koordināciju. Tādēļ Komiteja ir gatava piedalīties minētās grupas darbā ⁽⁶⁾;

36. atzinīgi vērtē arī 2005. gada novembrī parakstītā sadarbības nolīguma ar Eiropas Komisiju pielikumu attiecībā uz informācijas un saziņas politiku, kas nostiprina starpiestāžu sadarbības dimensiju, lai tādējādi veicinātu patiesu decentralizētu saziņas politiku;

37. atbalsta reģionālo parlamentu pasākumus saziņas jomā un aicina savus un reģionālo parlamentu locekļus, kā arī reģionālo parlamentu apvienību pārstāvjus piedalīties *parlamentārajos forumos par Eiropas Savienības nākotni*;

38. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta iniciatīvu izveidot Eiropas žurnālistikas fondu ar mērķi veicināt ar Eiropas Savienību saistītu jautājumu attiecināšanu uz reģionālajām un vietējām situācijām ⁽⁷⁾;

39. uzdod priekšsēdētājam iesniegt šo atzinumu Eiropas domes, Padomes, Eiropas Parlamenta, Komisijas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļiem.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

⁽³⁾ SEC (2006) 1553, "D — plāns: paplašināt un padziļināt debates Eiropā", Wallstrom kdzes 2006. gada 29. novembra informatīvs ziņojums Komisijai.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. novembra rezolūcija par Balto grāmatu par Eiropas komunikācijas politiku (2006/2087(INI)).

⁽⁵⁾ 2006/2087(INI), 9. punkts.

⁽⁶⁾ 2006/2087(INI), 44. un 48. punkts.

⁽⁷⁾ 2006/2087(INI), 33. punkts.

II. A. Kārtība

Nosaukums	Komisijas dienestu 2006. gada 21. novembra darba dokuments "Konstitūcijas nepieņemšanas sekas"
Atsauces	—
Juridiskais pamats	Pašiniciatīvas atzinums, 265. panta 5. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	—
Biroja lēmuma datums	12.2.2007
Atbildīgā komisija	Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldības un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas komisija (CONST)
Ziņotājs	Paiva kgs , <i>Tomar</i> pilsētas mērs (PT/PPE)
Paskaidrojuma raksts	CdR 12/2007
Izskatīts komisijā	27.2.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	3.5.2007
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007
Iepriekšējais Komitejas atzinums	2005. gada 13. oktobra atzinums CdR 250/2005 par tematu "Pārdomu periods — <i>debašu par Eiropas Savienību novērtējuma struktūra, tēmas un ietvars</i> ", ziņotāji Schausberger kgs (AT/PPE) un Lord Tope kgs (UK/ALDE) ⁽¹⁾ .

(1) OV C 81, 4.4.2006., 32. lpp.

II.B. Kārtība

Nosaukums	D Plāns: paplašināt un padziļināt debates Eiropā
Atsauces	SEC(2006) 1553
Juridiskais pamats	Pašiniciatīvas atzinums, 265. panta 5. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	—
Biroja lēmuma datums	12.2.2007
Atbildīgā komisija	Konstitucionālo lietu un Eiropas pārvaldības un brīvības, drošības un tiesiskuma telpas komisija (CONST)
Ziņotājs	Paiva kgs , <i>Tomar</i> pilsētas mērs (PT/PPE)
Paskaidrojuma raksts	CdR 12/2007
Izskatīts komisijā	27.2.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	3.5.2007
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu

Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007
Iepriekšējais Komitejas atzinums	2006. gada 15. jūnija atzinums CdR 52/2006 par tematu "Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai — Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs, diskusijas (COM(2005) 494 galīgā redakcija) un par Balto grāmatu par Eiropas Savienības komunikācijas politiku" (COM(2006) 35 galīgā redakcija), ziņotāja — Mercedes BRESSO kdze (IT/PSE) ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ OV C 229, 22.9.2006., 67. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “Kopienas pasta pakalpojumi”

(2007/C 197/07)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka iekšējā tirgus pilnīgas izveides līdz 2009. gadam grafiks, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija direktīvā 2002/39/EK, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei, būtu jāpagarina līdz 2010. gada 31. decembrim, paredzot pārejas periodu līdz 2012. gadam tām dalībvalstīm, kuras to uzskata par nepieciešamu. Komisijai būtu iepriekš jāprecizē universālā pakalpojuma sniegšanas saistību finansēšanas juridiskie aspekti; pēc plašām konsultācijām ar visām iesaistītajām pusēm, ņemot vērā attiecīgo pētījumu rezultātus, un ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī Komisija nākamajā paziņojumā ieklaus direktīvā ierosināto finansēšanas metožu efektivitātes novērtējumu, kā arī universālā pakalpojuma atbilstību lietotāju vajadzībām;
- uzskata, ka pasta tīkls kopumā, ietverot tirdzniecību ar franšīzēm pa pastu, varētu nodrošināt ne tikai pasta pakalpojumus, bet arī kalpot kā platforma citu publisko pakalpojumu nodrošināšanai; šāda iespējamība ļautu meklēt risinājumus vajadzībām, kas izplatītas kalnu vai attālos apvidos, nodrošinot piekļuvi svarīgiem pakalpojumiem elektroniskā veidā;
- norāda, ka jaunie tirgus dalībnieki ir radījuši jaunas darba vietas liberalizētajos tirgos un netiešā veidā — no pasta pakalpojumiem atkarīgajās nozarēs; tomēr līdz ar pasta tirgus liberalizāciju, pasta nozare, kuru agrāk regulēja sociālās garantijas nodarbinātības un ienākumu jomā, tiek pakļauta nestabilitātes un zema atalgojuma riskam.

I. Ieteikumi politikas jomā

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi

COM (2006) 594 galīgā redakcija — 2006/0196 (COD)

REĢIONU KOMITEJA

1. uzskata, ka kvalitatīviem pasta pakalpojumiem ir būtiska nozīme visu veidu saimnieciskās un sabiedriskās darbības norisē, un tie ieņem ļoti svarīgu vietu ES sakaru sistēmā;

2. uzsver pasta pakalpojumu un jo īpaši universālā pakalpojuma nozīmi Eiropas Savienības teritoriālās un sociālās kohēzijas veicināšanā, nodrošinot augstas kvalitātes, uzticamus pasta pakalpojumus par pieņemamām cenām neatkarīgi no ģeogrāfiskā vai finansiālā stāvokļa;

3. uzsver savu atbalstu un apņēmību veicināt Eiropas vienotā tirgus pilnīgu izveidi ar pasta tirgus regulētas liberalizācijas palīdzību, garantējot universālā pakalpojuma sniegšanas stabilitu un drošinājumu;

4. uzskata, ka iekšējā tirgus pilnīgas izveides līdz 2009. gadam grafiks, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija direktīvā 2002/39/EK, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei, būtu jāpagarina līdz 2010. gada 31. decembrim, paredzot pārejas periodu līdz 2012. gadam tām dalībvalstīm, kuras to uzskata par nepieciešamu. Komisijai būtu iepriekš jāprecizē universālā pakalpojuma sniegšanas saistību finansēšanas juridiskie aspekti; pēc plašām konsultācijām ar visām iesaistītajām pusēm, ņemot vērā attiecīgo pētījumu rezultātus, un ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī Komisija nākamajā paziņojumā iekļaus direktīvā ierosināto finansēšanas metožu efektivitātes novērtējumu, kā arī universālā pakalpojuma atbilstību lietotāju vajadzībām;

5. uzskata, ka Eiropas un valstu pasta pakalpojumu tiesiskajam regulējumam jāietver sevī prasības, kas nodrošinātu universālus pakalpojumus patērētājiem, vienlaicīgi garantējot pasta uzņēmumiem elastīgas darbības iespējas atbilstoši tirgus pārmaiņām un patērētāju vajadzībām;

6. atzīst, ka globalizācijas, tirgus diktētu prasību pēc kvalitatīviem pakalpojumiem un tehnisku jauninājumu rezultātā pasta pakalpojumu nozarē ir sagaidāmas straujas pārmaiņas. RK uzsver, ka kvalitatīvi, mūsdienīgi un tehnoloģiski attīstīti pasta pakalpojumi ir priekšnoteikums vienotā tirgus pilnīgai izveidei, turpmākai ekonomiskajai izaugsmei un sociālajai integrācijai. Patērētāji un mazie uzņēmumi attālos reģionos un problemātī-

skos pilsētu rajonos ir īpaši atkarīgi no pasta pakalpojumu nodrošinājuma. Tomēr tajā pat laikā jaunās mūsdienīgu tehnoloģijas paver jaunas iespējas informācijas pārraidīšanai, un tas būtu jāņem vērā, nosakot nepieciešamo universālā pakalpojuma apjomu;

7. vērš uzmanību uz tradicionālo pasta pakalpojumu aizstāšanu ar jaunām komunikācijas formām, kas notiek vairākās dalībvalstīs. Šāda tendence savukārt rada pasta sūtījumu apjomu ievērojamu samazināšanos, kas jāņem vērā, nosakot universālā pakalpojuma apjomu un finansēšanas līdzekļus;

8. iesaka pievērst uzmanību iespējamiem darba vietu zaudējumiem liberalizācijas procesa rezultātā, kaut gan jāņem vērā, ka jaunie pakalpojumu sniedzēji, ienākot tirgū, arī varētu papildus radīt ievērojamas nodarbinātības iespējas;

9. ierosina dalībvalstīm un Eiropas Komisijai izvērtēt iespējas ieviest pārkvalificēšanās programmas pašreizējiem pasta darbiniekiem, kuri var zaudēt darbu saistībā ar gaidāmo konkurenci esošajiem monopoliem no jauno tirgus dalībnieku puses;

10. norāda, ka jaunie tirgus dalībnieki ir radījuši jaunas darba vietas liberalizētajos tirgos un netiešā veidā — no pasta pakalpojumiem atkarīgajās nozarēs; tomēr līdz ar pasta tirgus liberalizāciju, pasta nozare, kuru agrāk regulēja sociālās garantijas nodarbinātības un ienākumu jomā, tiek pakļauta nestabilitātes un zema atalgojuma riskam;

11. aicina dalībvalstis un Komisiju izvērtēt iespējas saistībā ar franšīzēm tirdzniecībai ar pasta starpniecību, kā tas veikts vairākās Ziemeļvalstīs ar visnotaļ pozitīviem rezultātiem. Šajās valstīs tirdzniecība pa pastu, ar franšīzēm, kombinācijā ar citiem uzņēmējdarbības veidiem ir sevi apliecinājusi kā var būt klientiem visnotaļ izdevīgs viens no pasta pakalpojumu piedāvājuma veidiem.

12. uzskata, ka pasta tīkls kopumā, ietverot tirdzniecību ar franšīzēm pa pastu, varētu nodrošināt ne tikai pasta pakalpojumus, bet arī kalpot kā platforma citu publisko pakalpojumu nodrošināšanai; šāda iespējama ļautu meklēt risinājumus vajadzībām, kas izplatītas kalnu vai attālos apvidos, nodrošinot piekļuvi svarīgiem pakalpojumiem elektroniskā veidā;

13. norāda, ka nav skaidrs, vai 6. pantā minētā publicējamā informācija par universālo pakalpojumu ir attiecināma uz publisko iestāžu noteiktajām īpašajām prasībām universālā pakalpojuma sniedzējiem vai uz universālā pakalpojuma sniedzēju darbības noteikumiem. Minētais pants būtu jāgroza, skaidri formulējot, uz ko tiek attiecināti dalībvalstu pasākumi;

14. norāda, ka direktīva neievieš alternatīvas jaunajā 7. pantā, kas paredz valsts kompensācijas tiešu valsts subsīdiju vai netieša finansējuma veidā, izmantojot valsts iepirkuma procedūras;

15. aicina sniegt sīkāku skaidrojumu par 7. pantā paredzētajām finansējuma alternatīvām;

— kopumā uzskata, ka Komisijas priekšlikumi attiecībā uz finansējuma alternatīvām nav izanalizēti no īstenošanas iespēju un efektivitātes viedokļa;

— uzsver, ka kompensāciju fonda efektivitāte nav empīriski pārbaudīta nevienā pasaules valstī;

— uzsver, ka universālā pakalpojuma sniegšanas saistību finansēšana valsts atbalsta veidā ir problemātiska, ņemot vērā valsts budžeta ierobežojumus. Liberalizējot pasta tirgu, nedrīkst izveidoties situācija, ka ar pakalpojumu sniegšanu mazāk labvēlīgos apgabalos (piemēram, kalnu rajonos vai mazapdzīvotos rajonos) saistītie izdevumi jāsedz tikai publiskajam sektoram, savukārt no priekšrocībām labumu gūst privāti uzņēmumi. Papildu grūtības varētu sagādāt valsts maksājumu organizēšana tādā veidā, lai tie atbilstu *Altmark* lietā noteiktajiem kritērijiem attiecībā uz kompensācijas maksājumiem (lieta Nr. C 280/00, *Altmark Trans*).

16. uzskata, ka 9. pantā nav pietiekami ņemtas vērā apstākļu atšķirības dažādās dalībvalstīs un ka tas ierobežo alternatīvu risinājumu iespējas. Tādēļ RK ierosina, lai direktīvā tiktu paredzētas dažādas licenzēšanas un atļauju piešķiršanas procedūras, kas būtu kombinējamās un pielāgojamās atbilstoši katras dalībvalsts vietējām īpatnībām;

17. uzskata, ka uzņēmumam, kas noteikts kā universālā pakalpojuma sniedzējs, piemērojamajām drošības un darbības uzticamības prasībām nevajadzētu būt augstākām nekā vispārpiemērojamām prasībām attiecībā uz pasta uzņēmumiem. Ja universālā pakalpojuma sniedzējam noteiks augstākas prasības, radīsies papildu izmaksas;

18. atzīst, ka brīvas konkurences apstākļos gan universālā pakalpojuma finansiālā līdzsvara dēļ, gan lai ierobežotu tirgus darbības traucējumus, ir svarīgi nepieļaut atkāpes no principa, ka cenas atspoguļo parastos tirgus nosacījumus un izmaksas, un atkāpe ir pieļaujama vienīgi sabiedrības interešu aizsardzības vārdā vai, lai sekmētu universālā pakalpojuma sniegšanas saistības saskaņā ar attiecīgajiem valstu normatīvajiem aktiem. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu pēc iespējas saglabāt vienotus tarifus uz pasta sūtījumiem, kam piemēro vienas vienības tarifus, t.i., uz pakalpojumiem, ko visbiežāk izmanto patērētāji un mazie un vidējie uzņēmumi; turklāt šie principi nedrīkstētu būt par šķērslī

universālā pakalpojuma sniedzējiem pēc pašu vēlēšanās piemērot vienotus tarifus universālā pakalpojuma jomā;

19. uzskata par īpaši svarīgu to, lai universālā pakalpojuma cenu noteikšanas principi atbilstu 12. pantam un, lai attiecīgais regulējums būtu pietiekami skaidrs un viennozīmīgs;

20. iesaka sniegt skaidrojumu par to, kas ir domāts ar cenu saskaņošanu ar izmaksām un par to, kā cenām būtu jāsekmē efektivitātes nodrošināšana. Direktīvā un tās preambulā būtu skaidri jānorāda, ka cenu noteikšanas prasībām attiecībā uz universālo pakalpojumu nevajadzētu likt pasta uzņēmumiem samazināt savus izcenojumus vienīgi tādēļ, ka efektivitātes paaugstināšanās rezultātā ir palielinājusies darbības rentabilitāte;

21. uzskata par īpaši svarīgu to, lai prasības attiecībā uz universālā pakalpojuma cenu pamatotību un atbilstību izmaksām būtu pietiekami skaidri reglamentētas, lai minētās prasības nevarētu izmantot kā cenu kontroles līdzekli, bet tās atbilstu konkurences tiesību principiem;

22. uzskata, ka tādu pakalpojumu cenas, kuri nav universālais pakalpojums, nebūtu pakļaujamas tiešai regulācijai;

23. norāda, ka 14. panta 2. punktā minētā izmaksu uzskaites sistēma ir unificētāka nekā pašreiz spēkā esošā, jo nav nepieciešams diferencēt universālo pakalpojumu grāmatvedības vai izmaksu uzskaites sistēmās, ja pasta uzņēmums nesāņem ārēju finansējumu universālā pakalpojuma sniegšanai;

24. uzskata, ka direktīvā būtu skaidri jānosaka princips, ka pasta uzņēmums neatbild par universālā pakalpojuma cenu diferenciāciju, ja dalībvalsts nav ieviesusi universālā pakalpojuma finansēšanas sistēmu vai, ja universālā pakalpojuma sniegšana ir atkarīga no tirgus konjunktūras;

25. uzskata par nevajadzīgu 14. panta 8. punktā minēto principu, ka valsts regulatīvā iestādē 14. panta prasību piemērošanu var veikt pēc saviem ieskatiem, piemēram, nosakot izmaksu uzskaites diferenciāciju; uzskata arī, ka būtu svītrojama iespēja attiecīgajai valsts regulatīvajai iestādei lemt par 14. panta prasību nepiemērošanu. Tā vietā minētajā punktā būtu jānosaka, ka diferencētais izmaksu uzskaites prasība nav piemērojama, ja dalībvalsts nav izveidojusi finansēšanas mehānismu atbilstoši 7. pantam vai, ja nav nozīmēts universālā pakalpojuma sniedzējs;

26. uzskata par būtiski svarīgu norobežot universālā pakalpojuma izmaksas un ņemt tās vērā, ja universālā pakalpojuma sniegšanai nozīmētajam uzņēmumam jāpiemēro uz izmaksām orientēta izcenojumu sistēma;

II. Ieteikumi grozījumiem

1. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 12. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(12) Pilnīga tirgus atvēršana palīdzēs paplašināt pasta tirgus kopējo apjomu; tā turpinās sekmēt stabilu un kvalitatīvu darbavietu saglabāšanu vispārējo pakalpojumu sniedzēju uzņēmumos un atvieglinās jaunu darbavietu radīšanu citu operatoru un jaunienācēju uzņēmumos, kā arī saistītās saimnieciskās darbības jomās. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci reglamentēt nodarbinātības nosacījumus pasta pakalpojumu nozarē.	(12) <u>Pilnīga tirgus atvēršana palīdzēs paplašināt pasta tirgus kopējo apjomu; tā turpinās sekmēt stabilu un kvalitatīvu darbavietu saglabāšanu vispārējo pakalpojumu sniedzēju uzņēmumos un atvieglinās jaunu darbavietu radīšanu citu operatoru un jaunienācēju uzņēmumos, kā arī saistītās saimnieciskās darbības jomās. Šī direktīva neskar dalībvalstu kompetenci reglamentēt nodarbinātības nosacījumus pasta pakalpojumu nozarē.</u>

Pamatojums

Pilnīgas tirgus atvēršanas ietekmi nevar prognozēt Eiropas Komisijas likumdošanas iniciatīvā. Apsvēruma otrais punkts tomēr ir skaidrs juridisks formulējums.

2. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 17. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(17) Ņemot vērā veikto pētījumu rezultātus un nolūkā pilnīgi atbrīvot pasta pakalpojumu iekšējā tirgus potenciālu, ir lietderīgi pārtraukt rezervēto pakalpojumu un īpašo tiesību izmantošanu, lai nodrošinātu vispārējo pakalpojumu finansēšanu.	(17) Ņemot vērā veikto pētījumu rezultātus un nolūkā nodrošināt <u>ilgtspējīgu un garantētu universālā pakalpojuma finansējumu, pilnīgi atbrīvojot pasta pakalpojumu iekšējā tirgus potenciālu, ir lietderīgi pārtraukt</u> saglabāt rezervēto pakalpojumu un īpašo tiesību izmantošanu <u>dalībvalstīs, kas to uzskata par nepieciešamu. Tomēr šāda iespēja būtu saglabājama tikai pārejas perioda laikā līdz 20152012. gadam.</u>

3. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 24. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(24) Brīvas konkurences apstākļos gan vispārējo pakalpojumu finansiālā līdzsvara labā, gan lai ierobežotu tirgus darbības traucējumus, ir svarīgi nepieļaut atkāpes no principa, ka cenas atspoguļo parastus tirgus nosacījumus un izmaksas — vienīgā atkāpe ir pieļaujama sabiedrības interešu aizsardzības vārdā. Šo mērķi var sasniegt, turpinot dalībvalstīm atļaut attiecināt vienotos tarifus uz pasta sūtījumiem, kam piemēro vienas vienības tarifus, t.i., uz pakalpojumiem, ko visbiežāk izmanto patērētāji un mazie un vidējie uzņēmumi. Sabiedrības kopējo interešu aizsardzības vārdā, piemēram, lai nodrošinātu piekļuvi kultūrai vai reģionālo un sociālo kohēziju, atsevišķām dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt arī dažu citu pasta sūtījumu vienotos tarifus.	(24) <u>Brīvas Pieaugošanas konkurences apstākļos ir svarīgi, lai universālā pakalpojuma sniedzējiem tiktu piešķirts nepieciešamais elastīgums tarifu jomā, kas nodrošina universālā pakalpojuma finansiālo perspektīvu. Līdz ar to ir svarīgi nodrošināt, pirmkārt, lai dalībvalstis nenosaka tarifus, kas gan vispārējo pakalpojumu finansiālā līdzsvara labā, gan lai ierobežotu tirgus darbības traucējumus, ir svarīgi nepieļaut atkāpes no ir pretrunā principam, ka cenas atspoguļo parastus tirgus nosacījumus un izmaksas — vienīgā atkāpe ir pieļaujama sabiedrības interešu aizsardzības vārdā. Minēto mērķi var sasniegt, turpinot dalībvalstīm atļaut attiecināt vienotos tarifus uz pasta sūtījumiem, kam piemēro vienas vienības tarifus, t.i., uz pakalpojumiem, ko visbiežāk izmanto patērētāji un mazie un vidējie uzņēmumi. Sabiedrības kopējo interešu aizsardzības vārdā, piemēram, lai nodrošinātu piekļuvi kultūrai vai reģionālo un sociālo kohēziju, atsevišķām dalībvalstīm būtu jāļauj saglabāt arī dažu citu pasta sūtījumu vienotos tarifus. Uz izmaksām orientētu cenu princips neliedz universālā pakalpojuma sniedzējiem izmantot vienotos tarifus atsevišķiem universālā pakalpojuma veidiem.</u>

Pamatojums

Ir jāņem vērā pakāpeniskas liberalizācijas ietekme uz tarifu principiem, kas piemērojami universālā pakalpojuma sniedzējiem. Pakāpeniskai liberalizācijai jānotiek, nodrošinot universālā pakalpojuma sniedzējiem vajadzīgo elastīgumu konkurences apstākļos un pielāgojoties tirgus prasībām.

4. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 3. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina to, ka lietotājiem ir tiesības uz vispārējiem pakalpojumiem, kas saistīti ar noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanu par pieņemamām cenām visiem lietotājiem visās vietās. 2. Tāpēc dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka sakaru punktu un piekļuves vietu blīvums atbilst lietotāju vajadzībām. 3. Tās veic pasākumus, lai, izņemot apstākļus vai ģeogrāfiskus nosacījumus, ko valsts regulatīvās iestādes atzīst par izņēmumu, katru darbdien un ne mazāk kā piecas dienas nedēļā garantētu šādus vispārējos pakalpojumus un lai nodrošinātu, ka tie ietver vismaz: — vienu savākšanu, — vienu piegādi mājās vai telpās visām fiziskajām vai juridiskajām personām vai, izņēmuma kārtā, ievērojot nosacījumus pēc valsts regulatīvās iestādes izvēles, vienu piegādi attiecīgās iekārtās. Visi izņēmumi vai atkāpes, ko valsts regulatīvā iestāde piešķir saskaņā ar šo punktu, jādarā zināmi Komisijai un visām valsts regulatīvajām iestādēm. 4. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka vispārējos pakalpojumos ietilpst vismaz šādi: — to pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz diviem kilogramiem, — to pasta paku savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz desmit kilogramiem, — ierakstīto sūtījumu un apdrošināto sūtījumu pakalpojumi. 5. Valsts regulatīvās iestādes var palielināt svara ierobežojumu līdz jebkurai vērtībai, nepārsniedzot 20 kilogramus, un noteikt īpašus noteikumus piegādei mājās attiecībā uz tām pasta pakām, kas ir iekļautas vispārējo pakalpojumu jomā. Neatkarīgi no tā, kādu svara ierobežojumu tām pasta pakām, kas ietilpst vispārējo pakalpojumu jomā, noteikusi kāda dalībvalsts, dalībvalstis nodrošina to, ka to teritorijā piegādā pasta pakas, kuras saņem no citām dalībvalstīm un kuru svars ir līdz 20 kilogramiem.	1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina to, ka lietotājiem ir tiesības uz universālo pakalpojumu, kas saistīts ar noteiktas kvalitātes pastāvīgo pasta pakalpojumu sniegšanu par pieņemamām cenām visiem lietotājiem, <u>sevišķi ņemot vērā īpašās lauku un kalnu reģionu vajadzības.</u> 2. Tāpēc dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka sakaru punktu un piekļuves vietu blīvums atbilst lietotāju, <u>īpaši lauku un kalnu reģionos dzīvojošo, vajadzībām.</u> 3. Tās veic pasākumus, lai, izņemot apstākļus vai ģeogrāfiskus nosacījumus, ko valsts regulatīvās iestādes atzīst par izņēmumu, katru darbdien un ne mazāk kā piecas dienas nedēļā garantētu šādu universālo pakalpojumu un lai nodrošinātu, ka tas ietver vismaz: — vienu savākšanu, — vienu piegādi mājās vai telpās visām fiziskajām vai juridiskajām personām vai, izņēmuma kārtā, ievērojot nosacījumus pēc valsts regulatīvās iestādes izvēles, vienu piegādi attiecīgās iekārtās. Visi izņēmumi vai atkāpes, ko valsts regulatīvā iestāde piešķir saskaņā ar šo punktu, jādarā zināmi Komisijai un visām valsts regulatīvajām iestādēm. 4. Katra dalībvalsts pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka universālajā pakalpojumā ietilpst vismaz šādi: — to pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz diviem kilogramiem, — to pasta sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde, kuru svars ir līdz 10 kilogramiem, — ierakstīto sūtījumu un apdrošināto sūtījumu pakalpojumi. 5. Valsts regulatīvās iestādes var palielināt svara ierobežojumu līdz jebkurai vērtībai, nepārsniedzot 20 kilogramus, un noteikt īpašus noteikumus piegādei mājās attiecībā uz tām pasta pakām, kas ir iekļautas vispārējo pakalpojumu jomā. Neatkarīgi no tā, kādu svara ierobežojumu tām pasta pakām, kas ietilpst vispārējo pakalpojumu jomā, noteikusi kāda dalībvalsts, dalībvalstis nodrošina to, ka to teritorijā piegādā pasta pakas, kuras saņem no citām dalībvalstīm un kuru svars ir līdz 20 kilogramiem.

5. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 4. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Dalībvalstis var nolemt izraudzīties vienu vai vairākus uzņēmumus, kas kā vispārējo pakalpojumu sniedzēji darbojas visā valsts teritorijā vai tās daļā un nodrošina dažādus vispārējo pakalpojumu elementus. To darot, tās saskaņā ar Kopienas tiesībām nosaka šo uzņēmumu pienākumus un tiesības un šos pienākumus un tiesības publisko. Dalībvalstis jo īpaši veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka vispārējos pakalpojumus uzņēmumiem uztic, piemērojot nosacījumus, kuru pamatā ir objektivitātes, nediskriminācijas, proporcionalitātes un vismazāko tirgus darbības traucējumu princips, un lai nodrošinātu, ka uzņēmumu izraudzīšanās par vispārējo pakalpojumu sniedzējiem ir ierobežota laika ziņā. Par izraudzīto(-ajiem) vispārējo pakalpojumu sniedzēju(-iem) dalībvalstis informē Komisiju.	2. Dalībvalstis var nolemt izraudzīties vienu vai vairākus uzņēmumus, kas kā universālā pakalpojuma sniedzēji darbojas visā valsts teritorijā vai tās daļā un nodrošina dažādus vispārējo pakalpojumu elementus, <u>ja tās uzskata to par nepieciešamu universālā pakalpojuma garantēšanai.</u> To darot, tās saskaņā ar Kopienas tiesībām nosaka šo uzņēmumu pienākumus un tiesības un šos pienākumus un tiesības publisko. Dalībvalstis jo īpaši veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka universālo pakalpojumu uzņēmumiem uztic, piemērojot nosacījumus, kuru pamatā ir objektivitātes, nediskriminācijas, proporcionalitātes un vismazāko tirgus darbības traucējumu princips, un lai nodrošinātu, ka uzņēmumu izraudzīšanās par vispārējo pakalpojumu sniedzējiem ir ierobežota laika ziņā. Par izraudzīto(-ajiem) universālā pakalpojuma sniedzēju(-iem) dalībvalstis informē Komisiju.

Pamatojums

Lai izskaidrotu, ka dalībvalstīm vairs nav jānozīmē universālā pakalpojuma sniedzējs, ja ir noteikts, ka universālo pakalpojumu garantēs tirgus konjunktūra.

6. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 7. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Sākot no 2009. gada 1. janvāra dalībvalstis nepiešķir un nepatur spēkā ar pasta pakalpojumu ieviešanu un sniegšanu saistītas ekskluzīvas vai īpašas tiesības. Vispārējo pakalpojumu nodrošināšanu dalībvalstis var finansēt atbilstīgi vienai vai vairākām 2., 3. un 4. punktā minētajām iespējām vai citiem līdzekļiem, kas atbilst ar EK līgumam. 2. Dalībvalstis var nodrošināt vispārējos pakalpojumus, saskaņā ar spēkā esošajiem valsts iepirkuma noteikumiem izmantojot valsts iepirkuma procedūras. 3. Gadījumos, kad dalībvalstis konstatē, ka šajā direktīvā paredzētās vispārējo pakalpojumu saistības attiecībā uz vispārējo pakalpojumu sniedzēju(-iem) ir saistītas ar tirajām izmaksām un negodīgu finansiālo apgrūtinājumu, tās var rīkoties šādi: (a) izveidot mehānismus, kas paredz kompensēt iesaistītā(-o) uzņēmuma(-u) izmaksas ar valsts līdzekļiem; (b) sadalīt vispārējo pakalpojumu saistību tīrās izmaksas starp pakalpojumu sniedzējiem un/vai lietotājiem. 4. Ja tīrās izmaksas sadala saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis var veidot kompensāciju fondus, kuru līdzekļus veido pakalpojumu sniedzēju un/vai lietotāju maksājumi un kurus šim nolūkam pārvalda no labumguvēja vai labumguvējiem neatkarīgas iestādes. Dalībvalstis var noteikt, ka par atļauju piešķiršanu saskaņā ar 9. panta 2. punktu pakalpojumu sniedzējiem ir jāiegulda finanšu līdzekļi minētajos fondos vai jāpilda universālo pakalpojumu nodrošināšanas saistības. Šādi ir atļauts finansēt tikai 3. pantā minētos pakalpojumus.	1. Sākot no 2009. gada 1. janvāra 2010. gada 31. decembra dalībvalstis nepiešķir un nepatur spēkā ar pasta pakalpojumu ieviešanu un sniegšanu saistītas ekskluzīvas vai īpašas tiesības. Vispārējo pakalpojumu nodrošināšanu dalībvalstis var finansēt atbilstīgi vienai vai vairākām 2., 3. un 4. punktā minētajām iespējām vai citiem līdzekļiem, kas atbilst ar EK līgumam. 2. Dalībvalstis var nodrošināt vispārējos pakalpojumus, saskaņā ar spēkā esošajiem valsts iepirkuma noteikumiem izmantojot valsts iepirkuma procedūras. 3. Gadījumos, kad dalībvalstis konstatē, ka šajā direktīvā paredzētās vispārējo pakalpojumu saistības attiecībā uz vispārējo pakalpojumu sniedzēju(-iem) ir saistītas ar tirajām izmaksām un negodīgu finansiālo apgrūtinājumu, tās var rīkoties šādi: (a) izveidot mehānismus, kas paredz kompensēt iesaistītā(-o) uzņēmuma(-u) izmaksas ar valsts līdzekļiem; (b) sadalīt vispārējo pakalpojumu saistību tīrās izmaksas starp pakalpojumu sniedzējiem un/vai lietotājiem. 4. Ja tīrās izmaksas sadala saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis var veidot kompensāciju fondus, kuru līdzekļus veido pakalpojumu sniedzēju un/vai lietotāju maksājumi un kurus šim nolūkam pārvalda no labumguvēja vai labumguvējiem neatkarīgas iestādes. Dalībvalstis var noteikt, ka par atļauju piešķiršanu saskaņā ar 9. panta 2. punktu pakalpojumu sniedzējiem ir jāiegulda finanšu līdzekļi minētajos fondos vai jāpilda universālo pakalpojumu nodrošināšanas saistības. Šādi ir atļauts finansēt tikai 3. pantā minētos pakalpojumus. 5. Veidojot kompensāciju fondus un nosakot 3. un 4. punktā minēto finanšu līdzekļu apmēru, dalībvalstis nodrošina pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principa ievērošanu. Saskaņā ar 3. un 4. punktu pieņemto lēmumu pamatā ir objektīvi un pārbaudāmi kritēriji un šos lēmumus publisko.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Veidojot kompensāciju fondus un nosakot 3. un 4. punktā minēto finanšu līdzekļu apmēru, dalībvalstis nodrošina pārredzamības, nediskriminācijas un proporcionalitātes principa ievērošanu. Saskaņā ar 3. un 4. punktu pieņemto lēmumu pamatā ir objektīvi un pārbaudāmi kritēriji un šos lēmumus publisko.	6. <u>Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka neviens no iepriekš minētiem noteikumiem negarantē universālā pakalpojuma izmaksu ilgtspējīgu finansējumu, tā var rezervēt atsevišķus pakalpojumus konkrētam pakalpojumu sniedzējam. Iespējamie rezervētie pakalpojumi ir vienkāršo iekšzemes vai ienākošo pārrobežu sūtījumu savākšana, šķirošana, pārvadāšana un piegāde neatkarīgi no sūtījuma veida atbilstoši svara un tarifu ierobežojumiem.</u> <u>No 2009. gada 1. janvāra svars nedrīkst pārsniegt 50 gr. Svara ierobežojumu nepiemēro sūtījumam, kura cena ir vienāda vai lielāka par zemākās svara kategorijas steidzama sūtījuma tarifu, kas reizināts ar 2,5.</u> <u>Bezmaksas pasta pakalpojumiem neredzīgajiem un vājredzīgajiem, var piemērot izņēmumus attiecībā uz svara ierobežojumiem.</u> <u>Lai nodrošinātu universālā pakalpojuma sniegšanu, vajadzības gadījumā, piemēram, sakarā ar dalībvalsts pasta pakalpojumu specifiku, izejošie pārrobežu sūtījumi var tikt rezervēti, ievērojot minētos svara un cenu ierobežojumus.</u> 7. Komisija veic pētījumu ar mērķi novērtēt visu finansēšanas līdzekļu efektivitāti, ņemot vērā dalībvalstīs īstenotās paraugprakses, kā arī universālā pakalpojuma atbilstību lietotāju vajadzībām. Pamatojoties uz minēto pētījumu, pēc plašām konsultācijām ar visām ieinteresētajām pusēm Komisija pirms 2010. gada 31. decembra iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram pievienots priekšlikums, kas, iespējams, apstiprina pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pabeigšanu 2012. gadā.

Pamatojums

Šis grozījums atbilst 2. ieteikumam attiecībā uz Direktīvas nr. 97/67/EK 17. apsvērumu. Ir svarīgi, lai Komisija izstrādātu ziņojumu par alternatīvo finansēšanas veidu efektivitāti. Līdz 2012. gadam dalībvalstīs, kas to uzskata par vajadzīgu, rezervēto pakalpojumu nozare ir jāsaglabā atbilstoši Direktīvā nr. 97/67/EK paredzētiem noteikumiem.

7. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 9. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas saskaņā ar 3. panta noteikumiem nepieder pie vispārējiem pakalpojumiem, dalībvalstis var ieviest vispārīgas atļaujas, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību pamatprasībām. 2. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas saskaņā ar 3. panta noteikumiem pieder pie vispārējiem pakalpojumiem, dalībvalstis var ieviest atļauju, tostarp individuālu licenču piešķiršanas procedūras, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību pamatprasībām un lai garantētu vispārējos pakalpojumus. Piešķirot atļaujas, var: — pēc vajadzības noteikt vispārējo pakalpojumu sniegšanas saistības, — ja vajag, noteikt prasības, kas attiecas uz attiecīgo pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un izpildi, — pēc vajadzības noteikt pienākumu iemaksāt finanšu līdzekļus 7. pantā minētajos izmaksu sadales mehānismos. Izņemot gadījumus, kad atļauju piešķir uzņēmumiem, kas saskaņā ar 4. pantu ir izraudzīti vispārējo pakalpojumu sniedzēji, atļaujas nedrīkst: — būt ierobežotas skaita ziņā, — paredzēt pakalpojumu sniedzējiem vispārējo pakalpojumu saistības un vienlaicīgi prasīt ieguldīt finanšu līdzekļus izmaksu sadales mehānismos, ja kvalitātes, pieejamības un izpildes prasības ir vienas un tās pašas, — piemērot paralēlus nosacījumus, ko uzņēmumiem piemēro saskaņā ar citiem, ar nozari nesaistītiem valsts tiesību aktiem, — noteikt tehniskus vai darbības nosacījumus, kas nav saistīti ar šajā direktīvā paredzēto saistību izpildi.	1. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas saskaņā ar 3. panta noteikumiem nav universāls pakalpojums, dalībvalstis var ieviest vispārīgas atļaujas, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību pamatprasībām. 2. Attiecībā uz pakalpojumiem, kas saskaņā ar 3. panta noteikumiem ir universāls pakalpojums, dalībvalstis var ieviest atļauju, tostarp individuālu licenču piešķiršanas procedūras, ciktāl tas vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību pamatprasībām un lai garantētu universālo pakalpojumu. Piešķirot atļaujas, var: — pēc vajadzības noteikt universālā pakalpojuma sniegšanas saistības, — ja vajag, noteikt prasības, kas attiecas uz attiecīgo pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un izpildi, — pēc vajadzības noteikt pienākumu iemaksāt finanšu līdzekļus 7. pantā minētajos izmaksu sadales mehānismos. — noteikt arī papildu prasības par atbilstošu pakalpojumu kvalitāti, pieejamību un sniegšanu. Šīs prasības, kas atbilst Kopienas tiesībām, var saistīties ar sociāliem un vides apsvērumiem, — ievērot prasību iemaksāt līdzekļus 7. pantā minētajos izmaksu sadales mehānismos, — ievērot prasību nodrošināt darbiniekiem, kas agrāk uzņēmušies šo pakalpojumu sniegšanu, tiesības, kas viņiem pienāktos, ja tiktu īstenoti Direktīvā 77/187/EEK paredzētie pasākumi. Reglamentējošajai iestādei jāstādā darbinieku saraksts un jāpaskaidro viņu līgumtiesības. Izņemot gadījumus, kad atļauju piešķir uzņēmumiem, kas saskaņā ar 4. pantu ir izraudzīti par universālā pakalpojuma sniedzējiem, atļaujas nedrīkst: — būt ierobežotas skaita ziņā, — paredzēt pakalpojumu sniedzējiem universālā pakalpojuma saistības un vienlaicīgi prasīt ieguldīt finanšu līdzekļus izmaksu sadales mehānismos, ja kvalitātes, pieejamības un izpildes prasības ir vienas un tās pašas, — piemērot paralēlus nosacījumus, ko uzņēmumiem piemēro saskaņā ar citiem, ar nozari nesaistītiem valsts tiesību aktiem, — noteikt tehniskus vai darbības nosacījumus, kas nav saistīti ar šajā direktīvā paredzēto saistību izpildi.

Pamatojums

Līdz 2009. gada beigām Komisija publicēs jaunu pētījumu par to, kā universālo pakalpojumu nodrošināt lietotājiem gan Eiropas pilsētās, gan lauku reģionos. Starplaikā būtu jā saglabā *status quo*, tostarp rezervēto pakalpojumu jomā.

8. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 19. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas sniedz pasta pakalpojumus, piemēro pārredzamas, vienkāršas un nesadārdzinātas pasta pakalpojumu lietotāju sūdzību izskatīšanas procedūras, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar zudumu, nolaupīšanu, sabojāšanu vai neatbilstību pakalpojumu kvalitātes standartiem (tostarp procedūras atbildības noteikšanai, ja ir iesaistīts vairāk nekā viens operators).	Dalībvalstis nodrošina, ka <u>visi</u> uzņēmumi, kas sniedz pasta pakalpojumus, piemēro pārredzamas, vienkāršas un nesadārdzinātas pasta pakalpojumu lietotāju sūdzību izskatīšanas procedūras, jo īpaši gadījumos, kas saistīti ar zudumu, nolaupīšanu, sabojāšanu vai neatbilstību pakalpojumu kvalitātes standartiem (tostarp procedūras atbildības noteikšanai, ja ir iesaistīts vairāk nekā viens operators).

Pamatojums

Ir svarīgi nodrošināt, lai tās pašas procedūras tiktu attiecinātas uz visiem uzņēmumiem, kas sniedz pasta pakalpojumus, ne tikai uz tiem, kuri sniedz universālo pakalpojumu.

9. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 21. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisijai palīdz komiteja.	1. Komisijai palīdz komiteja. Komitejas sastāvā ietilpst visu dalībvalstu pārstāvji un katras dalībvalsts vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji.

Pamatojums

Par minētajiem pasākumiem informē saskaņā ar 21. pantu izveidoto komiteju, kas pārrauga, kā attīstās dalībvalstu pasākumi, ko tās veic, lai nodrošinātu universālā pakalpojuma sniegšanu. Ir svarīgi, lai šīs komitejas sastāvā būtu katras dalībvalsts vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji, kuru viedokļi var atšķirties no attiecīgo dalībvalstu viedokļiem.

10. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 22a. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas sniedz pasta pakalpojumus, sniedz visu informāciju, tostarp finansiālu informāciju un ar vispārējo pakalpojumu sniegšanu saistītu informāciju, kas vajadzīga šādiem nolūkiem: (a) lai valsts regulatīvās iestādes varētu nodrošināt šīs direktīvas noteikumu vai saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu lēmumu izpildi; (b) skaidri noteiktiem statistikas mērķiem.	1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumi, kas sniedz pasta pakalpojumus, sniedz visu <u>attiecīgo</u> informāciju <u>saprātīgi</u> pamatotā apjomā, tostarp finansiālu informāciju un ar vispārējo universālā pakalpojuma sniegšanu saistītu informāciju, kas vajadzīga šādiem nolūkiem: (a) lai valsts regulatīvās iestādes varētu nodrošināt šīs direktīvas noteikumu vai saskaņā ar šo direktīvu pieņemtu lēmumu izpildi; (b) skaidri noteiktiem statistikas mērķiem.
2. Uzņēmumi sniedz minēto informāciju pēc pieprasījuma, nekavējoties, noteiktajā termiņā un tik sīkā izklāstā, kā to prasa valsts regulatīvās iestādes. Valsts regulatīvo iestāžu pieprasītā informācija ir proporcionāla šo iestāžu veicamajiem pienākumiem. Valsts regulatīvās iestādes informācijas pieprasījumus pienācīgi pamato.	2. Uzņēmumi sniedz minēto informāciju pēc pieprasījuma, nekavējoties, noteiktajā termiņā un tik sīkā izklāstā, kā to prasa valsts regulatīvās iestādes. Valsts regulatīvo iestāžu pieprasītā informācija ir proporcionāla šo iestāžu veicamajiem pienākumiem. Valsts regulatīvās iestādes informācijas pieprasījumus pienācīgi pamato.

Pamatojums

Formulējumam jābūt tādām, lai tiktu skaidri norādīta attiecīgajam pasta uzņēmumam noteiktās prasības pamatotība un saprātīgums un, lai paziņošanas pienākums tiktu attiecināts tikai uz universālo pakalpojumu.

11. grozījums

Direktīvas 97/67/EK 23. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Katru trešo gadu un pirmoreiz vēlākais 2011. gada 31. decembrī Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, iekļaujot atbilstīgu informāciju par nozares attīstību, jo īpaši tās ekonomiskajiem, sociālajiem, nodarbinātības modeļiem un tehniskajiem aspektiem, un par pakalpojumu kvalitāti. Pēc vajadzības ziņojumam pievieno priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.	Katru trešo gadu un pirmoreiz vēlākais 2011. gada 31. decembrī Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, iekļaujot atbilstīgu informāciju par nozares attīstību, jo īpaši tās ekonomiskajiem, sociālajiem, nodarbinātības modeļiem un tehniskajiem aspektiem, un par pakalpojumu kvalitāti. <u>Ziņojumā tiek sniegta arī detalizēta analīze par esošo un iespējamo ietekmi nākotnē uz liberalizācijas procesā iesaistītajiem reģioniem, sevišķu uzmanību veltot kalnu reģioniem, kuriem, salīdzinot ar citiem reģioniem, ir īpašas vajadzības, un pēc vajadzības ziņojumam pievieno priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei.</u>

Pamatojums

Ir svarīgi, lai ziņojumā tiktu aplūkota ne tikai direktīvas ietekme dalībvalstu līmenī, bet arī ietekme reģionālajā līmenī.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

III. Kārtība

Nosaukums	Priekšlikums direktīvai, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi
Atsauces	COM (2006) 594 galīgā redakcija — 2006/0196 (COD)
Juridiskais pamats	265. panta pirmais punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Padomes pieprasījuma datums/Komisijas vēstules datums	22.11.2006
Priekšsēdētāja/Biroja lēmuma datums	9.1.2007
Atbildīgā komisija	Ekonomikas un sociālās politikas komisija (ECOS)
Ziņotāja	Elina Lehto kdze (FIN, PES)
Paskaidrojuma raksts	5.2.2007
Izskatīts komisijā	30.3.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	30.3.2007

Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	2007. gada 6. jūnijā
Iepriekšējie Komitejas atzinumi	Atzinums par Eiropas Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (COM(2000) 319 galīgā redakcija, <i>CdR 309/2000 fin</i> ⁽¹⁾); Atzinums par Eiropas Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (COM(95) 227 galīgā redakcija, <i>CdR 422/1995 fin</i> ⁽²⁾)

⁽¹⁾ OV C 144, 16.5.2001, 20. lpp.

⁽²⁾ OV C 337, 11.11.1996, 28. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “ES stratēģija dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai”

(2007/C 197/08)

REĢIONU KOMITEJA,

- atzinīgi vērtē to, ka Komisija neplāno vairumā dalībvalstu ieviestos valstu līmeņa pasākumus aizstāt ar Kopienas līmeņa pasākumiem vai izstrādāt saskaņotas tiesību normas alkohola radītā kaitējuma novēršanai; atbalsta Komisijas viedokli, ka vairumā dalībvalstu ieviestie valsts līmeņa pasākumi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantu un subsidiaritātes principu ir valstu kompetencē;
- norāda, ka Komisijai, veicot ieplānoto dažādās dalībvalstīs ieviesto pasākumu salīdzinājumu un izzinot paraugprakses piemērus, un jo īpaši nosakot jomas, kurās — kā uzskata Komisija — varētu panākt lielāku progresu, jāievēro līgumos noteiktās Komisijas pilnvaras un tai izvirzītie mērķi;
- atbalsta Komisijas viedokli, ka Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantā ir noteikta Eiropas Savienības un dalībvalstu kompetenču viennozīmīga sadale veselības jomā, Savienībai saturiskā ziņā paredzot vienīgi papildinošu lomu, t.i. iespēju papildināt dalībvalstu īstenoto politiku;
- neatbalsta Komisijas viedokli, ka ir jāizstrādā jēdziena “liels un pārmērīgs alkohola patēriņš” kopīga definīcija, lai aizkavētu un ierobežotu alkohola patēriņu lielā un pārmērīgā daudzumā;
- izsaka šaubas par to, vai Komisijas priekšlikums analizēt atšķirības alkohola lietošanas ieradumos dažādās valstīs, pēc vecuma un dzimuma, ir lietderīgs pasākums. Tas attiecas arī uz Komisijas ierosināto sistēmu, lai izstrādātu elastīgas un standartizētas definīcijas ar alkohola patēriņu saistītiem datiem, kā arī veiktu atkārtotus un salīdzināmus apsekojumus par alkohola patēriņu. Ņemot vērā dažādās valstīs pastāvošās atšķirīgās alkohola lietošanas tradīcijas (kā to atzinusi arī Komisija), šādas sistēmas efektivitāte būtu pavisam ierobežota

I. Politiskie ieteikumi

Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES stratēģija dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai"

COM(2006) 625 galīgā redakcija

REĢIONU KOMITEJA

par Komisijas paziņojumu

1. norāda, ka alkohola kaitīga un bīstama patēriņa radītie riski veselībai jau ilgu laiku ir sabiedrībā un politiskajās aprindās plaši apspriests temats. Tādēļ ir saprotams, ka Eiropas Komisija pievēršas šim jautājumam un īpašu uzmanību velta tādām problēmām kā alkohola liela un pārmērīga patēriņa novēršana un ierobežošana, kā arī alkohola patēriņš nepilngadīgo vidū, alkohola ietekmē izraisīti satiksmes negadījumi un embrionālais alkohola sindroms;

2. uzskata, ka, ņemot vērā dalībvalstīs pastāvošās atšķirīgās alkohola patēriņa tradīcijas, ir svarīgi panākt, lai paziņojumā uzmanība tiktu pievērsta nevis jautājumam par alkohola lietošanu kā tādu, bet gan jautājumam par alkohola pārmērīgu lietošanu un šādas rīcības nelabvēlīgo ietekmi;

3. atzinīgi vērtē to, ka Komisija neplāno vairumā dalībvalstu ieviestos valsts līmeņa pasākumus aizstāt ar Kopienas līmeņa pasākumiem vai izstrādāt saskaņotas tiesību normas alkohola radītā kaitējuma novēršanai; atbalsta Komisijas viedokli, ka vairumā dalībvalstu ieviestie valsts līmeņa pasākumi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantu un subsidiaritātes principu ir valsts kompetencē;

4. šajā sakarā norāda, ka Komisijai, veicot iepiņānoto dažādās dalībvalstīs ieviesto pasākumu salīdzinājumu un izziņot paraugprakses piemērus, un jo īpaši nosakot jomas, kurās — kā uzskata Komisija — varētu panākt lielāku progresu, jāievēro līgumos noteiktās Komisijas pilnvaras un tai izvirzītie mērķi;

5. atzinīgi vērtē to, ka Komisija, apspriežot pasākumus, kuru mērķis ir atbalstīt un papildināt dalībvalstu politiku šajā jomā, īpašu uzmanību pievērš Eiropas Savienībā pastāvošajām ļoti atšķirīgajām alkohola lietošanas tradīcijām un ieražām;

par uzdevumu rīkoties

6. atbalsta Komisijas viedokli, ka Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantā ir noteikta Eiropas Savienības un dalībvalstu kompetenču viennozīmīga sadale veselības jomā, Savienībai saturiskā ziņā paredzot vienīgi papildinošu lomu, t.i. iespēju papildināt dalībvalstu īstenoto politiku;

7. atbalsta Komisijas viedokli, ka daudzās dalībvalstīs ir izstrādātas plašas stratēģijas, lai novērstu alkohola kaitīga un

bīstama patēriņa nelabvēlīgo ietekmi uz veselību, un vairumā dalībvalstu jau ir īstenoti pasākumi alkohola radītā kaitējuma samazināšanai;

8. ņem vērā Komisijas stratēģiju, kuras mērķis ir sniegt atbalstu dalībvalstīm alkohola radītā kaitējuma samazināšanai, tomēr, ievērojot subsidiaritātes principu, kā arī ņemot vērā Komisijas paziņojumā iekļauto atziņu par alkohola lietošanas atšķirīgajām tradīcijām, neatbalsta uzskatu, ka problēmas, kas dažādās dalībvalstīs varētu būt līdzīgas, noteikti būtu jāsīnisa ES mērogā;

par vajadzību rīkoties

9. atbalsta Komisijas viedokli, ka kaitīgs un bīstams alkohola patēriņš ievērojami ietekmē iedzīvotāju veselību un līdz ar to palielinās izmaksas veselības aprūpes un veselības apdrošināšanas, tiesībaizsardzības un sabiedriskās kārtības uzturēšanas jomā, kā arī izmaksas darba vietā, tādējādi ietekmējot ekonomikas attīstību un sabiedrību kā tādu. Alkohola lietošana visnelabvēlīgāk ietekmē jauniešus. Tādēļ patiesi nepieciešama tādu stratēģiju izstrāde, kuru mērķis ir novērst alkohola kaitīgu patēriņu un cīnīties ar tā sekām.;

par svarīgākajām jomām un paraugpraksi

10. atbalsta Komisijas viedokli, ka alkohola kaitīgs patēriņš jo īpaši jauniešu vidū negatīvi ietekmē ne vien viņu veselību un sociālo labklājību, bet arī sasniegto izglītības līmeni un viņu līdzdalību savas kopienas sociālajā un demokrātijas dzīvē. Turklāt Komiteja ir arī novērojusi, ka daudzās ES dalībvalstīs nepilngadīgi jaunieši aizvien vairāk lieto alkoholu pārmērīgā daudzumā. Tādēļ ir īpaši svarīgi dalībvalstīs apspriest reglamentējošus pasākumus, kas novērstu alkohola lietošanu nepilngadīgo vidū un jauniešiem neļautu veidot alkohola kaitīga patēriņa ieražas, un jo sevišķi rūpīgi pārdomāt un sagatavot tiesību aktus, kā arī ņemt vērā citu dalībvalstu gūto pieredzi, lai pasākumu represīvā rakstura dēļ neklātu grūtāk aizsniegt attiecīgās personas;

11. atbalsta Komisijas viedokli, ka, efektīvi ieviešot valsts un reģionāla līmeņa pasākumus, lai novērstu alkohola patēriņu autovadītāju vidū, ievērojami varētu samazināt autokatastrofās bojā gājušo personu, kā arī iegūto traumu un personu ar invaliditāti skaitu;

12. iesaka Komisijai, īstenojot paziņojumā minēto ieceri par vienota datu kopuma izveidi ES līmenī, veikt pasākumus, lai novērtētu alkohola mērena patēriņa sekas, kā arī izstrādātu jēdziena "kaitīgs un riskants alkohola patēriņš" kopīgu definīciju;

13. neatbalsta Komisijas viedokli, ka ir jāizstrādā jēdziena "liels un pārmērīgs alkohola patēriņš" kopīga definīcija, lai aizkavētu un ierobežotu alkohola patēriņu lielā un pārmērīgā daudzumā;

14. atbalstītu pētījumu par politisko stratēģiju izmaksām un ieguvumiem, jo tas palīdzētu novertēt arī dažādu alkohola radītā kaitējuma samazināšanai paredzētu kampaņu ietekmi;

15. izsaka šaubas par to, vai Komisijas priekšlikums analizēt atšķirības alkohola lietošanas ieradumos dažādās valstīs, pēc vecuma un dzimuma, ir lietderīgs pasākums. Tas attiecas arī uz Komisijas ierosināto sistēmu, lai izstrādātu elastīgas un standartizētas definīcijas ar alkohola patēriņu saistītiem datiem, kā arī veiktu atkārtotus un salīdzināmus apsekojumus par alkohola patēriņu. Ņemot vērā dažādās valstīs pastāvošās atšķirīgās alkohola lietošanas tradīcijas (kā to atzinusi arī Komisija), šādas sistēmas efektivitāte būtu pavisam ierobežota;

16. neskatoties uz to, Komiteja tomēr īpaši uzsver, ka, īstenojot ES stratēģiju dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai, nav pieļaujams radīt papildu izdevumus reģionālajām un vietējām pašvaldībām;

par rīcības līmeņiem

17. ņemot vērā to, ka Komisija viennozīmīgi atzinusi dalībvalstu visaptverošo kompetenci, Komiteja atbalsta Komisijas centienus trīs dažādos rīcības līmeņos ierosināt un veicināt pasākumus, lai mazinātu alkohola kaitīga un bīstama patēriņa nelabvēlīgo ietekmi uz veselību;

18. principā atzinīgi vērtē pasākumus, lai atbalstītu stratēģijas alkohola lietošanas samazināšanai nepilngadīgo vidū, īpaši uzsverot nepieciešamību šajā jomā sadarboties ar dalībvalstīm, un iesaka Komisijas ierosināto foruma "Alkohols un veselība" izveidi iekļaut iniciatīvā "Diēta, fiziskā aktivitāte un veselība — Eiropas rīcības platforma", lai nodrošinātu gan saskaņotu pieeju, gan arī izpildītu Komisijas atkārtoto prasību par birokrātijas un iestāžu skaita samazināšanu. Īstenojot ES līmeņa pasākumus alkohola patēriņa samazināšanas un veselības aizsardzības jomā, galvenā uzmanība jāpievērš zināšanu un paraugprakses apmaiņai, pamatojoties uz jau pastāvošajiem valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pasākumiem;

19. atbalsta Komisijas nodomu 7. pētniecības pamatprogrammas ietvaros pārbaudīt, kā Eiropas līmeņa pētījumu atziņas var izmantot ES stratēģijā dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai;

20. īpaši atbalsta to, ka Komisija savā paziņojumā ir pievērsusies dalībvalstu īstenotajiem pasākumiem un izmantoto pieeju

alkohola kaitīga patēriņa mazināšanai un šos pasākumus un pieeju ir ņēmusi vērā. Šajā sakarā Komiteja atbalsta Komisijas viedokli, ka dalībvalstu specifiskie veselības aizsardzības pasākumi alkohola radītā kaitējuma samazināšanai pamatojas uz attiecīgās valsts kultūras tradīcijām;

21. īpaši atbalsta Komisijas viedokli, ka valsts līmeņa stratēģiju ietekme ir lielāka, ja to atbalstam tiek īstenoti pasākumi vietējo pašvaldību un vietējo kopienu līmenī. Šajā sakarā Komiteja atbalsta to, ka saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantā Eiropas Savienībai noteikto kompetenci tā savos pasākumos iesaista vietējā un reģionālā līmeņa lēmumu pieņēmējus;

22. piekrīt Komisijas viedoklim, ka vietējās kopienas var dot ieguldījumu preventīvās un atbalsta stratēģijās, kuru mērķis ir iedzīvotāju aizsardzība no alkohola radītā kaitējuma. Komiteja tomēr uzsver, ka šāda pieeja daudzās vietās jau tiek piemērota, un tādēļ ņem vērā Komisijas stratēģiju vietējo un reģionālo pašvaldību atbalstam;

23. attiecībā uz pasākumu koordināciju ES līmenī Komiteja norāda uz Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. panta pēdējo daļu, kur veselības jomā ir noteikta viennozīmīga kompetenču sadale starp Eiropas Savienību un dalībvalstīm. Savienībai saturiskā ziņā ir paredzēta vienīgi papildinoša loma, t.i., iespēja papildināt dalībvalstu īstenoto politiku. Nav pieļaujams, ka Komisijas centieni uzlabot politisko lēmumu saskaņotību negatīvi ietekmētu šo viennozīmīgo kompetenču sadali. Tādēļ Komiteja noraida Komisijas paziņojumā minēto iespēju ieviest vienotas brīdinājuma zīmes uz etiķetēm un īpaši atbalsta pašregulācijas izmantošanu reklāmas jomā;

par secinājumiem

24. atbalsta Komisijas viedokli, ka Komisija alkohola radītā kaitējuma mazināšanas stratēģijā var dot visnozīmīgāko ieguldījumu, atbalstot dalībvalstu politikas un stratēģijas šajā jomā. Tas atbilst arī Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 152. pantā noteiktajiem principiem. Komiteja īpaši atbalsta to, ka Komisija, ņemot vērā skaidro kompetenču sadali starp ES un dalībvalstīm, neplāno izvirzīt jaunus tiesību aktu priekšlikumus;

25. atbalsta to, ka Komisija, īstenojot stratēģiju, īpaši uzsver subsidiaritātes un administratīvās vienkāršošanas principus.

Briselē, 2007. gada 6. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES stratēģija dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai"
Atsauces dokuments	COM (2006) 625 galīgā redakcija
Juridiskais pamats	Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 265. panta 1. daļa
Reglamentā noteiktā kārtība	—
Komisijas vēstules datums	24.10.2006
Priekšsēdētāja lēmuma datums	25.4.2006
Atbildīgā komisija	Ilgtermiņa attīstības komisija (DEVE)
Ziņotājs	Volker Hoff kgs, Hesenē federālās zemes Federālo un Eiropas lietu ministrs (DE/EVP)
Paskaidrojuma raksts	22.12.2006
Izskatīts komisijā	6.3.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	6.3.2007
Komisijas balsojuma rezultāts	pieņemts ar balsu vairākumu
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6.6.2007
Iepriekšējais Komitejas atzinums	—

Reģionu komitejas atzinums “Pārvaldība “Eiropas konsensa attīstības jomā” kontekstā”

(2007/C 197/09)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka demokrātiska pārvaldība ir Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas pamatā, un tai jābalstās uz plašu pieeju, labāka pārvaldība ir sekmīgas attīstības politikas atslēga. Minētās pārvaldības pamatelements ir atzīt faktu, ka vislabākie lēmumi tiek pieņemti pilsoņiem iespējami tuvākajā līmenī.
- uzskata, ka ir nepietiekami norādīt, ka “vietējām iestādēm var būt būtiska loma Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā”, jo pārvaldības īstenošanas priekšnoteikums ir uz pārredzamības un iedzīvotāju līdzdalības principiem balstītas pārvaldes ieviešana visos valsts varas līmeņos, ievērojot subsidiaritāti; tādēļ
- uzskata, ka, ņemot vērā minētos apstākļus, īpaši attiecībā uz valstīm, kas robežojas ar Vidusjūru (uz vairākām no šīm valstīm attiecas arī Āfrikas stratēģija), ir jāatgādina ieteikumi, kurus Komiteja jau ir iekļāvusi 2005. gada 13. oktobra atzinumā CdR 142/2005 par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības desmito gadadienu — un aicina Eiropas Komisiju izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu vietējo pašvaldību forumu. RK ir apņēmusies veicināt foruma izveidi;
- vērš uzmanību uz finansiālo atbalstu, ko ir pelnījusi vietējā līmeņa pārvaldība: maksimālie 15 % no 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) regulā paredzētās budžeta palīdzības, kas domāta vienlaicīgi gan pilsoniskās sabiedrības, gan tehniskās sadarbības, gan pārvaldības atbalstam, ja tās nav kādas prioritāras jomas sastāvdaļas, Komitejai šķiet nepietiekami; minētā summa būtu jāpaaugstina vismaz līdz 25 %, lai vienlaicīgi nosegtu gan valsts, gan vietējo dimensiju;
- lūdz Eiropas Komisijai saskaņā ar mērķiem, kas noteikti tās nolīgumā ar Komiteju attīstībai un decentralizētas sadarbības veicināšanai, sniegt tehnisku un finansiālu atbalstu, kā arī sadarboties ar RK, lai izveidotu decentralizētas sadarbības biržu nolūkā atvieglot un labāk koordinēt decentralizētas sadarbības pasākumus starp ES vietējām un reģionālajām pašvaldībām un pašvaldībām trešās, jaunattīstības valstīs.

I. Politiskie ieteikumi

Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu "Pārvaldība "Eiropas konsensa attīstības jomā" kontekstā ceļā uz saskaņotu Eiropas Savienības līmeņa pieeju"

COM(2006) 421 galīgā redakcija — SEC(2006) 1020, SEC(2006) 1021, SEC(2006) 1022.

REĢIONU KOMITEJA

1. piekrist vairākām Komisijas paziņojuma pamatnostādnēm, atbilstoši kurām:

a) demokrātiska pārvaldība ir Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas pamatā, un tai jābalstās uz plašu pieeju: tā nedrīkst aprobežoties tikai ar korupcijas apkarošanu, bet tai jāizriet no dažādu faktoru mijiedarbības, kuru nevainojama darbība nosaka valsts dzīvi un progresu par labu visiem;

b) priekšroka dodama līdzdalībai un politiskajam dialogam, nevis no ārienes izvirzītiem nosacījumiem, kas var negatīvi ietekmēt iedzīvotājus;

c) ir svarīgi saskaņā ar 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju sniegt visiem Eiropas līdzekļu donoriem kopīgus atskaites punktus, lai tie, piešķirot līdzekļus, īstenotu demokrātiskas pārvaldības principu;

2. atkārtoti uzsver principu, ko tā ir izteikusi pašiniciatīvas atzinuma par decentralizētas sadarbības nozīmi ES attīstības politikas reformā (CdR 224/2005) ieteikumos un saskaņā ar kuru labāka pārvaldība ir sekmīgas attīstības politikas atslēga un ka minētās pārvaldības pamatelements ir atzīt faktu, ka vislabākie lēmumi tiek pieņemti pilsoņiem iespējami tuvākajā līmenī;

3. tādēļ uzskata, ka Komisijas paziņotie principi nedrīkst aprobežoties ar valsts un starpvaldību līmeni, lai demokrātisku pārvaldību īstenotu efektīvi, un ir jāapzinās, cik nozīmīga ir decentralizācija un demokrātijas īstenošana vietējā līmenī; tādēļ iesaka ieplānot ne tikai mijiedarbību starp dažādām valsts dzīves nozarēm, bet arī veidot labu valsts un vietējā līmeņa pārvaldes savstarpējo saikni;

4. uzskata, ka ir nepietiekami norādīt, ka "vietējām iestādēm var būt būtiska loma Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā", jo pārvaldības īstenošanas priekšnoteikums ir uz pārredzamības un iedzīvotāju līdzdalības principiem balstītas pārvaldes ieviešana visos valsts varas līmeņos, ievērojot subsidiaritāti; tādēļ Komisijas paziņojuma īstenošanai jābalstās uz šādiem principiem:

a) pārvaldībai jāizpaužas, izveidojot uzticamas un kompetentas vietējās pašvaldības, kas spēj nodrošināt saviem iedzīvotājiem demokrātiskas decentralizācijas progresu, respektējot viņu tiesības un apmierinot viņu vajadzības;

b) visos ES — gan Komisijas, gan dalībvalstu — vadītājās sadarbības politikās un programmās ir pienācīgi jāņem vērā tas, ka jaunattīstības un pārejas perioda valstīm ir jāpiešķir līdzekļi atbilstoši pienākumiem, kas uz tām gulstas, un Eiropas pašvaldībām ir jāsaņem līdzekļi, lai piedāvātu tām atbalstu ar savu pieredzi un zinātību;

c) vietējās pārvaldības progress un šķēršļi, kas var to kavēt, ir nemitīgi jāvērtē valstu līmenī. Iegūtās atziņas ir jāapkopo reģionālos novērošanas centros, kas izveidoti kā kontaktpunkti informācijas apmaiņai starp dažādu valstu vietējiem vēlētajiem pārstāvjiem un paraugprakses izplatīšanai. Šādi novērošanas centri varētu pārraudzīt arī attiecības starp pašvaldībām attiecīgajā reģionā un pašvaldībām Eiropas Savienībā vai citos reģionos, kā to dara, piemēram, ES un Latīņamerikas Decentralizētas sadarbības novērošanas centrs Barselonā; šajā sakarā šodienas prioritāte būtu izveidot otru novērošanas centru attiecībām ar Āfrikas teritoriālajām pašvaldībām;

d) vispārēji, izstrādājot katru valsts stratēģijas dokumentu, īpaša uzmanība būtu jāpievērš decentralizācijas procesam jaunattīstības valstīs;

5. iesaka paredzēt grūtības, ar kādām var sastapties Eiropas Savienības attīstības stratēģijas pamatā esošā līdzdalības principa īstenošana attiecībās ar saņēmējvalstu valdībām, kad būs jāņem vērā pārvaldības vietējie līmeņi;

Attiecībā uz pašvaldībām jaunattīstības valstīs, īpaši ĀKK un Āfrikas valstīs

ĀKK valstis

6. pirmām kārtām iesaka uzraudzīt, lai pilnībā tiktu piemērots pārskatītā Kotonū nolīguma jaunais 4. pants, un organizēt pienācīgas decentralizēto pašvaldību konsultācijas par ES palīdzības programmu, kas apspriestas ar attiecīgās valsts valdību, detalizētiem noteikumiem;

7. uzskata, ka informācijai par minēto konsultāciju kārtību un nozīmi obligāti jābūt pieejamai attiecīgās valsts vietējo vēlēto pārstāvju apvienībām;

8. šajā sakarā atzinīgi vērtē vadlīniju izplatīšanu Komisijas delegācijām atbilstoši atzinumā CdR 224/2005 minētajam ieteikumam, lai uzlabotu delegāciju informētību par ES darbības vietējo dimensiju, īpaši pārvaldības jomā, tomēr izsaka nožēlu, ka minētie dokumenti nav nosūtīti Komitejai, lai tā būtu labi informēta;

9. uzskata, ka ir jāpārskata “pārvaldības raksturojuma” struktūra, kuras koncepcija tikai nelielā mērā ir balstīta uz līdzdalības principu un kas neveicina jūtamu progresu vietēja līmeņa demokrātiskas pārvaldības atbalsta jomā: tā tiek aplūkota nevis kā pilnvērtīga dimensija, bet saīsinātā un sadrumstalotā veidā pieminēta vairākās no deviņām aplūkotajām jomām⁽¹⁾: savukārt vairāku jomu (piemēram, tiesiska valsts, ekonomiskā pārvaldība) decentralizēta dimensija būtu jāaplūko atsevišķi;

10. tādēļ iesaka “pārvaldības iniciatīvu” jeb finanšu rezervi, kuras mērķis ir “rosināt reālas pārmaiņas un izšķirošus panākumus demokrātiskas pārvaldības jomā” plaši izmantot, lai veicinātu saikni starp valdības valsts un vietējo līmeni, ievērojot taisnīguma, pārrēķināmības un iedzīvotāju līdzdalības principus, un nepiešķirt šādu atbalstu tām valdībām, kas nav apņēmušas nodrošināt pašvaldībām finansējumu tām ar likumu noteikto uzdevumu izpildei;

11. vērš uzmanību uz finansiālo atbalstu, ko ir pelnījusi vietējā līmeņa pārvaldība: maksimālie 15 % no 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) regulā paredzētās budžeta palīdzības, kas domāta vienlaicīgi gan pilsoniskās sabiedrības, gan tehniskās sadarbības, gan pārvaldības atbalstam, ja tās nav kādas prioritāras jomas sastāvdaļa, Komitejai šķiet nepietiekami; minētā summa būtu jāpaaugstina vismaz līdz 25 %, lai vienlaicīgi nosegtu gan valsts, gan vietējo dimensiju;

Āfrika

12. atzinīgi vērtē to, ka ziņojumi, kurus atbilstoši Āfrikas salīdzinošā novērtējuma mehānismam izstrādājušas un to izstrādi “Jaunās partnerības Āfrikas attīstībai” ietvaros vadījušas pašas Āfrikas valstis, var kalpot par pamatu pārvaldības raksturojumam;

13. izsaka vēlmi, lai uzmanība un atbalsts, ko Eiropas Savienība ir gatava sniegt minētajam valstu pašnovērtējuma procesam, palielina vietējo pašvaldību līdzdalību, veicina decentralizācijas progresu un valsts rīcības programmas izstrādi, kuras mērķis būtu novērst konstatētos trūkumus;

14. atkārtoti uzsver, ka pašvaldību kapacitātes palielināšana ir galvenais mērķis, lai sabiedrība redzētu reālu progresu varas decentralizācijas īstenošanā. Rīcība šajā jomā var izpausties dažādos veidos, piemēram:

(¹) 1) politiskā/demokrātiskā pārvaldība, 2) politiskā pārvaldība/tiesiska valsts (tieslietu un tiesiskās kārtības nodrošināšanas sistēma), 3) korupcijas kontrole, 4) valsts varas iestāžu efektivitāte, 5) ekonomiskā pārvaldība, 6) iekšējā un ārējā drošība, 7) sociālā pārvaldība, 8) starptautiskais un reģionālais konteksts, 9) partnerības kvalitāte.

(a) lielāks atbalsts gan valsts, gan reģionālajiem, gan kontinenta līmeņa vietējo vēlēto pārstāvju tīkliem (piemēram, Āfrikas Pilsētu un reģionu padomes (CCRA — *Council of Cities and Regions of Africa*), kas ir Apvienoto pilsētu un vietējo pašvaldību (CGLU — *Cités et Gouvernements Locaux Unis*) Āfrikas filiāle, izveidošana); sekmīgas periodiskas Āfrikas pilsētu (*Africités*) sanāksmes, no kurām pēdējā notika Nairobi 2006. gada septembrī, liecina, ka vietējiem vēlētajiem pārstāvjiem šajā sakarā ir lielas cerības;

(b) vairāk līdzekļu tādu organizāciju efektivitātes palielināšanai, kā, piemēram PDM (*Programme pour le Développement municipal* — Programma pašvaldību attīstības atbalstam ar mītni Kotonū), kuras sniedz tehnisko atbalstu vietējiem vēlētajiem pārstāvjiem un ļauj tiem apmainīties ar idejām un pieredzi;

(c) efektīvu informācijas tehnoloģiju nodošana vietējo vēlēto pārstāvju rīcībā, jo īpaši, izmantojot Digitālās solidaritātes iniciatīvu;

15. ierosina iesaistīt organizācijas, kurās apvienojušies vietējie vēlētie pārstāvji un kas pārstāv viņu viedokli, ES un attiecīgo valstu politiskajā dialogā, īpaši ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē, kas plānota 2007. gada otrajā pusē;

Attiecībā uz pārējiem pasaules reģioniem

16. ar prieku atzīmē, ka Latīņamerikā decentralizācija tiek raksturota kā valsts modernizācijas sastāvdaļa, un izsaka vēlmi saņemt informāciju par progresu saistībā ar 2008. gadam pieteiktās programmas, kas paredzēta pārvaldības uzlabošanai Āzijas reģionā, īstenošanu;

17. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas paziņojumā pieteiktais “pārvaldības mehānisms” ir Eiropas kaimiņattiecību politikas finanšu instrumenta sastāvdaļa, un lūdz tikt iesaistīta programmas ES un partnervalstu vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbībai ar pārrobežu reģioniem īstenošanā, kas, sākot ar 2008. gadu, paredzēta starpreģionu programmā (SRP) 2007.–2010. gadam;

18. tomēr izsaka nožēlu, ka dažādos nolīgumos par kaimiņattiecību politiku, kurus ES noslēgusi ar katru attiecīgo valsti, pārvaldības vietējai dimensijai nav piešķirta pietiekama nozīme;

19. uzskata, ka, ņemot vērā minētos apstākļus, īpaši attiecībā uz valstīm, kas robežojas ar Vidusjūru (uz vairākām no šīm valstīm attiecas arī Āfrikas stratēģija), ir jāatgādina ieteikumi, kurus Komiteja jau ir iekļāvusi 2005. gada 13. oktobra atzinumā CdR 142/2005 par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības desmito gadadienu — un aicina Eiropas Komisiju izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu vietējo pašvaldību forumu. RK ir apņēmusies veicināt foruma izveidi;

Attiecībā uz ES teritoriālajām pašvaldībām

20. pirmām kārtām atgādina savā iepriekšējā atzinumā (CdR 224/2005) izteikto aicinājumu Eiropas attīstības politikā pienācīgi ņemt vērā teritoriālās pašvaldības un to, ka organizācijām, kas pārstāv minētās pašvaldības starptautiskā un Eiropas līmenī, ir jābūt iespējai risināt efektīvu dialogu ar Eiropas iestādēm;

21. gatavojas pilnībā darboties Eiropas iestādēs kā struktūra, kas pārstāv vietējās pašvaldības, kuras vienlaicīgi ir gan pārvaldības nodrošinātājas, gan tās tuvinātājas iedzīvotājiem; vēlas piedalīties ES politiskajā dialogā ar dažādiem pasaules reģioniem, īpaši ar Āfriku, un uzskata, ka pirmā šādas līdzdalības iespēja varētu būt nākamā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksme;

22. īpaši vēlas iesaistīties dialogā ar attiecīgo valstu vietējām pašvaldībām, lai apmainītos domām par decentralizācijas īstenošanu un praksi, kas veicina demokrātiskas pārvaldības progresu; tādēļ saistībā ar Kotonū nolīguma nākamo pārskatīšanu uzskata, ka iestāžu sistēmā decentralizētās pašvaldības ir pelnījušas tādu pašu uzmanību kā ekonomiskās un sociālās aprindas un ka tādēļ Reģionu komitejai varētu piemērot tādus pašus noteikumus, kādi protokolā Nr. 1.4. šobrīd paredzēti attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju;

23. atkārtoti apstiprina, ka Eiropas vietējās pašvaldības vēlas dalīties pieredzē un zinātnībā ar pašvaldībām citos pasaules

reģionos; pašvaldības jau to dara, tajā skaitā arī miera nodrošināšanas jomā, piemēram, ar "pilsētu diplomātijas" palīdzību, tomēr pārvaldības politikā to palīdzība būtu jāizmanto dažādos veidos:

- (a) rosinot Eiropas un citu pasaules reģionu vēlēto pārstāvju valstu apvienību tuvināšanos un apmaiņu;
- (b) stiprinot jau pastāvošās pašvaldību attiecības decentralizētas sadarbības jomā un vajadzības gadījumā organizējot tās konkrētam jautājumam vai ģeogrāfiskai teritorijai veltītos tiklos;
- (c) veicinot jaunas attiecības ar Eiropas un citu pasaules reģionu pašvaldību mērķsadarbības programmām.

24. lūdz Eiropas Komisijai saskaņā ar mērķiem, kas noteikti tās nolīgumā ar Komiteju attīstībai un decentralizētas sadarbības veicināšanai, sniegt tehnisku un finansiālu atbalstu, kā arī sadarbīties ar RK, lai izveidotu decentralizētas sadarbības biržu nolūkā atvieglot un labāk koordinēt decentralizētas sadarbības pasākumus starp ES vietējām un reģionālajām pašvaldībām un pašvaldībām trešās, jaunattīstības valstīs. Minētā sadarbības birža varētu izpausties kā tiešaistes pakalpojums, kurā varētu sastapties vienas puses vajadzības vai lūgumi pēc palīdzības un otras puses intereses izrādīšana vai piedāvājumi.

Briselē, 2007. gada 7. jūlijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par tematu "Pārvaldība "Eiropas konsensa attīstības jomā" kontekstā ceļā uz saskaņotu Eiropas Savienības līmeņa pieeju"
Atsauces	COM(2006) 421 galīgā redakcija — 2006/1020 (SEC) 2006/1021 (SEC) 2006/1022 (SEC)
Juridiskais pamats	EK dibināšanas līguma 265. panta 1. punkts
Reglamentā noteiktā kārtība	
Padomes pieprasījuma datums	30.8.2006
Priekšsēdētāja lēmuma datums	20.11.2006
Atbildīgā komisija	Ārējo attiecību un decentralizētas sadarbības komisija (RELEX)

Ziņotājs (-a)	Juliette Soulabaille kdze , Kornī (Corps-Nuds) padomes locekle (FR/PSE)
Paskaidrojuma raksts	30.11.2006
Izskatīts komisijā	25.1.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	29.3.2007
Komisijas balsojuma rezultāts	Pieņemts vienbalsīgi. Vienkāršotā procedūra, 26. pants
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	2007. gada 7. jūnijā
Komitejas iepriekšējie atzinumi	CdR 224/2005 fin ⁽¹⁾, "Decentralizēta sadarbība ES attīstības politikas reformā". Ziņotāja: Juliette Soulabaille kdze (FR/PSE), pieņemts plenārajā sesijā 2005. gada 16. novembrī. CdR 142/2005 fin ⁽²⁾, RK atzinums par tematu "Komisijas paziņojums "Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerības desmitā gadadiena: darba programma nākamo piecu gadu uzdevumu izpildei" (COM(2005) 139 galīgā redakcija)". Ziņotāja: Terron i Cusi kdze, (ES/PSE), pieņemts plenārajā sesijā 2005. gada 13. oktobrī. CdR 327/2003 fin ⁽³⁾, "Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerība un vietējās un reģionālās pašvaldības: koordinācijas un specifiska instrumenta decentralizētai sabiedrībai nepieciešamība". Ziņotāji: Jacques Blanc kgs, (FR/PPE) un Gianfranco Lamberti kgs (IT/PSE).

⁽¹⁾ OV C 115, 6.5.2006, 42. lpp.

⁽²⁾ OV C 81, 4.4.2006, 46. lpp.

⁽³⁾ OV C 121, 30.4.2004, 18. lpp.

Reģionu komitejas atzinums “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām”

(2007/C 197/10)

REĢIONU KOMITEJA

- **uzsver**, ka neskatoties uz to, ka kopš tās publicēšanas 2006. gada 8. novembrī iniciatīvai “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” piešķirta jauna dimensija t.i. Eiropas Komisija atteicās no leģupējās pieejas, priekšroku dodot vietējo pašvaldību augšupējai pieejai, par to netika sniegts Eiropas Komisijas oficiāls paziņojums. Minētais fakts ir ņemts vērā šajā atzinumā;
- **uzsver**, ka Reģionu komitejai kā konsultatīvai iestādei ir iespēja aktīvi piedalīties darbības programmu uzraudzībā Interreg IV un Urbact II ietvaros to uzraudzības komiteju sastāvā;
- **izsaka vēlmi** panākt Lisabonas stratēģijas uzraudzības platformas un iniciatīvas “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” sinerģiju, saglabājot katrai no tām piemītošās vērtības. Lisabonas stratēģijas uzraudzības platforma sniedz pieredzes apmaiņas iespēju nolūkā stiprināt kohēzijas politiku un Lisabonas programmu;
- **uzsver**, cik svarīga ir komunikācija un informācijas izplatīšana Eiropas līmenī, lai veiksmīgi īstenotu iniciatīvu “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām”. Šajā jomā Reģionu komitejai ir nozīmīga loma un tai ir jādarbojas saskaņoti ar Eiropas Komisiju;
- **prasa**, lai, īstenojot šo iniciatīvu, tiktu atvieglota paraugpraksi apzināšana reģionu līmenī un izstrādāti vienkārši mehānismi, kurus varētu izplatīt citos ES reģionos. Iniciatīvai “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” ir jāklūst par labu ideju un veiksmīgu iniciatīvu katalizatoru, kā tas bijis agrāk atsevišķu Kopienas iniciatīvu gadījumā.

I. Ieteikumi politikas jomā

Komisijas paziņojums: “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām”

(COM(2006) 675 galīgā redakcija)

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgos jautājumos.

1. pozitīvi **vērtē** Eiropas Komisijas nodomu ar iniciatīvas “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” palīdzību palielināt reģionālās un vietējās attīstības pasākumu efektivitāti, lietderīgi izmantojot veiksmīgu teritoriālo pieredzi un veicinot tās apriti, savstarpējo apmaiņu un piemērošanu citiem apstākļiem ar tīklu palīdzību, kas dos atjaunotu impulsu Kopienas politikas instrumentiem ekonomiskās modernizācijas un konkurētspējas uzlabošanas jomā;

2. **atzīst**, ka iniciatīva attiecas uz Reģionu komitejas institucionālās kompetences kodolu, tāpēc šajā sakarā uzskata, ka jāpalielina tās darbības un iesaistīšanas iespējas, un lūdz izmantot tās kā Eiropas Savienības reģionālo un vietējo sistēmu vienotas pārstāvības iestādes funkciju;

3. **vērš uzmanību** uz to, ka Reģionu komitejā ir izveidota platforma Lisabonas stratēģijas uzraudzībai; tā sastāv no vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas ir apņēmušās izvērtēt un izcelt minētās stratēģijas īstenošanu teritoriālajā līmenī;

4. **atzīmē**, ka izskatāmā programma ir vienīgā iniciatīva, kas nepārprotami veltīta tematiskās sadarbības veicināšanai starp vietējiem un reģionālajiem dalībniekiem bez jebkādiem ģeogrāfiskiem priekšnosacījumiem: tiem nav jāpieder pie vienas pierobežas zonas vai vienas transnacionālas telpas. Reģioniem šī programma ir potenciāli viselastīgākais Eiropas integrācijas instruments, lai stiprinātu arvien efektīvāku, integrētāku un tālājošu reģionālo politiku;

5. **atbalsta** Komisijas nodomu ar iniciatīvas “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” starpniecību Lisabonas stratēģijas perspektīvā turpināt pieredzes un paraugprakses reālu savstarpēju apmaiņu un izplatīšanu Eiropas pašvaldībās attīstības un kohēzijas jomā. Šajā sakarā EESK uzsver, ka būtiski svarīga nozīme ir reģionālo programmu pārvaldības iestāžu efektīvai un tiešai līdzdalībai iniciatīvas atbalstītajos tīklos;

6. **ņem vērā**, ka Eiropas Komisijas iniciatīvā “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” ir ievērots subsidiaritātes princips un tā ir izstrādāta kā mācību, savstarpējās saiknes un to labāko rezultātu piesaistīšanas process, kas ar teritoriālās sadarbības starpniecību panākti reģionālā/vietējā līmenī, lai sasniegtu Lisabonas un Gēteborgas mērķus. Tomēr Komiteja uzskata, ka šāda līmeņa nosti-

pināšana politiskā aspektā nav nodalāma no Eiropas reģionālās politikas veiksmīga rezultāta;

7. tādēļ **ierosina** Eiropas Komisijai kopīgā konferencē ar Reģionu komiteju reizi gadā apspriest iniciatīvas īstenošanas gaitu un tās skartos tematus.

Reģionu un pilsētu nozīme.

8. **norāda**, ka iniciatīva “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām” ir jāuztver kā papildinājums pastāvošajiem starpreģionu sadarbības veidiem, īpaši tādēļ, ka minētā sadarbība tika stiprināta ar jauno reģionālās politikas mērķi “Eiropas teritoriālā sadarbība”. Šajā sakarā ir jānodrošina, lai *INTERREG III* ietvaros sāktais atbalsts reģionālo un vietējo pašvaldību un Eiropas reģionu sadarbībai arī turpmāk tiktu piešķirts pietiekamā līmenī;

9. **uzskata**, ka ir jāprecizē reģionu un pilsētu sadarbības noteikumi. Abi institucionālie līmeņi ir gan citēti, gan aplūkoti Komisijas dokumentos, tomēr tajos atsauce tiek izdarīta galvenokārt uz reģionu tīkliem. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka gan reģioniem, gan pilsētām ir tiesības piedalīties “*Interreg IV C*” un “*Urbact 2007-2013*” programmās, pirmajā gadījumā jāatzīst reģionu, bet otrajā — pilsētu virzītājspēka loma; turklāt uzskata, ka būtu īpaši lietderīgi un konstruktīvi veicināt enerģisku dalībnieku un iestāžu kā partneru līdzdalību reģionos un pilsētās;

10. **aicina** Komisiju darboties pārredzamāk nekā agrāk. Pašlaik jau darbojošos tīklu darba plānam, kā arī dažādu jau notikušo tikšanos pārskatiem, iepriekšējiem rezultātiem un paraugpraxeī, tīklu līderu adresēm, lai vajadzības gadījumā interesei varētu ar viņiem sazināties un izmantot rezultātus, jābūt pieejamiem vismaz internetā. Būtu arī vēlams, lai Komisija paredzētu izveidot tīmekļa vietni, kurā iesaistītie dalībnieki varētu atrast partnerus un citu nepieciešamo informāciju.

Ātrāka izskatīšanas iespēja.

11. **secina**, ka COTER komisijas 2007. gada 31. janvāra un 16. marta sanāksmju ietvaros notikušo tikšanos un debašu rezultātā, kā arī sakarā ar pēdējā sanāksmē apstiprināto atzinuma projektu, Eiropas Komisija ir aktualizējusi un precizējusi savu nostāju saistībā ar iniciatīvu “Reģioni ekonomiskām pārmaiņām”. Neskatoties uz to, ka Komisija to vēl nav oficiāli publicējusi nevienā dokumentā, attiecībā uz darbību izvēli ātrākai izskatīšanai tiks piemērota lejupejšā pieeja. Turklāt minēto darbību īstenošana notiks atbilstīgi īpašajām darbības programmām “*Interreg IV C*” un “*Urbact II*” un to izpildes noteikumiem. Tādējādi būs iespējams nodrošināt visiem Eiropas reģioniem un pilsētām iniciatīvas pieejamību uz līdzvērtīgiem noteikumiem, kā arī šīs iniciatīvas kopējo pārredzamību;

12. vienlaikus **ierosina** publicēt paralēli attiecīgo informāciju Komisijas, kā arī Reģionu komitejas tīmekļu vietnēs un nosūtīt paziņojumu reģionu birojiem Briselē, kā arī par reģionālajiem jautājumiem atbildīgajām amatpersonām dalībvalstu pastāvīgajās pārstāvniecībās ES, lai informācija tiktu ātri izplatīta reģionos un pilsētās. Visbeidzot ir iespējams izmantot arī Komisijas informācijas birojus, kas ir izveidoti gandrīz visos ES reģionos, kā arī Kopienas atbalsta shēmas vajadzībām izveidoto veicināšanas un informācijas tīklu ES dalībvalstīs;

13. **ierosina** noteikt Reģionu komitejai aktīvas līdzdalības iespēju (apspriešanās pēc Komisijas uzaicinājuma/priekšlikuma?) darbības programmu izstrādē vai arī izveidot saziņas kanālu, lai no Komitejas nosūtītu norādījumus tehniskajām struktūrvienībām, kuras tās sagatavo.

Tīklu izmantošana iniciatīvā.

14. **saprot**, ka Komisija atzīst nepieciešamību padarīt esošos tīklus vispārīgākus un ne tik šaurus un ka tematiskajai pieejai ir pārsvars pār ģeogrāfisko. Tomēr Komiteja uzskata, ka abām minētajām pieejām īstenībā ir papildu vērtība, kas jāizmanto: tā kā tiek atzīta nepieciešamība saglabāt un atspoguļot dažādību, tematu noteikšanā ir jāņem vērā to teritoriālais atspoguļojums. Turklāt svarīgs mērķis, uz kuru jātiecas, ir dažādu tīklu sinerģija, parādot to savstarpējo papildināmību gan tematiskajā, gan teritoriālajā aspektā. Šajā sakarā Komiteja vērs uzmanību uz apgabaliem, kas ir vāji un kurus skar atpalicība;

15. **uzsver** nepieciešamību atstāt vairāk vietas vietējām iniciatīvām. Būdami vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji, Reģionu komitejas locekļi par to tikai priecājas un cer tādejādi mobilizēties, lai šī "atvērtība" nenoved pie "noslēgtības" valsts mērogā. Reģionu komiteja cer rīkoties, lai iniciatīva atbalstītu un patiesi apbalvotu tīklus, kurus uztur reģioni un pilsētas, kurām rūp strādāt kopā, lai veicinātu labākus ekonomiskās, sociālās un vides attīstības jauninājumus;

16. **uzsver** tīklu ilgtspējas jautājumu, kas nozīmē gan iespēju tos uzturēt, uz pietiekami ilgu laiku aktivizējot pastāvīgu apmaiņu (un tas izvirza resursu problēmu), gan iespēju atvieglot iesaistīšanos un mijiedarbību starp iestādēm (ieinteresēto institucionālo dalībnieku faktiskā iesaistīšanās) un starp teritorijām (Eiropas dažāda līmeņa reģionālo un vietējo pašvaldību un attiecīgo teritoriālo dalībnieku, kuri reāli var gūt labumu no kopīgas pieredzes, iesaistīšanās).

Galveno atsaucē tematu atlase.

17. **aicina** Komisiju nodrošināt dažādu līmeņu reģionālo un vietējo pašvaldību iesaistīšanos, kas atspoguļotu daudzveidību,

oriģinalitāti un dažādo pieņemto attīstības risinājumu vērtību. Pasākumos, kas jāizvērs iniciatīvas "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" ietvaros, un paātrinātās darbībām būtu jāņem vērā šīs dažādās pieredzes, kā arī reģionālās dimensijas un vietējās dimensijas mijiedarbība sakarā ar izvēlētajiem tematiem. Reģionu komiteja vēlas īstenot efektīvu funkciju, pārstāvēt abu dimensiju integrāciju gan attiecībā uz iniciatīvas vispārīgo tematisko pamatnostādņu un to īstenošanas kārtības noteikšanu, gan attiecībā uz tiešas atsaucē programmu izstrādi un īstenošanu ("Interreg IV C" un "Urbact 2007-2013");

18. **ir norūpējies**, ka galveno tematu izvēles nosacījumi var izrādīties pārāk stingri, kaut gan tie ir pietiekami plaši un nepārprotami iekļaujas atjaunotajā Lisabonas stratēģijā⁽¹⁾. Kā piemēru var minēt rūpniecības nozīmi reģionu attīstībā, kas nav iekļauta pašreiz ierosinātajos tematos. Tādēļ jāprecizē un jānosaka procedūra, ar kuru šos tematus varētu papildināt vai pārskatīt, sinerģijā un sadarbībā ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām, nodrošinot maksimālu lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību. Turklāt reģionālajām un vietējām pašvaldībām jābūt autonomām to tīklu pārvaldības jomā, pat ja tīklu darbība būs vērsta uz Komisijas izvēlētajiem tematiem. Komiteja arī vēlas noskaidrot dažu norādīto tematu un Eiropas Reģionālās attīstības fonda noteikto prioritāšu savstarpējo atbilstību. Šajā sakarā būtu īpaši jāprecizē tie temati, kas ir tieši saistīti ar Eiropas Sociālo fondu⁽²⁾.

Iniciatīvas budžets.

19. **atzīst**, ka, kopumā, lai panāktu efektīvāku un lietderīgāku finanšu resursu izmantošanu, kas paredzēti kohēzijas politikai, ir nepieciešama ne vien reģionālo un valsts iestāžu apņemšanās, bet arī Eiropas Komisijas tieša vadošā loma, nosakot uz brīvprātības principa jaunus mijiedarbības, apmaiņas un kopīga darba veidus starp reģioniem, vietējām pašvaldībām un Komisiju;

20. tāpat **uzskata**, ka ir lietderīgi precizēt iniciatīvai paredzētās finanšu shēmas definīciju, jo īpaši, ņemot vērā, ka resursiem jānāk no dažādiem avotiem: atlikušie 2000.–2006. gada programmu pieejamie resursi, divas jaunās Darbības Programmas (procentuālais sastāvs attiecīgajos budžeta projektos daļēji vēl nav noteikts), galvenās reģionālās programmas, tieši pieejami Komisijas resursi tehniskajam atbalstam. Šajā sakarā instrumentu "Interreg IVC" un "Urbact 2007-2013" līdzekļi var dot tikai stimulu īstenošanai galvenajās (mainstream) programmās. Iniciatīvu lielākajai finansējuma daļai jābūt ietvertai galvenajās programmās. Turklāt ir svarīgi noteikt valsts finansējuma apjomu, ņemot vērā noteiktos ierobežojumus, kas nepieciešami dalībvalstu budžeta stabilitātes nodrošināšanai.

⁽¹⁾ Skat. Komisijas dienestu darba dokuments — SEC(2006) 1432 dd. 8.11.2006.

⁽²⁾ Skat. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un par Regulas (EK) Nr. 1783/1999 4., 5. un 6. pantu atcelšanu.

Īstenošanas nosacījumi un līdzdalība iniciatīvā.

21. **uzskata**, ka iniciatīva ir jāorganizē tā, lai reģionu mērogā atvieglotu paraugpraksi iepazīšanu, un jārada vienkārši mehānismi, lai tās tiktu izplatītas citos Eiropas reģionos. Īsi sakot, iniciatīvai "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" jābūt svirai, vērtīgu ideju un vērtīgu iniciatīvu katalizatoram, līdzīgi kā dažas Kopienas iniciatīvas bija pagātnē;

22. **uzsver** demonstrēšanas un izplatīšanas nozīmi iniciatīvas lietderības nodrošināšanā. Iniciatīvai "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" sevi jāattaisno ar dinamismu, jo īpaši parādot, ka tā patiesi spēj panākt labāku projektu iekļaušanu kohēzijas politikas galvenajā programmā ("main stream"), lai nodrošinātu finansējumu;

23. iniciatīvas komunikācijas politikas ietvaros pozitīvi **vērtē** Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta 2006. gada 31. janvārī COTER sanāksmē sniegto informāciju attiecībā uz viena Reģionu komitejas locekļa iekļaušanu inovāciju gada balvas novērtēšanas komisijā, kas paredzēta iniciatīvā "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām";

24. **uzsver**, ka saziņa un informācijas izplatīšana ir svarīgas iniciatīvas izplatīšanai. Iepļānotās ikgadējās konferencēs vajadzētu iepazīstināt ar paraugpraksi un tās iespējamo piemērošanu Eiropas reģionos un pilsētās. Reģionu komiteja ir gatava sadarboties ar Komisiju šajā jautājumā, sevišķi attiecībā uz datu apmaiņu ar platformu Lisabonas procesa uzraudzībai. Komiteja uzskata, ka ir jāizplata svarīgāka informācija par iniciatīvu jau no paša tās sagatavošanas posma. Daži atsauces dokumenti, kā, piemēram, "Dienestu darba dokuments" ("Staff Working Paper"), kas satur ierosinātos tematus⁽³⁾, pašlaik ir pieejams vienīgi angļu valodā. Komiteja iesaka to izplatīt arī citās Kopienas valodās;

25. **izsaka gandarījumu** par trim konferencēm, kuras Komisija organizēja iniciatīvas "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" ietvaros, un **uzskata**, ka papildus norādītajām ir lietderīgi ieteikt uzsākt citas saziņas un salīdzināšanas (tikšanās vietas, konferences, reālas vai virtuālas viedokļu apmaiņu vietas) iniciatīvas, jo sevišķi iekļaut komunikācijas, veicināšanas un izplatīšanas pasākumus **Saskaņotā komunikācijas plānā**, kas, plānojot pasākumus ilgtermiņā, ļautu noteikt saskaņošanas ietvaru, kurā iekļausies Komisijas dienestu informācijas nodaļu un citu iesaistīto dalībnieku, starp kuriem īpaša loma iederētos Reģionu komitejai, kas ir pieejama šajā sakarā nepieciešamajiem paskaidrojumiem, gaidāmie centieni;

26. **ierosina** 3. mērķa programmu pārvaldības iestādēm piešķirt papildu līdzekļus, lai iniciatīva varētu izvērst teritoriālās sadarbības tīklu darbību, īstenojot Lisabonas stratēģiju, galvenokārt iedzīvotāju labā, Eiropas Komisijas "D plāna" ietvaros⁽⁴⁾;

⁽³⁾ Turpat.

⁽⁴⁾ Runa ir par Eiropas Komisijas iniciatīvu Diskusijas par Eiropu, Demokrātija-Dialogs-Diskusijas: Eiropas nākotne, kas tika uzsākta 2005. gadā.

27. **atbalsta** Eiropas Komisijas ierosinājumus organizēt periodiskas tematiskas konferences apspriežamās iniciatīvas ietvaros un atbilstoši ātrākas izskatīšanas iespējai iekļaut struktūrpolitikai īpaši noderīgas idejas struktūrfondu galvenajās programmās;

28. **izsaka bažas** par iniciatīvas uzsākšanai nepieciešamo laiku. Ir jāatzīmē, ka tā pilnībā sāks darboties tikai 2007. gada otrajā pusē. Faktiski Komisija paziņo par nodomu jau uzsākt dažas paātrinātas darbības ar iespējamiem pieejamajiem līdzekļiem joprojām īstenojamo programmu ietvaros (pašreizējie "Interreg III C" un "Urbact"), tādējādi paātrinot jauno programmu uzsākšanu. Tas rada nepieciešamību precizēt paredzētos termiņus;

29. **ierosina** Reģionu komitejas locekļa līdzdalību padomdevēja statusā programmas "Interreg IVC" un programmas "Urbact 2007-2013" Uzraudzības komitejās, lai nodrošinātu pareizu mijiedarbību un sadarbību iniciatīvas "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" darbībā un atzīstot vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvību Eiropas līmenī, kas ir Reģionu komitejas prerogatīva;

30. **iesaka** iestādēm uzturēt regulāru dialogu ar apvienībām, kurās darbojas iedzīvotāji, un pilsonisko sabiedrību, tādējādi veicinot līdzdalības demokrātiju;

31. **aicina** Komisiju sniegt vairāk informācijas par iniciatīvas pārvaldības nosacījumiem. Ir svarīgi precizēt, uz kādu nosacījumu pamata izpaudīsies sadarbība starp tiem Komisijas ģenerāldirektorātiem, kas ir saistīti ar reģioniem un pilsētām, kā arī kādi būs Reģionu komitejas un Komisijas saistību nosacījumi;

32. **lūdz**, lai lēmumus par inovatīvu pasākumu iekļaušanu rīcības programmā, kas tiek īstenota tīkla, kurā piedalās reģioni, ietvaros, pieņemtu programmas koordinācijas komiteja;

33. **uzsver**, ka iniciatīvas mērķis ir galvenajā programmā izstrādē piegādāt labākās no tīklieri izrietošas idejas. Tādēļ Komiteja lūdz precizēt, saskaņā ar kādu procedūru notiks paraugpraksi atlase un tādā arī to kontrole pārskata sagatavošanas posmā. Saistībā ar reģionu/pilsētu brīvprātīgo kandidatūru izvirzīšanu Komiteja ierosina tām ieviest iespēju saskaņā ar vienkāršiem un ātriem kodificētiem nosacījumiem iniciatīvā noteikto tematu ietvaros iesniegt Komisijai ierosinājumus un norādījumus attiecībā uz sevišķi interesantām pieredzēm, kurām varētu būt vērtība tīklu izveidošanā vai paplašināšanā;

34. **lūdz** Eiropas Komisijai sniegt precizējumus arī attiecībā uz iniciatīvā paredzēto tehniskās palīdzības organizēšanu un finansēšanu, kurai ir liela nozīme paraugpraksi veicināšanas uzsākšanai; ir vajadzīgs arī metodoloģisks atbalsts, lai novērtētu patiesos jauninājumus un noteiktu tos, kurus var nodot vai attīstīt tālāk. Šajā sakarā Komiteja ierosina Komisijai uzņemties šo lomu sadarbībā ar katras tematiskās darbības ārējiem novērtētājiem, ja uzraudzības komiteja to nolems;

35. **vēlas noskaidrot**, vai iniciatīvai dots nosaukums ir atbilstīgs un pilnīgs. Komiteja apšaubā, vai nosaukums "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" patiesi ir vispiemērotākais un vai, gluži pretēji, tas neradīs sajukumu ar citām iniciatīvām (piemēram, "uz zināšanām balstīti reģioni" vai Lisabonas grupa). Komiteja uzskata, ka paziņojuma ietekmes nodrošināšanai vēlams nosaukt iniciatīvu "Reģioni un pilsētas ekonomiskajām pārmaiņām", tomēr tā atzīst, ka vispārīgajam terminam "reģioni" dodama priekšroka, jo tas ietver teritoriālās dimensijas dažādus institucionālos līmeņus.

Platforma Lisabonas procesa uzraudzībai.

36. **uzsver**, ka tā ir izstrādājusi "Lisabonas stratēģijas uzraudzības platformu", kas ir vietējo un reģionālo pašvaldību instruments, kura mērķis ir nodrošināt šo administratīvo līmeņu ieguldījumu Lisabonas stratēģijas īstenošanā reģionālajā aspektā. Kopš 2006. gada darbojas interaktīva platforma. Šobrīd tajā iesaistījušies 100 reģioni un pilsētas. Paredzams, ka turpmākajos mēnešos to skaits pieaugs. Platformas galvenais mērķis ir palīdzēt reģioniem atrast savu vietu Eiropā notiekošās modernizācijas apstākļos un iziet ārpus tūri valstiskas perspektīvas. Platformas instrumenti ir uzraudzība (vajadzību novērtēšana), salīdzinoša analīze (pārredzamība Eiropas līmenī), apmaiņa darba grupu ietvaros un mijiedarbība (apmaiņa tiešsaistē);

37. **vēršas** pie Komisijas ar lūgumu, lai darbu virzība būtu iespējami vienkāršāka, ņemot vērā sarežģītās risku. Komiteja iesaka tiekties uz sinerģiju un papildināmību ar reģionālo politiku. Tas rada nepieciešamību atrast kopīgus saskarsmes punktus starp iniciatīvu "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" un Reģionu komitejas Platformu Lisabonas procesa uzraudzībai.

38. Jo sevišķi **ierosina** piemērotākā un efektīvākā veidā atvieglot iniciatīvas un platformas Lisabonas stratēģijas uzraudzībai mijiedarbību, ņemot vērā to, ka minētās platformas uzdevums ir nodrošināt Eiropas reģionu un pilsētu. diskusiju un pieredzes salīdzināšanu. Ar ideju un priekšlikumu palīdzību tā ļautu vienkāršot un uzturēt "Reģionu ekonomiskām pārmaiņām" starpreģionu tīklu izvēles procedūru, galvenokārt ātrākas izskatīšanas iespējai. Vienlaikus platformai būtu jā saglabā un jāizceļ tās loma pārvaldības aspektu un Lisabonas stratēģijas plānošanas un īstenošanas politikas virzības pārraudzībā. Šajā sakarā Reģionu komiteja ir gatava kopā ar Komisiju un programmām "Interreg IVC" un "Urbact 2007–2013" izveidot nepieciešamās sinerģijas institucionālajā un darbības līmenī.

Reģionu komitejas pārstāvības, sadarbības un atbalsta funkcijas.

39. nobeiguma kopsavilkumā un, pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un uz iniciatīvas "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" lomu un nozīmi, **ierosina**, lai iniciatīvas īstenošanā Reģionu komiteja uzņemās pārstāvības, sadarbības un atbalsta funkcijas, kas varēs būt noteicošās saskaņā ar tās institucionālajiem mērķiem. Jo sevišķi Komiteja norāda uz īpašajiem šo funkciju izpaušmes instrumentiem, kas šajā atzinumā ir ierosināti Reģionu komitejai:

- a) būt iesaistītai jauno darbības programmu "Interreg IV C" un "Urbact 2007–2013" izstrādē saskaņā ar atbilstošiem konsultāciju un/vai līdzdalības nosacījumiem un veidiem;
- b) īstenot efektīvu lomu reģionālās un vietējās dimensijas integrācijā saskaņā ar izvēlētajiem tematiem vispārīgu tematisku pamatnostādņu, īstenošanas kārtības un tiešas atsaucē programmu noteikšanai ("Interreg IV C" un "Urbact 2007–2013"); šim mērķim uzturēt pastāvīgu informācijas plūsmu ar šo programmu pārvaldības iestādēm, paredzot to iespējamo regulāru uzklaušīšanu Reģionu komitejā, kā arī ziņojuma redakciju, ko tās regulāri nosūtītu Komitejai;
- c) nodrošināt abpusēju pārstāvju — attiecīgi Komisijas un Reģionu komitejas — līdzdalību to organizētajos pasākumos, lai nodrošinātu savstarpēju informācijas nodošanu un apmaiņu par iniciatīvas "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" ietvaros uzkrāto pieredzi;
- d) piedalīties programmu "Interreg IV C" un "Urbact 2007–2013" izpildē padomdevējas statusā, ieceļot Reģionu komitejas locekli katras programmas Uzraudzības komitejā;
- e) sadarboties, lai — arī ar iepriekšējās izpētes starpniecību — veicinātu turpmākajos tīklos Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (EGTC) izmantošanu, kas ir jauns juridisks instruments, kuru ievieša, lai orientētu un atvieglotu teritoriālo sadarbību;
- f) aktīvi iesaistīties demonstrēšanas un izplatīšanas darbībās Saskaņotā komunikācijas plāna ietvaros atbilstoši nosacījumiem, par kuriem jāvienojas minētā plāna sagatavošanas laikā;
- g) izveidot sinerģisku un savstarpēji papildinošu darbību starp iniciatīvu "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" un Reģionu komitejas Platformu Lisabonas procesa uzraudzībai.

40. **atkārtoti uzsver**, ka iniciatīvas īstenošanas gaita un tās skartie temati jāapspriež un jānovērtē kopīgā konferencē.

Briselē, 2007. gada 7. jūnijā.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Michel DELEBARRE

II. Kārtība

Nosaukums	Komisijas paziņojums "Reģioni Ekonomiskām pārmaiņām"
Atsauces	(COM(2006) 675 galīgā redakcija)
Juridiskais pamats	
Reglamentā noteiktā kārtība	
Padomes pieprasījuma datums/Eiropas Komisijas vēstules datums	8.11.2006
Priekšsēdētāja/Biroja lēmuma datums	9.1.2007
Atbildīgā komisija	Teritoriālās kohēzijas politikas komisija (COTER)
Ziņotājs (-a)	Alvaro Ancisi kgs, Ravennas Municipālās padomes loceklis (IT/PPE)
Paskaidrojuma raksts	16.1.2007
Izskatīts komisijā	16.3.2007
Datums, kad pieņemts komisijā	16.3.2007
Komisijas balsojuma rezultāts	vienbalsīgi
Datums, kad pieņemts plenārsesijā	6./7.6.2007
Iepriekšējais Komitejas atzinums	